

2. ULUSLARARASI TURİZM VE KÜLTÜR ARAŞTIRMALARI KONGRESİ

UTKAK 2025

Kongre Özet Bildiri kitabı



EDİTÖRLER:

DR. ÖĞR. ÜYESİ EREN GÖNÜL | ÖĞR. GÖR. AYTEKİN KALKAN

DETAY
YAYINCILIK

Editörler
Dr. Öğr. Üyesi Eren GÖNÜL
Öğr. Gör. Aytekin KALKAN

II. ULUSLARARASI TURİZM VE KÜLTÜR ARAŞTIRMALARI KONGRESİ



Ankara, 2025

DETAY YAYINLARI : 1977

1. Baskı : Haziran 2025
ISBN : 978-625-5532-62-6
Yayıncı Sertifika No : 46573
Matbaa Sertifika No : 42488

Kitap bölümlerine ait her türlü yasal/akademik ile bilim, etik ve dil sorumluluk bölüm yazarlarına aittir.

© Detay Anatolia Akademik Yayıncılık Ltd. Şti.

Her hakkı saklıdır. Yazarından ve yayınevinden yazılı izin alınmaksızın bu kitabın fotokopi veya diğer yollarla kısmen veya tamamen çoğaltılması, basılması ve yayınlanması yasaktır. Aksine davranış, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu gereğince, 5 yıla kadar hapis ve adli para cezaları ile fotokopi ve basım aletlerine el konulmasını gerektirir.

Sayfa Tasarım : Detay Yayıncılık
Kapak Tasarım : Detay Yayıncılık
Baskı ve Cilt : Bizim Buro Basımevi
1. Sanayi Caddesi Sedef Sokak No: 6/1 İskitler-Ankara

Kütüphane Bilgi Kartı

Editörler: Eren Gönül, Aytekin Kalkan
II. Uluslararası Turizm ve Kültür Araştırmaları Kongresi, 1. Baskı
ISBN: 978-625-5532-62-6, xiv + 148 sayfa, kaynakça var, izin yok



GENEL DAĞITIM ve İSTEME ADRESİ

DETAY ANATOLIA AKADEMİK YAYINCILIK LTD. ŞTİ.

Adakale Sokak No: 14/4 Kızılay/Ankara

Tel : (0.312) 434 09 49 • Faks: (0.312) 434 31 42

Web: www.detayyayin.com.tr • e-posta: detayyay@gmail.com

II. ULUSLARARASI TURİZM VE KÜLTÜR ARAŞTIRMALARI KONGRESİ

UTKAK 2025

KONGRE KURULLARI

ONURSAL BAŞKAN

Prof. Dr. Bülent KENT

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Rektörü

BİLİM KURULU

Prof. Dr. Taha AISSANI
Prof. Dr. Özlem ALTUNÖZ
Prof. Dr. Ece ARMAĞAN
Prof. Dr. Suat ATEŞLİER
Prof. Dr. Cevdet AVCIKURT
Prof. Dr. Gökhan AYAZLAR
Prof. Dr. Necdet AYSAL
Prof. Dr. Mohcene BENLAHBIB
Prof. Dr. Aynur CİVELEK
Prof. Dr. Mesut ÇAPA
Prof. Dr. Şenol ÇAVUŞ
Prof. Dr. Murat ÇEKİLMEZ
Prof. Dr. Osman E. ÇOLAKOĞLU
Prof. Dr. Ülker ÇOLAKOĞLU
Prof. Dr. Osman ÇULHA
Prof. Dr. Santus KUMAR DEB
Prof. Dr. Murat DOĞDUBAY
Prof. Dr. Oktay EMİR
Prof. Dr. Temuçin Faik ERTAN
Prof. Dr. Timur GÜLTEKİN
Prof. Dr. Pınar Altıok GÜREL
Prof. Dr. Berrin GÜZEL
Prof. Dr. Murat HANÇER
Prof. Dr. Caner IŞIK
Prof. Dr. Yusuf KADERLİ
Prof. Dr. Erdoğan KOÇ
Prof. Dr. Ahmet KÖROĞLU
Prof. Dr. Özlem KÖROĞLU
Prof. Dr. Derman KÜÇÜKALTAN
Prof. Dr. Burak MİL

Kasdi Merbah University of Ouargla, Algeria
Hacı Bayram Veli Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Balıkesir Üniversitesi
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Ankara Üniversitesi
Kasdi Merbah University of Ouargla, Algeria
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Ankara Üniversitesi
Sakarya Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Alanya Alaattin Keykubat Üniversitesi
International University, Malaysia
Balıkesir Üniversitesi
Anadolu Üniversitesi
Ankara Üniversitesi
Ankara Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
University of Central Florida, USA
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Bahçeşehir Üniversitesi
Balıkesir Üniversitesi
Balıkesir Üniversitesi
İzmir Kavram MYO
İstanbul Kent Üniversitesi

Prof. Dr. Zafer ÖTER
Prof. Dr. Osman Nuri ÖZDOĞAN
Prof. Dr. Stephen PRATT
Prof. Dr. Tuncay Ercan SEPETCİOĞLU
Prof. Dr. Mustafa Kemal ŞAHİN
Prof. Dr. Abdullah TANRISEVDİ
Prof. Dr. Rahman TEMİZKAN
Prof. Dr. Saadet Pınar TEMİZKAN
Prof. Dr. Muharrem TUNA
Prof. Dr. Hakan UZUN
Prof. Dr. Hüseyin ÜRETEN
Prof. Dr. Atila YÜKSEL
Prof. Dr. Hilmi Rafet YÜNCÜ
Doç. Dr. Vedat ACAR
Doç. Dr. Gökhan AKEL
Doç. Dr. Mustafa AKKAYA
Doç. Dr. Sedat AKKURNAZ
Assoc. Prof. Dr. Mehmet ALTIN
Doç. Dr. Reyhan Arslan AYAZLAR
Doç. Dr. Mehmet BAHAR
Doç. Dr. Duran CANKÜL
Doç. Dr. Engin ÇAKIR
Doç. Dr. Bülent ÇELİK
Doç. Dr. Barış DEMİRCİ
Doç. Dr. Nihat DEMİRTAŞ
Doç. Dr. Aydın ERÖN
Assoc. Prof. Dr. Hafize FİDAN
Assoc. Prof. Dr. Xiaoxiao FU
Doç. Dr. Osman GÜLDEMİR
Doç. Dr. Mert GÜRLEK
Doç. Dr. Mehmet Sedat İPAR
Assoc. Prof. Dr. Juhee KANG
Doç. Dr. Zeliha Nilüfer NAHYA
Doç. Dr. Sibel ÖNÇEL
Assoc. Prof. Dr. Ahmet ÖZTÜRK
Doç. Dr. Hüseyin PAMUKÇU
Assoc. Prof. Dr. Jeong-Yeol PARK
Assoc. Prof. Dr. Anukreetti Jai SHARMA
Doç. Dr. Ahmet Yücel ÜRÜŞAN
Doç. Dr. Ali YAŞAR
Dr. Öğr. Üyesi Akif GÖKÇE
Dr. Öğr. Üyesi Yalçın GÜÇER
Dr. Öğr. Üyesi Günver GÜNEŞ
Dr. Davut KAPUCU
Asst. Prof. Dr. Linh LE

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
University of Central Florida, USA
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi
Ankara Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Anadolu Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Antalya Belek Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
University of Central Florida, USA
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Kapadokya Üniversitesi
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
İskenderun Teknik Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Plovdiv University of Food Sciences, Bulgaria
University of Central Florida, USA
Anadolu Üniversitesi
Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
University of Central Florida, USA
Erciyes Üniversitesi
Anadolu Üniversitesi
University of Central Florida, USA
Afyon Kocatepe Üniversitesi
University of Central Florida, USA
University of Kota, India
Florida Atlantic University, USA
Pamukkale Üniversitesi
Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi
Ankara Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
University of Memphis, USA

Asst. Prof. Dr. Ante MANDIC
Asst. Prof. Dr. Marcos Medeiros
Dr. Öğr. Üyesi Arzu ÖZVER
Dr. Ayşegül SOSLU
Dr. Öğr. Üyesi Salih SOSLU
Dr. Öğr. Üyesi Şule Kaya ÜNAL
Dr. Emrah YILDIZ
Prof. Dr. Gökhan AYAZLAR
Prof. Dr. Murat DOĞDUBAY
Prof. Dr. Murat HANÇER
Prof. Dr. Burak MİL
Prof. Dr. Tuncay Ercan SEPETCİOĞLU
Prof. Dr. Abdullah TANRISEVDİ
Prof. Dr. Hüseyin ÜREten
Doç. Dr. Vedat ACAR
Doç. Dr. Sedat AKKURNAZ
Doç. Dr. Zeliha Nilüfer NAHYA
Dr. Öğr. Üyesi Günver GÜNEŞ
Dr. Muhammet Nimet ÇAVUŞ
Dr. Mustafa ÇİDEM
Dr. Eren GÖNÜL
Dr. Emrah YILDIZ
Öğr. Gör. Aytekin KALKAN
Öğr. Gör. Hasan KAMACI
Öğr. Gör. Metin POLAT
Öğr. Gör. Baha TÜRKÖZ

University of Split, Croatia
University of Virginia, USA
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi
İzmir Kavram MYO
Anadolu Üniversitesi
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Balıkesir Üniversitesi
University of Central Florida
İstanbul Kent Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Erciyes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Anadolu Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi

DÜZENLEME KURULU

Prof. Dr. Gökhan AYAZLAR
Prof. Dr. Murat DOĞDUBAY
Prof. Dr. Murat HANÇER
Prof. Dr. Burak MİL
Prof. Dr. Tuncay Ercan SEPETCİOĞLU
Prof. Dr. Abdullah TANRISEVDİ
Prof. Dr. Hüseyin ÜREten
Doç. Dr. Vedat ACAR
Doç. Dr. Sedat AKKURNAZ
Doç. Dr. Zeliha Nilüfer NAHYA
Dr. Öğr. Üyesi Günver GÜNEŞ
Dr. Muhammet Nimet ÇAVUŞ
Dr. Mustafa ÇİDEM
Dr. Eren GÖNÜL
Dr. Emrah YILDIZ
Öğr. Gör. Aytekin KALKAN
Öğr. Gör. Hasan KAMACI
Öğr. Gör. Metin POLAT
Öğr. Gör. Baha TÜRKÖZ

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Balıkesir Üniversitesi
University of Central Florida
İstanbul Kent Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Erciyes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Anadolu Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi

DIŞ İLİŞKİLER KURULU

Doç. Dr. Vedat ACAR

Doç. Dr. Hüseyin PAMUKÇU

Assoc. Prof. Dr. Anukreetti Jai SHARMA

Dr. Öğr. Üyesi Akif GÖKÇE

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi

Afyon Kocatepe Üniversitesi

University of Kota, India

Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi

İÇİNDEKİLER

Dental Sağlık Turizmi İşletmelerinde Dijital Pazarlama Stratejileri	1
<i>Ahu Yazıcı AYYILDIZ – Sezer DUMAN</i>	
Turizm ve Tüketim Kültürü Çerçevesinde Sosyolojik Bir Değerlendirme	2
<i>Ali Erdem AKGÜL</i>	
Antik Yapı Onarımlarında Taş Tamamlama Tekniği Olarak Pantograf Kullanımı	4
<i>Ali YAŞAR</i>	
Sakin Sular, Derin Stratejiler: Mavi Yolculukta Sürdürülebilirlik Pratikleri	5
<i>Alper KILIÇ – Makale YOULA</i>	
Turizmde Kültürler Arası Etkileşim: Yerel Halk ve Turistler Arasında Anlamlı Bağlar Kurmak.....	6
<i>Anila POLAT</i>	
Sürdürülebilir Turizm Kapsamında Orman Banyosu (Shinrin-Yoku) Çalışmalarının Bibliyometrik Analizi	7
<i>Armağan AYDIN – Ali AKAR</i>	
Tralleis Batı Nekropolünde Ele Geçen Bir Grup Cam Buluntunun Analizleri Üzerine Değerlendirme.....	8
<i>Arzu ÖZVER</i>	
Tralleis Batı Nekropolü’nde Yapılan Antropolojik Çalışmalar Üzerine Bir Değerlendirme	10
<i>Arzu ÖZVER</i>	
Pastoral İdealizmin Sembolü Olarak Pedum’un İkonografide Kullanımı	13
<i>Aslıhan ÖZBAY</i>	
Kuşadası Yüzey Araştırması Çalışmaları Sırasında Tespit Edilen Bezemeli Bir Mimari Parça Konusundaki Düşünceler.....	15
<i>Aydın ERÖN</i>	
19. Yüzyılda Aydın Vilayeti’nde Su İle Yaşamak: Temin, Kullanım ve İdare	16
<i>Aysun SARIBEY HAYKIRAN</i>	
Nazilli’de Yürütülen Etnoarkeoloji Çalışmaları	18
<i>Aytekin KALKAN</i>	
Aydın İline Özgü Yöresel Yemeklerin Belgelendirilmesi ve Sınıflandırılması.....	19
<i>Aziz BOSTAN – Berin GÜZEL – Ozan GÜNGÖR – Kağan KARAOSMANOĞLU</i>	

II. Dünya Savaşı'nın Gölgesinde Türkiye Turing ve Otomobil Kurumu Belleteni Ekseninde Türkiye'de Turizm Faaliyetleri	21
<i>Banu BERBER BABALIK</i>	
Kadın Stajyerlerin Yaşadıkları Sorunların Sektörde Çalışma Niyetlerine Etkisi	23
<i>Barış DEMİRCİ – Merve KARACAOĞLU – Rukiye ERŞAHİN</i>	
How Well Can Tour Guide Robots Lead The Way? A Case Study On Persephone's Features and The Perspectives of Involved Parties.....	24
<i>Burak DÜZ</i>	
Coğrafi İşaretli Türk Zeytinleri	25
<i>Burak İŞÇİMEN – Yalçın GÜÇER</i>	
Language Education in The Kitchen: An Innovative Approach For Culinary Students	26
<i>Mehmet Burak OKŞAR</i>	
Avrasya'nın Ortak Hafızasında Türk ve Rus Halkları: Kültürel Süreklilik ve Gelecek Perspektifi	27
<i>Burcu AŞKIN</i>	
Deneyimsel Pazarlama Bağlamında “Cooking Class” Uygulamaları: Kapadokya Örneği.....	28
<i>Burcu Gülsevil BELBER – Gülbın AYTEKİN İNCE</i>	
XVII. Yüzyılda Güney Ege Kıyılarından Güvenlik ve Kalelerin Askeri Yönetimi	30
<i>Bülent ÇELİK – Yasin AKMEŞE – Tanju DEMİR – Aysun SARIBEY HAYKIRAN</i>	
Ali Eşref Dede'nin Yemek Risalesi Helvalar Faslının Muhtevası	32
<i>Büşra KARAYIL – Çağla ÖZER</i>	
Youtube İçeriklerine Yönelik Yapılan Yorumların Fenomen Pazarlama Kapsamında İncelenmesi: Didim ve Kuşadası Örneği	34
<i>Celal ÖNAL – Hakan ATAY</i>	
Sağlık Turizmi Kapsamında Doğum Turizmi: Anne Oteli Örneği	36
<i>Ceyda IŞIK – Ülker ÇOLAKOĞLU</i>	
Didim'deki Turistik İşletmelerin Menülerinde Yerel Lezzetlerin Yer Alma Durumunun Belirlenmesi.....	38
<i>Düriye GÖNEN KAYA</i>	
Asur Ticaret Kolonileri Çağı Mühürleri Üzerinde Aslan Avı Sahneleri	40
<i>Ebru ORAL</i>	
Didim ve Gastronomi Turizmi: SistematiK Bir Derleme	42
<i>Emine KESKİN</i>	

Yenilikçi Mutfak Akımlarında Yerellik ve Sürdürülebilirlik	43
<i>Emir Hilmi ÜNER – Rumeysa Nur KARA AKTAŞ – Fuat ATASOY</i>	
Gastronomide Algı Yönetimi: Halo Etkisinin Rolü ve Uygulamaları	45
<i>Emrah YILDIZ</i>	
Mavi Yolculuğun Kayıp Durağı Didim: Alternatif Bir Rota Önerisi	46
<i>Eren GÖNÜL – Hasan KAMACI</i>	
Çocuk Turistlerin Kültürel Temelli Turizm Deneyimlerinin Fotoğrafik Temsili: Pierce’ın Semiyotik Modeliyle Bir Çözümleme	48
<i>Eren GÖNÜL</i>	
Göçmen Mutfağı ve Kültürel Etkileşim: Ege Bölgesinde Yöresel Yemek Kültürünün Dönüşümü	49
<i>Gül BEKAR ŞİMŞEK - Erhan ALTUN – Leyla BAYDENİZ – Erdem BAYDENİZ</i>	
Turizm Rehberliği Eğitiminde Hikaye Anlatıcılığının Etkisinin İzlenmesi	51
<i>Esra AKATAY – Aysel KAYA</i>	
Turist Rehberi Adaylarının Algıladığı Ekonomik Belirsizlik ve Mesleki Gelecek Kaygısı	53
<i>Fadime DEMİR – Duygu YETGİN AKGÜN</i>	
Âşık Edebiyatında Ekoeleştirici (Ardahan-Kars Örneğinde).....	55
<i>Fatih EGE</i>	
Didim'in Geleneksel Mutfağında Eski Hellen ve Roma Yemeklerinin İzleri	56
<i>Fatma Buse AKKURNAZ</i>	
“En İyi Turizm Köyleri” Bağlamında Eski Doğanbey’ in Değerlendirilmesi	58
<i>Figen SEVİNÇ BAŞOL</i>	
Klasik Müzecilik ve Dijital Müzecilik Uygulamalarının Ziyaretçi Algı ve Deneyimleri Açısından Değerlendirilmesi	59
<i>Filiz ARSLAN – İbrahim Hakkı KAYNAK – Yasin BİLİM</i>	
Yaşlı Turistlerin Seyahat Tercihleri ve Beklentileri: Küresel Eğilimler ve Türkiye Örneği	61
<i>Funda ODUNCUOĞLU – Sezer DUMAN</i>	
Üçüncü Yaş Turizmi Kapsamında Yaşlı Dostu Şehirler ve Didim’in Potansiyeline Yönelik Nitel Bir Araştırma	62
<i>Funda ODUNCUOĞLU – Yusuf Can PÖKE</i>	
Bir Kültürel Peyzaj Ögesi Olarak Justinianus Köprüsü ve Turizm-Peyzaj Kimliği İlişkisinde Değerlendirilmesi.....	64
<i>Gökçe BEKTAŞ ONAY – Gizem CENGİZ GÖKÇE – Akif GÖKÇE</i>	

Pazarlama Aracı Olarak Ege Otları: Yerel Kimlikten Gastronomi Turizmine Didim Örneği	66
<i>Gül ŞİMŞEK – Okan Umut ŞİMŞEK</i>	
Didim’in Turizm Potansiyeli Üzerine Akademik Bir Bakış: Sistematik Bir Derleme	67
<i>Günseli DUMAN</i>	
Şehir Pazarlamasında “Medusa” Simgesinin Kullanılması: Didim Örneği.....	68
<i>Hakkı BABALIK</i>	
Somut Olmayan Kültürel Miras Alanında Yapay Zeka, Veri Analitiği ve Makine Öğrenmenin Potansiyeli: Yenilikçi Yöntemler ve Uygulamalar	70
<i>Hanife Gül BOZKURT</i>	
Türkiye Cumhuriyeti Kültür ve Turizm Bakanlığının Halk Kütüphanelerine Yönelik Yapay Zeka Politikaları.....	72
<i>Hanife Gül BOZKURT</i>	
Walter Augustus Hawley’in Asia Minor Adlı Seyahatnamesinde İzmir (1918).....	74
<i>Hasan DİNÇER</i>	
Didim’de Tematik Alanların Sosyal Medya Paylaşımı ve Destinasyon Tanıtımı Açısından Değerlendirilmesi	76
<i>Hasan KAMACI</i>	
Gastronomide Anne Eli Olarak Örtülü Bilgi ve Önemi	78
<i>Hulusi DOĞAN – Meliha Yaren BERKTAŞ</i>	
Neşredilmiş Hellenistik Dönem Kraliyet Mektupları Işığında Didyma Bilicilik Merkezi/Miletos.....	80
<i>Hüseyin ÜREten</i>	
Tarihsel Süreçte Didyma Apollon Kutsal Alanına Bakış.....	82
<i>İlkay AYDAŞ</i>	
Dijitalleşme Çağında Rehberlik Mesleği: Rehberler Açısından Bir Tehdit Mi, Yoksa Fırsat Mı?	84
<i>İrem Ceyda SAMANCI – Ahu YAZICI AYYILDIZ</i>	
Food, Culture and Language: An Etymological Perspective on Culinary Narratives	85
<i>İrem Gül OKŞAR</i>	
Efes Deneyim Müzesine Yönelik E-Şikayetlerin İncelenmesi.....	86
<i>İsmail Burak HAYIT – Ahu YAZICI AYYILDIZ</i>	
Health Türkiye Markasının Dünyadaki Sağlık Turizmi Markalaşma Çalışmalarıyla Karşılaştırılması	87
<i>İsmail IŞIKDEMİR – Uğur Mert ÇETİNKAYA</i>	

Didim ve Çevresinde Bir Kültürel Miras Kurumu Olarak Ahîlik ve Ahî Zaviyeleri	89
<i>Kemal Ramazan HAYKIRAN</i>	
Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programlarının Kültürel Miras Bağlamında Karşılaştırmalı Analizi	91
<i>Kerim DİPEVLİLER – Melis AKAY ŞAHİN</i>	
Demokrat Parti İktidarında Türk Turizminde Dönüşüm ve Yenileşme	93
<i>Lütfi ARSLAN</i>	
Turizm Gelirleri ve Hizmet Sektöründe Kadın İstihdamı Arasındaki İlişkinin Panel Veri Analizi İle Değerlendirilmesi	95
<i>Muhammet Nimet ÇAVUŞ – Afet SÖZEN ÖZDEN – İbrahim KARAMANLIOĞLU</i>	
Yapay Zekâ Destekli Turist Rehberliği: Swot Analizi ve Gelecek Perspektifleri	97
<i>Muhammet Nimet ÇAVUŞ – Seda SARIBAŞ – Fatih ULUTAŞ</i>	
Mavi Yolculuk ve Deniz Turizmi: Türkiye’de Tarihi Kökler, Ekonomik, Çevresel ve Kültürel Boyutları İle Sürdürülebilir Gelecek	98
<i>Makale YOULA – Alper KILIÇ</i>	
Didim’de Turizmin Gelişimi ve Mekânsal Sosyal Ayrışma Dinamikleri	100
<i>Muhammet Nimet ÇAVUŞ</i>	
Tralleis’teki Hamam Gymnasium Kompleksinin Mekânlarına Yönelik Arkeolojik Araştırmalar: 2022-2024 Yılları	101
<i>Murat ÇEKİLMEZ</i>	
Milet Müzesinde Bulunan Bir Grup Sikke Üzerine Düşünceler.....	103
<i>Mustafa Kenal ŞAHİN</i>	
Sürdürülebilir Turizmde Yerel Yönetimlerin Rolü: Gaziantep Örneği.....	105
<i>Nalan IŞIK – Orhan ÇEVİK</i>	
Yenilebilir Miras: Kültürel Kimliğin Tadına Bakmak.....	107
<i>Nur ERTÜK – Serap NAZIR</i>	
Turizm Eğitimi Alan Öğrencilerin Alternatif Turizme İlişkin Metaforlarının Analizi	109
<i>Nurcan YILMAZ – Emine ÇALLAK – Ahu YAZICI AYYILDIZ</i>	
Antik Miletos Kentinin Tanrı ve Kahraman Ktistesleri	110
<i>Nuriye KÜLAHLI</i>	
Günübirlik Gezi Turlarında Restoran İşletmelerinden Beklentiler: Seyahat Acentası Yöneticilerine Yönelik Söylem Analizi Örneği	111
<i>Olçay KİLİNÇ – Uğur KİLİNÇ</i>	

Kabak Çiçeği Dolması Gastronomik Kültür Mirası Olarak Yöresel Farklıların İncelenmesi.....	113
<i>Olca KİLİNÇ</i>	
Artificial Neural Network-Based Forecasting of International Tourism Demand Using Macroeconomic Indicators: A Global Application From 1999 to 2030	115
<i>Özel SEBETCİ – Tamer KANAK</i>	
Mitolojiden Modern Turizme: Didim’in Destinasyon Markalaşması	116
<i>Özlem VARGÜN</i>	
Gerga Kome Kutsal Alanında Kültürel Mirasın Korunması ve Geleceğe Aktarılması	117
<i>Pınar TAŞPINAR YAMANTÜRK</i>	
Yapay Zeka ve Dijital Dönüşüm: Gastroturizmde Yeni Bir Çağ.....	119
<i>Rumeysa Nur KARA AKTAŞ – Fuat ATASOY – Emir Hilmi ÜNER</i>	
Keraitai’dan Herakles Kabartması.....	121
<i>Salih SOSLU – Mustafa ÇİDEM</i>	
Designing An Educational Program For Tourism Management.....	122
<i>Samad Joshani SHIRVAN</i>	
The Significance of Enhancing Understanding The Association of Culture and Language In Education	123
<i>Samad Joshani SHIRVAN</i>	
Anadolu’dan Yurt Dışına Götürülmüş Arkaik Dönem Mimari Terrakottaları	124
<i>Sedat AKKURNAZ</i>	
Doğa Turizmi Kapsamında Çekme Karavanla Bir Karadeniz Turu Önerisi.....	126
<i>Selenay VARVAR – Vedat ACAR</i>	
Teichiussa’da Kültürel ve Doğal Mirasın Birlikte Korunması İçin Model Önerileri	127
<i>Semahat GÖKER ÖZYÜREK</i>	
Bağımsızlık Dönemi Azerbaycan Şiirinde Yenilikçi Eğilimler: Poetik Dönüşümün İzinde.....	128
<i>Şemsure İSMAYILOVA</i>	
Kuşadası Yılancı Burnu’ndan Bulunmuş Arkaik Bir Kouros Heykeli	130
<i>Suat ATEŞLİER</i>	
Seyahat Fenomenlerinin Havayolu Deneyimleri: Airqual Modeline Dayalı Olarak Youtube İçeriklerinin Nitel Analizi	131
<i>Şule KAYA ÜNAL – Kağan Çağrı KARACA</i>	
Latmos Kaya Resimlerinin Seramik Sanatında Kullanımı	133
<i>Tennur YAŞAR</i>	

Yöresel Yemeklerde Füzyon Mutfak Uygulamaları: Burdur Şiş Örneği	134
<i>Uğur KILINÇ – Adalet İNCE</i>	
Alında Antik Kenti Arkeolojik Peyzaj Özellikleri Odağında Karpuzlu’nun (Aydın) Kentsel Kültürel Miras Bileşenlerinin Değerlendirilmesi	135
<i>Umut KAPUCI</i>	
Tazelenme Üniversitesi Kuşaklararası Turizm Dersi Alma Niyetleri: İhtiyaç Analizi	137
<i>Ülker ÇOLAKOĞLU – Ceyda IŞIK</i>	
Moleküler Gastronomi ve Gıda Kimyası	139
<i>Yalçın GÜÇER – Burak İŞÇİMEN</i>	
İzmir Tarihi Kemeraltı Çarşısı’nda Otantiklik Algısı: Hediyelik Eşya Satıcıları Perspektifinden Bir Araştırma	140
<i>Yavuz DEMİRCİ – Özgür Devrim YILMAZ</i>	
Neolitik Çağ’da Gediz Havzası’nın Kültürel Yapılanması	142
<i>Yavuz Selim KAYA</i>	
Seyyahların Anlatımlarında Arkeolojik İzler: Gediz Havzası Örneği	144
<i>Yavuz Selim KAYA</i>	
Natürmort Eserlerdeki Gastronomik Unsurlar Üzerine Bir İnceleme	146
<i>Yeter ÇAN DOMRUK</i>	
Osmanlı Minyatürlerinde Mutfak Kültürü İzleri	147
<i>Yeter ÇAN DOMRUK</i>	
Simav’dan Bir Grup Çelenkli Mezar Steli.....	148
<i>Zerrin ERDİNÇ</i>	

Dental Sağlık Turizmi İşletmelerinde Dijital Pazarlama Stratejileri

Ahu YAZICI AYYILDIZ

Doç. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Turizm Fakùltesi, Turizm İşletmeciliği Bölümü.
ayazici@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-1301-2428

Sezer DUMAN

Yüksek Lisans Öğrencisi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
dumansezer23@gmail.com
ORCID: 0009-0005-9535-1077

Özet

Sağlık turizmi ÷lkemizde oldukça önem kazanan ve gelir getiren bir turizm faaliyetidir. Sağlık turizmi işletmelerinin mevcut ve potansiyel hastalarına ulaşmalarında en etkili yollardan birisi dijital pazarlamadır. Bu bağlamda çalışmanın amacı Kuşadası'nda faaliyette bulunan sağlık turizmi yetki belgesine sahip dental kliniklerin dijital pazarlama stratejileri incelemektir. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden görüşme tekniği kullanılmıştır. Sağlık turizmi yetki belgesine sahip 10 dental klinik ile yapılan görüşmeler aracılığıyla, hangi dijital pazarlama kanallarını kullandıkları, dijital pazarlamanın olumlu ve olumsuz yönleri ve karşılaştıkları sorunlara ilişkin sorular sorulmuştur. Elde edilen veriler, içerik analizi yöntemi ile değerlendirilerek ana temalar ve alt temalar oluşturulmuştur. Sosyal medya ve web sitelerinin en çok kullanılan dijital platformlar olduğu, dijital pazarlamanın düşük maliyet ve kolay ulaşılabilirlik, hız ve geniş hedef kitlelere ulaşma avantajlarının yanında, dijital pazarlama alanında çalışacak uzman personel bulma, olumsuz müşteri yorumları, güvenlik ve gizliliğin korunması gibi dezavantajları olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Turizmi, Dental Sağlık Turizmi, Dijital Pazarlama

Digital Marketing Strategies in Dental Health Tourism Enterprises

Abstract

Health tourism has become a significantly important and revenue-generating tourism activity in our country. One of the most effective ways for health tourism businesses to reach their current and potential patients is digital marketing. In this context, the aim of the study is to examine the digital marketing strategies of dental clinics in Kuşadası that hold a health tourism authorization certificate. In the study, the interview technique, one of the qualitative research methods, was used. Through interviews conducted with 10 dental clinics that hold a health tourism authorization certificate, questions were asked about which digital marketing channels they use, the positive and negative aspects of digital marketing, and the issues they encounter. The obtained data were evaluated using the content analysis method, and main themes and sub-themes were created. It has been determined that social media and websites are the most used digital platforms, and that digital marketing has advantages such as low cost and easy accessibility, speed, and reaching a wide target audience, but also disadvantages such as finding expert personnel to work in the field of digital marketing, negative customer reviews, and the protection of security and privacy.

Keywords: Health Tourism, Dental Health Tourism, Digital Marketing

Turizm ve Tüketim Kültürü Çerçevesinde Sosyolojik Bir Değerlendirme

Ali Erdem AKGÜL

Dr. Öğr. Üyesi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi
aeakgul@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-4458-9000

Özet

Turizm; ekonomik gelişmelerin, sosyo-kültürel değişimlerin, toplumsal etkileşimlerin ve kimlik oluşumlarının dinamik bir merkezidir. Bu doğrultuda turizmi sosyolojik olarak incelemenin önemi de ortaya çıkmaktadır. Tüketim olgusu ise insanlık tarihi boyunca var olmuştur ve açığa çıkan dönüşümler sonucunda farklı nitelikler kazanmıştır. Günümüzde de yaşamın birçok alanında varlığını hissettiren tüketim olgusu, yeni bir kültür tipi olan “tüketim kültürünü” yaratmıştır. Tüketim kültürü, toplumsal yapı içinde sosyal statü, değerler ve eylemlerin ürün ve hizmet tüketimi merkezinde biçimlendiği bir kültür tipidir. Eski dönemlerde tüketim yalnızca insan ihtiyaçlarının giderilmesi anlamını taşıırken, günümüzde tüketime insanlar tarafından başka anlamlarda katılmıştır. Tüketim sadece ekonomik bir boyut olmaktan çıkmış, tüketime sosyo-kültürel boyutlar da eklenmiştir. Tüketim kültürü, giderek yaygınlaşan sürekli tüketme ve tüketilen mal veya hizmeti başkalarına gösterme arzusu, gösterişçi tüketim kavramının ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Tüketiciler gösterişçi tüketimler yaparak benlik algılarını güçlendirmeye ve ait oldukları sosyal sınıfı vurgulamaya çalışmaktadırlar. Gösterişçi tüketim, bireyin çevresine statü veya prestijini göstermek amacıyla yaptığı alışverişlerdir. Bu sebeple bu alışverişlerde pahalı ve lüks ürünler tercih edilmektedir. Gösterişçi tüketime yönelen bireyler mal ve hizmetlerden çok marka ve imaj tüketimi yapmaktadırlar.

Tüm bu dönüşümlerden turizm de etkilenmiştir. Tüketim kültürü turistik bağlamdaki seçimleri, eğilimleri önemli boyutta etkilemektedir. Çağımızda turizm sektörü çok önemli bir yere sahiptir. Turizmde artık prestij tüketimi çok yaygındır. Turizm tüketiminde sosyal medyanın da etkisinden söz etmek mümkündür. Tüketiciler turizm bağlamındaki tüketim eylemlerinde, tercihlerinde sosyal medyadan çok ciddi şekilde etkilenmektedir. Turizm ile tüketim arasında doğrudan bir ilişki olduğu ortadadır. Lakin son yıllarda turistik tüketim ürünlerine duyulan talebin daha yükseldiği görülmektedir. Sosyal medya, gösterişçi tüketim başta olmak üzere birçok etken bu eğilimi etkilemektedir. Hem turizm hem de tüketim sosyolojik olarak incelenmesi gerekli olgulardır. Özellikle günümüz toplumsal koşullarını anlamak için bu kavramları ve bu kavramların birbirleriyle olan ilişkisini çözümlemek elzemdir. Bu çalışmada da turizm ve tüketim kültürü olguları ele alınmakta, sosyolojik değerlendirmeye tabi tutulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Turizm, Tüketim Kültürü, Gösterişçi Tüketim

A Sociological Evaluation Within The Framework of Tourism And Consumption Culture

Abstract

Tourism is a dynamic center of economic, socio-cultural changes, social interactions and identity formations. In this context, the importance of studying tourism sociologically emerges. The phenomenon of consumption has been subsisting throughout human history and has acquired different qualities as a result of the transformations that have occurred. The phenomenon of consumption, which makes its presence felt in many areas of life today, has created a new type of culture, the “consumption culture”. Consumption culture is a type of culture in which social status, values and actions are formed around the consumption of products and services within the social structure. In the past, consumption only meant meeting human needs, but today people have added other meanings to consumption. Consumption is no longer just an economic dimension, and socio-cultural dimensions have also been added to consumption.

Consumption culture, the increasingly widespread desire to constantly consume and to display the consumed goods or services to others, has led to the emergence of the concept of conspicuous consumption. Consumers try to strengthen their self-perception and emphasize the social class they belong to by engaging in conspicuous consumption. Conspicuous consumption is the shopping an individual makes to display his/her status or prestige to those around him/her. For this reason, expensive and luxury products are preferred in these customs. Individuals who tend to conspicuous consumption consume brand names and images rather than goods and services.

Tourism has also been affected by all these transformations. Consumption culture significantly affects choices and trends in the touristic context. In our age, the tourism sector has a very important place. Prestige consumption is now very common in tourism. It is also possible to talk about the impact of social media on tourism consumption. Consumers are seriously affected by social media in their consumption behaviours and preferences in the context of tourism.

It is obvious that there is a direct relationship between tourism and consumption. However, in recent years, it has been observed that the demand for touristic consumer products has increased. Many factors, especially social media and conspicuous consumption, affect this trend. Both tourism and consumption are phenomena that need to be examined sociologically. In particular, it is essential to analyze these concepts and their relationships with each other in order to understand today's social conditions. In this study, the concepts of tourism and consumption culture are discussed and subjected to sociological evaluation.

Keywords: Tourism, Consumption Culture, Conspicuous Consumption

Antik Yapı Onarımlarında Taş Tamamlama Tekniği Olarak Pantograf Kullanımı

Ali YAŞAR

Doç. Dr., Pamukkale Üniversitesi
ayasar@pau.edu.tr
ORCID: 0000-0003-1705-3611

Özet

Zamansal süreç içerisinde yıkılarak toprak altında kalan antik döneme ait taş yapılar, arkeolojik kazı çalışmaları ile ortaya çıkarılmaktadır. Açığa çıkarılan yapı kalıntılarındaki oluşan bozulma ve kayıplar taşınmaz kültür varlığı niteliğindeki mimari yapıların anlaşılabilirliğini olumsuz yönde etkilemekte ve eserlerin geleceğe güvenle aktarılmasını zora sokmaktadır. Bu bağlamda bozulmaya uğramış anıtsal yapılara ait unsurların minimum sayıdaki yeni parça ile tamamlanarak ayağa kaldırılması uygulamaları gündeme gelmektedir. Çeşitli sorunlardan kaynaklı olarak ortaya çıkan bozulmalara karşı gerekli görüldüğü takdirde farklı yöntem, malzeme ve teknikler ile tamamlamalar yapılmaktadır. Ekleme, bütünleme, re-integrasyon ve completion olarak da bilinen tamamlama uygulamaları sonunda uygulamanın sınırı, kullanılan malzemenin türü ve bu malzemenin özgün malzeme ile uyumu, üslup ve kalıcılık konularında çoğu zaman sorunlar ile karşılaşmaktadır. Antik kentlerde yapılmış taş tamamlama uygulamaları incelendiğinde “elle geleneksel işleme, kalıba döküm, kalıba döküm elle işleme, CNC ve pantograf” tekniklerinin kullanımı ile karşılaşmaktadır. Pantograf (noktalama iğnesi/pointing machine), eserin eksik bölümünü doğru bir şekilde kopyalayabilmek için kullanılan bir ölçüm aletidir. Bu çalışmada esas olarak, eksik parçası bulunan özgün taş yapı elemanları ile eşleşecek tamamlamaları sağlayan pantograf tekniği ve bu tekniğin uygulandığı önemli örnekler üzerinde durulmakta, pantograf tekniğinin kullanıldığı uygulamalar, koruma tüzükleri kapsamında değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Arkeolojik alan, taş tamamlama, pantograf tekniği

Use of Pantograph as a Stone Completion Technique in Ancient Building Repairs

Abstract

Stone structures from the ancient period that collapsed and remained underground over time are revealed through archaeological excavations. Deterioration and losses in the unearthed remains negatively affect the understandability of architectural structures that are immovable cultural assets and make it difficult to safely transfer the works to the future. In this context, the implementation of completing the elements of deteriorated monumental structures with a minimum number of new parts and reviving them is on the agenda. If deemed necessary, completions are made with different methods, materials and techniques against deteriorations that arise due to various problems. As a result of the completion applications, also known as addition, integration, re-integration and completion, problems are often encountered in terms of the limit of the application, the type of material used and the compatibility of this material with the original material, still and permanence of the applications. When the stone completion applications made in ancient cities are examined, the use of “traditional processing by hand, mold casting, mold casting manual processing, CNC and pantograph” techniques is encountered. Pantograph (pointing needle/pointing machine) is a measuring tool used to accurately copy the missing part of the work. This study mainly focuses on the pantograph technique, which provides completions to match the original stone building elements with missing parts, and important examples where this technique is applied, and the applications where the pantograph technique is used are evaluated within the scope of conservation regulations.

Keywords: Archaeological site, stone completion, pantograph technique

Sakin Sular, Derin Stratejiler: Mavi Yolculukta Sürdürülebilirlik Pratikleri

Alper KILIÇ

Prof. Dr., Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi alperkili@bandirma.edu.tr
ORCID ID: 0000-0002-2700-9094

Makale YOULA

Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi youla7014@gmail.com
ORCID ID: 0009-0007-9572-697X

Özet

Mavi Yolculuk, Türkiye'nin benzersiz doğal ve kültürel zenginliklerini keşfetmeye yönelik sürdürülebilir bir turizm biçimi olarak son yıllarda büyük ilgi görmektedir. Bu bildiri, Mavi Yolculuk'un sürdürülebilirlik açısından önemli stratejilerini ele almakta ve çevresel, sosyal, ekonomik sürdürülebilirlik pratiklerini incelemektedir. İlk olarak, Mavi Yolculuk kavramı ve Türkiye'deki önemi açıklanmakta; ardından sürdürülebilir turizmin temel ilkeleri ile bu ilkelerin Mavi Yolculuk bağlamındaki yeri tartışılmaktadır. Çevresel sürdürülebilirlik açısından atık yönetimi, deniz kirliliği, yenilenebilir enerji kullanımı gibi uygulamalar ele alınırken, sosyal sürdürülebilirlikte yerel halkın katılımı ve kültürel mirasın korunması gibi faktörler vurgulanmaktadır. Ekonomik sürdürülebilirlik ise yerel tedarik zincirlerinin güçlendirilmesi ve yıl boyunca turizmin yaygınlaştırılması gibi stratejilerle ele alınmaktadır. Sonuç olarak, Mavi Yolculuk'un sürdürülebilirliği için önerilen stratejiler, sektördeki paydaşlar arasında daha güçlü iş birliği ve bilinçli bir yaklaşımın teşvik edilmesi gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Mavi Yolculuk, Sürdürülebilir Turizm, Çevresel Sürdürülebilirlik, Sosyal Sürdürülebilirlik, Ekonomik Sürdürülebilirlik, Türkiye, Deniz Turizmi, Yerel Halk Katılımı.

Calm Waters, Deep Strategies: Sustainability Practices in The Blue Cruise

Abstract

Blue Cruise, as a sustainable form of tourism aimed at discovering Turkey's unique natural and cultural wealth, has garnered significant attention in recent years. This paper discusses key sustainability strategies within the Blue Cruise sector and examines environmental, social, and economic sustainability practices. It first defines the concept of Blue Cruise and its significance in Turkey, followed by a discussion of the core principles of sustainable tourism and their relevance to the Blue Cruise context. In terms of environmental sustainability, practices such as waste management, prevention of marine pollution, and the use of renewable energy are explored. Social sustainability highlights the participation of local communities and the preservation of cultural heritage. Economic sustainability is addressed through strategies such as strengthening local supply chains and promoting year-round tourism. Ultimately, the strategies proposed for the sustainability of Blue Cruise indicate the need for stronger collaboration among stakeholders and a more conscious approach throughout the sector.

Keywords: Blue Cruise, Sustainable Tourism, Environmental Sustainability, Social Sustainability, Economic Sustainability, Turkey, Marine Tourism, Local Community Participation.

Turizmde Kültürler Arası Etkileşim: Yerel Halk ve Turistler Arasında Anlamlı Bağlar Kurmak

Anila POLAT

Öğretim Görevlisi, Aydın Adnan Menderes  niversitesi
anilapolat@adu.edu.tr
ORCID: 0009-0009-3978-2103

 zet

Turizm, dünyanın dört bir yanından insanları bir araya getiren, kültürler arası etkileşimin en canlı örneklerinin yaşandığı bir sahne sunar. Ancak, bu etkileşim, dil engelleri, kültürel yanılgılar ve sosyal normlar gibi görünmez duvarlarla çevrilidir. Bu  alışma, yerel halk ve turistler arasında kurulan anlamlı bağların, turist deneyimlerini nasıl dönüştürdüğünü ve sürdürülebilir turizmi nasıl desteklediğini ortaya koymayı hedeflemektedir. Kültürel duyarlılık ve etkili iletişim stratejileri, bu bağları güçlendirirken, turizmi yalnızca bir seyahat deneyiminden öte, bir insanlık köprüsüne dönüştürebilmektedir. Bu bildiri, kültürler arası etkileşimi derinleştirmek ve turizmin kalbine insanı yerleştirmek için pratik öneriler sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: kültürler arası iletişim, turizm, yerel halk, turist deneyimi, sürdürülebilir turizm, kültürel duyarlılık, insan bağları

Cross-Cultural Interaction in Tourism: Building Meaningful Connections Between Locals and Tourists

Abstract

Tourism brings together people from all around the world and provides a vibrant stage for intercultural interaction. However, this interaction is often surrounded by invisible barriers such as language obstacles, cultural misunderstandings, and differing social norms. This study aims to explore how meaningful connections established between local communities and tourists can transform tourist experiences and support sustainable tourism. Cultural sensitivity and effective communication strategies not only strengthen these bonds but also elevate tourism from a mere act of travel to a bridge of human connection. This paper offers practical recommendations to deepen intercultural interaction and place the human element at the heart of tourism.

Keywords: intercultural communication, tourism, local community, tourist experience, sustainable tourism, cultural sensitivity, human connection

Sürdürülebilir Turizm Kapsamında Orman Banyosu (Shinrin-Yoku) Çalışmalarının Bibliyometrik Analizi

Armağan AYDIN

Phd, Güney Ege Kalkınma Ajansı
armaganaydn@yahoo.com
ORCID: 0000-0003-0251-4913

Ali AKAR

Ms, Araştırmacı
Aliakar027@gmail.com
ORCID: 0000-

Özet

Doğanın sunduğu çok yönlü fırsatlar ve doğa temelli bir yaşam tarzının insan sağlığı üzerindeki etkileri, sağlık, tıp ve turizm alanlarında yapılan birçok çalışma ile kanıtlanmıştır. Diğer bibliyometrik analiz çalışmalarından farklı olarak, bu çalışma, orman banyosu veya orman terapisi kavramlarına turizm odaklı bir bakış açısıyla yaklaşmakta, Shinrin-Yoku olarak bilinen, bireylerin orman ortamında sağlık arayışlarını sürdürülebilir turizm ve sağlık turizmi bağlamında değerlendirmektedir. Bu çalışma, akademisyenlere, işletmelere ve destinasyonlara, artan orman terapisi hareketinden yararlanmak için araştırma, ürün geliştirme, pazarlama ve sürdürülebilir turizm stratejilerini hizalama konusunda bir yol haritası sunmaktadır. Bu çalışmada kullanılan metodolojik yaklaşım, nicel araştırma yöntemidir. Web of Science veri tabanında bir arama vektörü aracılığıyla belirlenen 1149 makale, Python programı kullanılarak bibliyometrik analize tabi tutulmuştur. Bulgular, mevcut orman terapisi çalışmalarının tanımlayıcı nitelikte olduğunu, ancak bu alanın ivme kazanmasıyla birlikte gelecekte daha gelişmiş veri modelleme yaklaşımlarına doğru bir yönelim olacağını öngörmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir Turizm, Orman Terapisi, Python, Politika

Bibliometric Analysis of Forest Bathing (Shinrin-Yoku) in The Context of Sustainable Tourism

Abstract

The multifaceted opportunities offered by nature and the effects of a nature-based lifestyle on human health have been demonstrated by a substantial body of evidence from studies conducted in the fields of health, medicine and tourism. This study differs from other bibliometric analyses in that it approaches the concepts of forest bathing or forest therapy from a tourism-oriented perspective and evaluates the health-seeking of individuals in a forest environment, known as Shinrin-Yoku, in the context of sustainable tourism and health tourism. This study provides a framework for academic institutions, businesses and tourist destinations to align their research, product development, marketing and sustainable tourism strategies in order to capitalise on the growing forest therapy movement. Utilizing a quantitative research methodology, 1149 articles identified through a search vector in the Web of Science database and analysed using Python software. The findings indicate that existing studies of forest therapy are descriptive in nature. However, as the field gains momentum, there will be a trend towards more advanced data modelling approaches in the future.

Keywords: Sustainable Tourism, Forest Therapy, Python, Policy

Tralleis Batı Nekropolünde Ele Geçen Bir Grup Cam Buluntunun Analizleri Üzerine Değerlendirme

Arzu ÖZVER

Dr. Öğretim Üyesi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
arzuozver@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-4211-4933

Özet

Doğada nadir bulunan ve obsidyen olarak adlandırılan doğal cam, volkanik kökenli bir hammaddedir. Cam üretimi ilk İÖ 3. binin sonlarında, Mezopotamya’da ortaya çıkar, İÖ 16. yüzyıldan itibaren ise kap yapımında kullanılmaya başlar. Cam unguentariumlar ise İÖ 1. yüzyılın ikinci yarısından itibaren serbest üfleme tekniğinin ortaya çıkmasıyla birlikte çok yaygın üretilmiştir. Cam yapısı gereği koku barındırmaması, içine konulan malzemenin tortu tutmaması saklama kabı olarak kullanımını idealleştirir. Ayrıca kolayca şekillendirilmesi, estetik görünümü, içinde bulunan maddeyi sızdırmaması ve taşımadaki kolaylığı tercih sebepleri arasındadır. Antik Dönem boyunca cam kozmetik ve ilaç, içki, servis, masa ve dini ritüel kabı olarak farklı amaçlarla kullanılır. Tüm bunların dışında cam, çocuklar için oyun malzemesi, gençler için ise satranç veya dama oyunu malzemesi, ölümler için ise bir mezar hediyesidir.

Bu çalışmada, Aydın İli, Efeler İlçesi, Kemer Mahallesi’nde yer alan Tralleis antik kenti Batı Nekropol alanında 2007-2008 yıllarında gerçekleştirilen kazı çalışmalarında ele geçen cam buluntular incelenmiştir. Daha önceden doktora tezinde kapsamında değerlendirilmiş olan cam buluntular sekiz adet unguentarium ve bir adet oyun taşından oluşur. Tralleis’te beş farklı tipin belirlendiği cam unguentariumların tamamı serbest üfleme tekniği ile yapılmış ve alet yardımıyla şekillendirilmiştir. Ele geçen sekiz cam unguentariumdan en erken tarihli örnek İS 1. yüzyıl başı, en geç tarihli örnek ise İS 2. yüzyıla tarihlenir. Bu unguentariumların üretim yerlerine ilişkin kesin yorum yapmak zorsa da bu örnekler de diğer buluntular gibi Tralleis üretimi olmalıdır. Bununla birlikte *Dromoslu Oda* Mezar içinde kline 3’te bulunan cam objenin kullanım yeri ve amacı konusunda farklı görüşler bulunmakla birlikte günümüz bilyeleri gibi oyun taşı olarak tanımlanmış, mezar konteksti ve benzerlerinden yararlanarak İS 1. yüzyıl ortasına tarihlenmiştir. Son yıllarda yapılan kazı ve araştırmalar ile antik yazarların aktardığı bilgiler, kentin heykel ve seramik üretimi dışında kemer tokası, Lydia tuğlası, deri-keten yastık ve cam üretimi açısından da önemli bir üretim merkez olduğunu göstermiştir.

Doktora tezimin devamı niteliğinde hazırlanan bu çalışmada söz konusu cam buluntular üzerinde yapılan arkeometrik analizler ve bu analizlerin sonucunda elde edilen verilerin bilim dünyasına sunulması amaçlanmıştır. Batı Nekropol alanındaki oda mezar, taş sanduka mezarlar, kiremit mezarlar, pithos mezarlar, urne mezarlardan ele geçen mezar buluntuları PED-XRF analizi yapılarak incelenmiştir. Çoğunluğu unguentariumlardan oluşan bununla birlikte oyun taşı gibi cam buluntulardan örnekler seçilip, PED-XRF analizleri yapılarak, kimsayal bileşimler ve bu bileşimlerin oranları tespit edilmiştir. Söz konusu cam örneklerde sodyum dioksit (silica) ve kalsiyum oksit bileşimlerinin olması tipik soda-kireç camı oluşumunu akla getirmektedir. Şimdiye kadar nekropol alanını ve buluntularını tanımlayan kısa süreli ve sosyal bilimlere odaklı araştırmalar dışında disiplinler arası bir çalışmanın yapılmamış olması nedeniyle yapılan bu çalışma önem taşımaktadır. Çalışmada geleneksel arkeolojik yöntemler dışında son yıllarda gelişen teknolojiyle birlikte, farklı disiplinlerden yardımlar alınması çalışmanın özgün değerini oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Arkeoloji, Arkeometri, Analiz, Nekropol, Cam Buluntuları, Tralleis

An Evaluation of The Analysis of A Collection of Glass Artifacts from The Western Necropolis of Tralleis

Abstract

Obsidian, a natural glass, is a rare raw material of volcanic origin. Glass production first appeared in Mesopotamia at the end of the 3rd millennium BC and began its usage in vessel making in the 16th century BC. Glass unguentariums have been extensively produced since the second half of the 1st century BC, coinciding with the emergence of the free blowing technique. Glass's lack of odor, due to its structure, and its inability to retain sediment make it an ideal material for storage containers. Furthermore, the ease of shaping, aesthetic appearance, impermeability, and convenience of transportation are among the reasons contributing to preference. During Antiquity, glass served various functions, including cosmetics, medicines, beverages, serving vessel, tableware, and religious ritual vessels. In addition to these uses, glass served as a play material for children, a medium for chess or checkers for young adults, and a grave gift for the dead.

This study analyzes the glass artifacts recovered during the 2007-2008 excavations in the Western Necropolis of the ancient city of Tralleis, located in Kemer quarter, Efeler district, Aydın province. The glass artifacts, previously evaluated in my doctoral dissertation, consist of eight unguentariums and a gaming stone. All glass unguentariums, of which five distinct types were identified at Tralleis, were produced using the free blowing technique and shaped with tools. Among the eight unguentariums recovered, the earliest example dates to the early 1st century AD, whereas the most recent dates to the 2nd century AD. Though it is challenging to determine the exact location of production for these unguentariums, it is likely that they were manufactured in Tralleis, like other finds. Furthermore, despite varying opinions regarding the function and purpose of glass object found in Kline 3 of the Chamber Tomb with *Dromos*, it has been identified as a gaming stone like the contemporary marbles and dated to the mid-1st century AD based on the burial context and similar finds. Recent excavations and research, along with the information provided by ancient writers, reveal that the city served as a significant production center for belt buckles, Lydian bricks, leather-linen pillows, glass, sculpture, and ceramics.

This study, a continuation of my doctoral dissertation, aims to present the archaeometric analyses conducted on these glass artifacts and the data to the scientific community. The grave finds from chamber tombs, stone cist graves, tile graves, and urn graves in the Western Necropolis area were examined using PED-XRF analysis. Samples of glass artifacts, primarily unguentariums and gaming stones, were selected and analyzed using PED-XRF to determine their chemical compositions and ratios. The presence of sodium dioxide (silica) and calcium oxide in these glass samples suggests the formation of typical soda-lime glass. The study is significant as it is the first interdisciplinary research conducted, apart from short-term and social sciences-oriented studies that describe the necropolis area and its finds. Alongside traditional archaeological methods, the study's unique value lies in its integration of different disciplines and the advancements in technology that have emerged in recent years.

Keywords: Archeology, Archaeometry, Analysis, Necropolis, Glass Finds, Tralleis

Tralleis Batı Nekropolü'nde Yapılan Antropolojik Çalışmalar Üzerine Bir Değerlendirme

Arzu ÖZVER

Dr. Öğretim Üyesi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
arzuozver@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-4211-4933

Özet

Bu çalışmada, 2007 yılında Tralleis Batı Nekropolü'nde yapılan kazılarda tespit edilen bireylere ait kemikler üzerine yapılan Antropolojik çalışmalar değerlendirilmiştir. Prof. Dr. Yaşar İşcan ve ekibi tarafından yapılan antropolojik çalışmalarda, kazılarda ortaya çıkarılan 39 farklı mezar içinde bulunan farklı cinsiyetlerden 67 kişiye ait iskelet incelenmiştir. Tralleis Batı Nekropolü'ne ait iskeletlerin raporları, daha önceden doktora tezimde özet biçimde değerlendirilmiştir. Tralleis Batı Nekropolü'nde *inhumasyon* ile birlikte herhangi bir cinsiyet ve yaş ayrımı gözlemlenmemiş, bebek, çocuk, genç erişkin, yaşlı, kadın, erkek olmak üzere tüm bireyler için *kremasyon* uygulaması da yapılmıştır. *Kremasyon* gömüler ile ilgili, özellikle de yakma derecesi ve yakma biçimi ile elde çok fazla bilgi bulunmasa da, bazı mezarlarda ele geçen kemiklerin yapısından yüksek ateşte yakıldıkları (600-1000 derece) anlaşılmıştır. Batı Nekropolü'nde görülen mezar tiplerinden iki mezar türünde *kremasyon* gömüye rastlanmıştır. Bu mezarlar *Dromoslu Oda Mezar* ile nekropol alanında ele geçen urne mezarlar ve *Pithos Mezar* 1'dir. Bu mezarlardan *Dromoslu Oda Mezar* içinde 10, nekropol alanında beş urne tespit edilmiştir. *Inhumasyon* gömünün oranı, *kremasyona* göre daha yaygın olduğu belirlenmiştir. Aynı dönem içinde *kremasyon* ve *inhumasyon* gömünün bir arada kullanıldığı da görülür. Tralleis Batı Nekropolü'nde *kremasyon* ve *inhumasyon* gömünün aynı dönemde görülmesi sosyal yapıdaki çeşitlilikten mi yoksa *inhumasyonun* daha ekonomik olmasından mı kaynaklandığı kesin bilinmez. Gömme biçimindeki bu farklılıkları kimileri moda kavramı ile açıklamaya çalışırken, kimileri de dinsel inanışlardaki değişimin işareti ya da kültürel farklılaşmayla açıklar. Bununla birlikte, bu çeşitlilikler Tralleis'te yaşayan farklı etnik köken ve inanışlara sahip ailelerle de ilgili olabilir.

Tralleis Batı Nekropolü'nde gömülü bireylerin sağlık durumlarını tespit edebilmek için Prof. Doktor Yaşar İşcan ve ekibinin 2007 yılında hazırladığı raporlar önemlidir. Bu amaçla iskeletlerde kemiklere yansıyan patolojik izler incelenmiştir. Raporda verilen bilgilerde *inhumasyon* ve *kremasyon* gömülerde belirgin bir hastalık ya da salgın izine rastlanılmamıştır. Farklı olarak Çatı Kiremitli Mezar 5 içindeki bireyin kafatasının sol tarafında yaklaşık 4 cm. çapında hafif bir travma görülür. *Dromoslu Oda Mezar*daki kline 5 içindeki urne içinde genç erişkin bir kadında eklem hastalığının varlığını gösteren osteofitler, ayrıca yine Çatı Kiremitli Mezar 5 ve kline 4'ün güney bölümündeki 1 No'lu urne de bireylerin dişlerinde çürük görülmüştür. *Dromoslu Oda Mezar* içinde 4 No'lu urne de *kremasyona* uğramış kemiklerde yatay çatlaklar ve bükülmeler, bireylerin yüksek bir ısıda yakıldığına işaret eder. Tralleis Batı Nekropolü'ndeki mezarlarda hayvan kemiklerine de rastlanmıştır. *Dromoslu Oda Mezar*'da kline 5'in üzerindeki niş içinde ve tabanında insan kemikleriyle birlikte koyun ve sığır kemikleri bulunmuştur. Ayrıca nekropol alanında Urne Mezar 2'nin içinde küçükbaş hayvana ait kemiklerine, Çatı Kiremitli Mezar 3 içinde ise çok yaşlı olmayan köpek iskeletine rastlanmıştır. Tralleis Batı Nekropolü iskeletlerinin Hellenistik, Roma İmparatorluk ve Geç Roma Dönemlerine ait olduğu anlaşılmıştır. Mezarlarda ele geçen kemiklerin dağılımına bakıldığında, en fazla sayıdaki bireyin *Dromoslu Oda Mezar*'dan geldiği saptanmıştır. Oda Mezar içindeki iskeletler ve kemikler *in-situ* olarak bulunmuştur, bu iskeletlerin ve kemiklerin değerlendirilmesi sonucu toplam 30 birey tespit edilmiştir. Yaş ve cinsiyetleri belirlenen bireylerin demografik bir dağılımı yapıldığında toplumun çoğunun erişkinlerin oluşturduğu görülür. İlk incelemelere göre nekropol alanında ele geçen 67 bireyin; 4'ü fetus/cenin, 2'si bebek, 6'sı çocuk, 4'ü genç erişkin kadın, 4'ü genç erişkin erkek, 3'ü erişkin kadın, 9'u erişkin erkek, 1'i yaşlı kadın ve 1 yaşlı erkek, yaş aralıkları belirsiz 5 kadın ve 6 erkektir. 22 bireyin yaş ve cinsiyet aralığı belirlenememiştir. 66 bireye ait iskeletlerin geneline bakıldığında, Tralleis halkının

genel sağlık durumu oldukça iyi görünmektedir. İskeletlerin ağız sağlığına bakıldığında da benzer bir tablo görülmektedir. İskeletlerde çürük dişlere iki bireyde rastlanmıştır. Tralleis halkının dişlerinin iki birey dışında çok iyi durumda olduğu mevcut iskeletlerden anlaşılmıştır.

Sonuç olarak, Tralleis Batı Nekropolü mezarlarında, ele geçen iskeletler üzerinde yapılan antropolojik çalışmalarda, gömülen kişilerin sağlık durumlarına ilişkin bilgi edinmeyi olanaklı kılmıştır. Bu patolojik çalışmalarda iskeletlerde kemiğe yansıyan *osteoarthritis* (kireçlenme) bulgularına ve ayrıca zorlamadan kaynaklanan duruş bozukluklarına rastlanmıştır. Eklemelerin zorlanması ile ortaya çıkan bu hastalıklar, Tralleislilerin tüm Antik Dönem insanı gibi hayattayken tarım ve hayvancılık gibi faaliyetlerle uğraştığını gösterir.

Anahtar Kelimeler: Arkeoloji, Antropolojik Analiz, Paleoantropoloji, Nekropol, Tralleis

An Evaluation of The Anthropological Research at The Western Necropolis of Tralleis

Abstract

This study evaluates the anthropological analyses of the skeletal remains discovered during the 2007 excavations at the Western Necropolis of Tralleis. Prof. Dr. Yaşar İşcan and his team conducted anthropological studies on the skeletons of 67 individuals of different sexes, unearthed from 39 graves during excavations. The reports of the skeletons were previously assessed in a summary format in my doctoral dissertation. *Cremation* was practiced for all individuals of all ages and sexes, including infants, children, young adults, old adults, women, and men, in the Western Necropolis, along with *inhumation*. Though information on *cremation* burials is limited, particularly regarding the degree and method of *cremation*, the condition of the bones discovered in certain graves suggests they were incinerated at high temperatures (600-1000 degrees). *Cremation* burials were found in two types of graves within the Western Necropolis. The graves include the Chamber Tomb with *Dromos*, the urn graves located in the necropolis, and Pithos Grave 1. Within these graves, ten urn graves were found in the Chamber Tomb with *Dromos* and five in the necropolis area. *Inhumation* burials are more prevalent than *cremation* burials. *Cremation* and *inhumation* burials were simultaneously used during the same period. The uncertainty about the simultaneous use in the Western Necropolis of Tralleis during the same period may stem from variations in the social structure or the economic advantages of *inhumation*. Some credit these variations in burial styles to fashion, while others interpret them as indicators of shifts in religious beliefs or cultural differentiation. Nonetheless, these variations may also be related to families of diverse ethnic origins and beliefs residing in Tralleis.

The reports prepared by Prof. Dr. Yaşar İşcan and his team in 2007 are crucial for evaluating the health status of individuals buried in the Western Necropolis of Tralleis. The pathological traces observed on the skeletal bones are analyzed for this purpose. The reports indicate that no evident signs of disease or epidemic were detected in either *inhumation* or *cremation* burials. A minor trauma with a diameter of approximately 4 cm was noted on the left side of the skull of the individual in Roof Tile Grave 5. Osteophytes indicative of joint disease was identified in a young adult woman in the urn in Kline 5 of the Chamber Tomb with *Dromos*, and cavities were noted in individuals' teeth from Roof Tile Grave 5 and Urn 1 in the southern section of Kline 4. The horizontal fractures and bends observed on the cremated bones in Urn 4 within the Chamber Toms with *Dromos* suggest that the individuals were subjected to high temperature *cremation*. Animal bones were found in the graves of the Western Necropolis of Tralleis. In the Chamber Tomb with *Dromos*, ovine and bovine bones were found alongside human skeletal remains in the niche above Kline 5 and on its floor. Furthermore, remains of small cattle were found in Urn Grave 2 and a relatively recent dog skeleton was located in Roof Tile Grave 3 within the necropolis area. The

skeletal remains from the Western Necropolis of Tralleis date to the Hellenistic, Roman Imperial, and Late Roman periods. The analysis of the skeletal remains retrieved from the graves indicates that the majority of individuals came from the Chamber Tomb with *Dromos*. Skeletons and bones were found in-situ within the Chamber Tomb, resulting in the identification of a total of 30 individuals through the evaluation of these remains. An analysis of the demographic distribution indicates that most individuals were adults, based on their ages and sexes. The preliminary analysis indicates that among the 67 individuals found in the necropolis area, there were 4 fetuses, 2 infants, 6 sub-adults, 4 young adult females, 4 young adult males, 3 adult females, 9 adult males, 1 old adult female, and 1 old adult male, along with 5 females and 6 males of indeterminate age ranges. The age and sexes of 22 individuals could not be determined. An analysis of the skeletons of 66 individuals indicates that the overall health condition of the Tralleis population seems to be relatively good. The oral health of the skeletons shows a similar condition. Two individuals have teeth with cavities. The skeletal analysis indicates that the dental health of Tralleis population was in very good condition, with the exception of two individuals.

In conclusion, the anthropological analyses of the skeletons found in the graves of the Western Necropolis of Tralleis provides information into the health conditions of the buried individuals. Pathological studies reveal findings of *osteoarthritis* (calcification) in the skeletal bones, along with postural disorders resulting from stress. The joint diseases suggest that the inhabitants of Tralleis were engaged in activities such as agriculture and animal husbandry, similar to other populations of Antiquity.

Keywords: Archeology, Antropological Analysis, Paleoanthropology, Necropolis, Tralleis

Pastoral İdealizmin Sembolü Olarak Pedum'un İkonografide Kullanımı

Aslıhan ÖZBAY

Dr. Öğr. Üyesi, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Fen- Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü
aslihan.ozbay@dpu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-8519-5665

Özet

MÖ 9000 dolaylarında koyun ve keçinin evcilleştirilmesi, Anadolu ve Mezopotamya'da köklü bir ekonomik devrimin ilk adımlarını oluşturmuştur. Neolitik Çağ'da koyun ve keçinin besin kaynağı olarak kullanımının yanı sıra yün temini içinde kullanılması, bu hayvanların ekonomik değer kazanmasına sebep olmuştur. Neolitik Çağ'da Anadolu ve Mezopotamya'da başlayan küçük ölçekli yün/tekstil üretimi, Kalkolitik Çağ'da devamlılık göstermiş, Demir Çağına gelindiğinde Anadolu ve Mezopotamya'nın başlıca ticari faaliyetleri arasında yer almıştır. Endüstriyelmiş yün ve tekstil üretimi beraberinde, cinsiyete göre uzmanlaşan iş kollarını ortaya çıkartmıştır. Buna göre yünü işleme ve dokumada kadınlar profesyonelleşirken hayvanların bakımı erkeklerin sorumluluğu altına girmiştir. Hayvancılığa dayalı Antik Çağ ekonomisinin temel taşlarından olan çobanlar, edebi eserlerde ve figüratif sanatta geri planda kalmalarına karşın, günlük yaşamlarının ayrılmaz bir parçası olan kıvrık uçlu asanın (*pedum*), MÖ 2. binden itibaren Anadolu ve Mezopotamya sanatında güç ve otorite sembolü olarak kullanılması, çobanlara yüklenen metaforik anlamların işaretidir. Anadolu ve Mezopotamya sanatında sadece kral ve rahiplerin elinde tasvir edilen *pedum*, Klasik Dönem Yunan edebiyatında güç ve otorite ile olan bağı kısmen kopartmış, günlük hayattaki kullanımı ile paralel olarak pastoral yaşamın sembolü haline gelmiştir. Klasik Dönem Yunan figüratif sanatında geri planda kalan *pedum*, Hellenistik Dönemin son safhalarında başlı başına pastoral idealizmin simgesi haline dönüşmüştür. Bu dönemde nüfusun büyük çoğunluğu kent merkezlerinde yaşamasına karşın, kırsal dünya ile olan bağ kuvvetlenmiş, bunun sonucunda Pan gibi kimliğinde çobanlık ögesi taşıyan pastoral tanrılar ön plana çıkmıştır. Kendilerini "cesur çobanlar" olarak tanımlayan Romalılar için *pedum*, pastoral saflığın simgesi haline gelmiştir. *Pedum* ve pastoral dünya arasında kurulan güçlü bağ sonucunda, *pedum* Roma Dönemi'nde kırsal dünya ile ilişkili pastoral tanrıların ortak ikonografik ögesi olarak kullanılmıştır. Bu çalışmanın amacı, antik dünyanın en sessiz topluluğu olan çobanların, günlük yaşamlarında kullandığı basit yapısal özelliklere sahip *pedumun*, yüzyıllar boyunca değişen/evrilen anlamının ikonografiye yansımalarının ortaya konmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Çoban, Pedum, ikonografi.

The Use of The Pedum in Iconography as A Symbol of Pastoral Idealism

Abstract

Around 9000 BC, the domestication of sheep and goats marked the first steps of a profound economic revolution in Anatolia and Mesopotamia. In the Neolithic Age, beyond their use as a food source, sheep and goats were also used for obtaining wool, which served as the raw material for textile production. This led to these animals gaining economic value. The small-scale wool/textile production that began in Anatolia and Mesopotamia during the Neolithic Age continued into the Chalcolithic Age and, by the Iron Age, had become one of the principal commercial activities in these regions. Industrialized wool and textile production, in turn, brought about the emergence of gender-based specialization in occupational roles. Accordingly, while women became professionalized in wool processing and weaving, the care of animals became the responsibility of men. Shepherds, who were among the cornerstones of the livestock-based economy of the Ancient Age, remained in the background in literary works and figurative art. However, the fact that the curved staff (*pedum*), an inseparable part of their daily lives, was used as a symbol of power and authority in Anatolian and Mesopotamian art from the second millennium BC, indicates the metaphorical meanings attributed to shepherds. While in Anatolian and Mesopotamian art, the *pedum* was depicted only in the hands of kings and priests, in Classical Period Greek literature it partially lost its association with power and authority and, in line with its everyday use, became a symbol of pastoral life. The *pedum*, which remained in the background in Classical Greek figurative art, transformed into a full-fledged symbol of pastoral idealism during the final phases of the Hellenistic Period. Although the majority of the population during this time lived in urban centers, the bond with the rural world strengthened, leading to the prominence of pastoral deities such as Pan, who bore shepherd-like attributes in their identity. For the people of Rome, who referred to themselves as "brave shepherds," the *pedum* became a symbol of pastoral purity. As a result of the strong connection established between the *pedum* and the pastoral world, the *pedum* came to be used as a common iconographic element of pastoral deities associated with the rural world during the Roman Period. The aim of this study is to reveal how the meaning of the *pedum* -a simple structural tool used in the daily lives of one of the most silent communities of the ancient world, the shepherds- transformed/evolved over centuries and how this was reflected in iconography.

Keywords: Shepherd, Pedum, Iconography.

Kuşadası Yüzey Araştırması Çalışmaları Sırasında Tespit Edilen Bezemeli Bir Mimari Parça Konusundaki Düşünceler

Aydın ERÖN

Doç. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Arkeoloji Bölümü
aeron@adu.edu.tr.
ORCID: 0000-0003-1611-2296

Özet

Kuşadası İlçesi ve Samsun (Mykale) Dağı Arkeolojik Yüzey Araştırması çalışmaları 2020-2023 yılları arasında gerçekleştirilmiştir. Batı Anadolu coğrafyasının önemli arkeolojik alanları arasında yer alan bu özel coğrafyadaki incelemeler sırasında Soğucak Mahallesi'nde çok sayıda mimari parçaya rastlanılmıştır. Çalışma konusu olan bezemeli mimari parça da söz konusu çalışmalar sırasında incelenmiştir. Mimari parçanın önce cephesi üzerinde üstte ion kymationu, altında ise astragal bezemelerine yer verilmiştir. Çalışma konusu olan eser oldukça kaliteli işçiliği ile dikkati çekmektedir. Soğucak Mahallesi'nde toplanılan parçaların nerelerden getirildiği net olarak belli değildir. Fakat genel olarak parçaların Kadıkalesi veya yakın çevresinden getirilmiş olabileceği düşüncesi üzerinde durulmaktadır. Çalışma konusu olan parçanın bir tapınağa ait olma ihtimali vardır. Kuşadası Körfezi içerisinde yer alan yerleşimlerin genel karakterleri incelendiğinde kıyıya yakın alanlarda tapınakların inşa edildiği anlaşılmaktadır. Stilistik açıdan yapılan incelemeler sonucunda parça Hellenistik Dönem'e tarihlendirilmiştir. Hellenistik Dönem ile birlikte Batı Anadolu'daki birçok önemli yerleşimde imar faaliyetlerinde artış yaşandığı bilinmektedir. Kuşadası Körfezi ve çevresindeki yerleşimlerde de bu artışın kanıtları bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kuşadası Körfezi, Hellenistik Dönem, Mimari Bezeme, Ion Kymationu, Astragal

Thoughts on a Decorated Architectural Fragment Identified During The Survey in Kuşadası

Abstract

The Archaeological Survey of Kuşadası District and Samsun (Mykale) Mountain was carried out between 2020-2023. During the investigations in this special geography, which is among the important archaeological areas of Western Anatolia, many architectural fragments were found in Soğucak. The decorated architectural fragment, which is the subject of the study, was also examined during these studies. On the facade of the architectural fragment, there are ionic kymation on the top and astragal decorations underneath. The artefact under study draws attention with its high quality workmanship. It is not clear where the fragments collected in Soğucak were brought from. However, it is generally thought that the fragments may have been brought from Kadıkalesi or its neighbourhood. There is a possibility that the fragment under study belongs to a temple. When the general characteristics of the settlements in Kuşadası Bay are analysed, it is understood that temples were built close to the coast. As a result of the stylistic analyses, the fragment was dated to the Hellenistic Period. It is known that construction activities increased in many important settlements in Western Anatolia during the Hellenistic Period. There is evidence of this increase in the settlements in and around Kuşadası Bay.

Keywords: Kusadasi Bay, Hellenistic Period, Architectural Decoration, Ionic Kymation, Astragal

19. Yüzyılda Aydın Vilayeti' nde Su İle Yaşamak: Temin, Kullanım ve İdare

Aysun SARIBEY HAYKIRAN

Prof. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Yakınçağ Tarihi Anabilim Dalı,
asaribey@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-1016-7707

Özet

Su sınırlı ve tüketilebilir bir kaynak olarak Osmanlı Devleti'nde hem günlük yaşamda hem de büyük ölçekli projelerde titizlikle kullanılmıştır. Tarım, ticaret, ulaşım ve hatta şehir planlamasında suyun yönetimi stratejik bir öneme sahipti. Suyun değerli ve sınırlı bir kaynak olarak israf edilmeden dikkatlice kullanılması gerektiği anlayışı kendini Osmanlı Devleti'nin su alt yapısının inşasında suyollarının, kemerlerinin, sebillerinin ve hamamlarının dikkatle planlanmasında kendini gösterdi. Suyun kullanımı, temini ve idaresine yönelik klasik dönemden itibaren su nazırlığının başkanlığında kurulan su idaresi başta başkent İstanbul olmak üzere Osmanlı taşrasında su ile ilgili her türlü meselede en önemli yetkili merci idi. Ayrıca suyollarının idaresinde vakıflarında önemli rolleri vardı.

Bu çalışmada 19. yüzyılda Osmanlı vilayetleri arasında seçkin bir yere sahip olan Aydın, İzmir, Saruhan, Menteşe ve İzmir sancaklarından oluşan Aydın Vilayeti'ndeki suyun gündelik hayattaki rolü, temin biçimleri ve idari düzeyde nasıl yönetildiği örnekler üzerinden inceleyecektir. Osmanlı taşrasının diğer vilayetlerinde olduğu gibi Aydın Vilayeti'nde de içme suyu, temizlik, tarım ve debbağlık gibi çeşitli zanaat faaliyetleri gibi alanlarda hayati bir öneme sahip olan suyun toplumsal, ekonomik ve çevresel yapıya etkileri ele alınacaktır. Yine vilayet genelinde iskâna tabi tutulan aşiretler ile hazine-i hassaya bağlı çiftliklerdeki suyun temini, suyollarının inşası ve tamirini için gerekli olan masrafın nasıl ve ne şekilde karşılanacağı meselesi de ayrıntılı olarak değerlendirecektir. Aynı zamanda suyun temini ve dağıtım sürecinde vakıfların, yerel eşrafın ve devlet görevlilerinin rollerine de odaklanılacaktır. Çalışmanın kaynaklarını arşiv kaynakları, seyahatnameler ve konuya ilişkin ikinci el literatür oluşturacaktır.

Anahtar Kelimeler: 19. Yüzyıl, Osmanlı İmparatorluğu, Aydın Vilayeti, Su, Suyolları, Su İdaresi.

19th Century Living With Water in Aydın Province: Supply, Use and Administration

Abstract

As a limited and consumable resource, water was used meticulously in both daily life and large-scale projects in the Ottoman Empire. The management of water was of strategic importance in agriculture, trade, transportation and even urban planning. The understanding that water, as a precious and limited resource, should be used carefully without wasting it, manifested itself in the careful planning of waterways, arches, fountains and hammams in the construction of the Ottoman State's water infrastructure. The water administration, which was established under the presidency of the water ministry from the classical period onwards for the use, supply and management of water, was the most important authority in all kinds of water-related issues in the Ottoman provinces, especially in the capital Istanbul. In addition, foundations played an important role in the management of waterways.

This study will examine the role of water in daily life, how it was supplied, and how it was administered at the administrative level in the province of Aydın, which consisted of the sanjaks of Aydın, İzmir, Saruhan, Menteşe, and İzmir, which had a distinguished place among the Ottoman provinces in the 19th century. The effects of water -which was of same vital importance in the province of Aydın as other provinces of the Ottoman State in terms of drinking water, sanitation, agriculture and such various craft activities as tannery- on the social, economic and environmental structure of the province will be discussed. The issue of how and in what way the costs of water supply, construction and repair of waterways for the tribes subjected to resettlement throughout the province and the farms affiliated to the treasury will also be evaluated in detail. It will also focus on the roles of foundations, local notables and state officials in the process of water supply and distribution. The sources of the study will be archival sources, travelogues and secondary literature on the subject.

Keywords: 19th Century, Ottoman Empire, Aydın Province, Water, Waterways, Water Administration.

Nazilli’de Y r t len Etnoarkeoloji  alışmaları

Aytekin KALKAN

  r. G r. Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Didim Meslek Yüksekokulu, Seyahat Turizm ve Eğlence
Hizmetleri Bölümü
aytekinkalkan@gmail.com.
ORCID: 0009-0005-3054-883X.

 zet

Aydın İli, Nazilli İlçesi ve çevresi gerek arkeolojik gerekse folklorik anlamda oldukça zengin veriler barındırmaktadır. Arkeolojik anlamda, Nazilli’nin de içinde bulunduğu Büyük Menderes Havzası oldukça uzun kabul edilebilecek bir zaman diliminde, yüzey araştırmaları ve antik kentlerde yürütülen kazı çalışmalarıyla, bilim dünyasına önemli veriler sunmaktadır. Bu çalışmanın konusunu oluşturan Nazilli İlçesine ba lı Mastaura (Bozyurt), Anineta (Kestel) ve Harpasa (Esenköy) Antik kentleri havzanın önemli kentleri arasında bulunmaktadır. Söz konusu kentlerde yürütülen arkeolojik çalışmaların devam ederken, diğer taraftan alanda yörenin etnografyasını tespit çalışmaları da 2022 yılından itibaren yürütülmektedir.

Arkeoloji bilimine yardımcı olmak, arkeolojiye yeni bakış açıları kazandırmak amacıyla ortaya çıkan etnoarkeolojik araştırmalar ise havzada oldukça sınırlı sayıdadır. Bu anlamda yörenin etnografik zenginliğini tespit etmek amacıyla sözü edilen antik kentlerin çevresinde bir dizi gözlem, görüşme, ses kayıt cihazı kullanılarak etnoarkeolojik gözlemler ve tespitler gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın sonuçlarının bölge arkeolojisine katkı sağlaması, günümüzde geleneksel geçim stratejilerine sahip y re kültürleri ile Antikçağ kültürlerinin karşılaştırılması ve aralarında analogiler kurularak arkeoloji bilimine katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Nazilli, Arkeoloji, Etnoarkeoloji, Etnografya, Geçim stratejileri

Ethnoarchaeological Studies Conducted in Nazilli

Abstract

Aydın Province, Nazilli District and its surroundings contain very rich data in both archaeological and folkloric terms. In terms of archaeology, the Büyük Menderes Basin, which includes Nazilli, provides important data to the scientific world with surface research and excavations carried out in ancient cities in a period of time that can be considered quite long. The ancient cities of Mastaura (Bozyurt), Anineta (Kestel) and Harpasa (Esenk y) in Nazilli District, which constitute the subject of this study, are among the important cities of the basin. While the archaeological studies carried out in the cities in question continue, studies to determine the ethnography of the region in the field have been carried out since 2022.

Ethnoarchaeological studies that have emerged in order to assist archaeology and provide new perspectives to archaeology are quite limited in the basin. In this sense, a series of observations, interviews, ethnoarchaeological observations and determinations were carried out around the ancient cities in question using a voice recorder. The results of the study are expected to contribute to the archaeology of the region, to compare the local cultures with traditional subsistence strategies today and the cultures of the Ancient Age, and to contribute to the science of archaeology by establishing analogies between them.

Keywords: Nazilli, Archaeology, Ethnoarchaeology, Ethnography, Livelihood strategies

Aydın İline Özgü Yöresel Yemeklerin Belgelendirilmesi ve Sınıflandırılması

Aziz BOSTAN

Doç. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi/Nazilli İ.İ.B. Fakültesi
abostan@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0001-8187-3871

Berrin GÜZEL

Prof. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi/Turizm Fakültesi
berrin.guzel@adu.edu.tr
ORCID: 0000- 000-0002-9507-3434

Ozan GÜNGÖR

Dr. Öğr. Üyesi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi/Turizm Fakültesi
ozangungor@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-7287-5899

Kağan KARAOSMANOĞLU

Arş. Gör. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi/Turizm Fakültesi
kağankaraosmanoglu@adu.edu.tr
ORCID ID: 0000-0002-5892-093X

Özet

Gastronomi turizmi, destinasyonların yerel ve otantik yiyeceklerini öne çıkararak hem kültürel mirasın korunmasına hem de ekonomik kalkınmaya katkı sunan önemli bir turizm türü haline gelmiştir. Bu bağlamda yürütülen bu proje, Aydın iline özgü yerel yemek ve tatlıların tespit edilmesini ve reçetelendirilmesini amaçlamaktadır. Araştırma sürecinde Aydın'ın kırsal yerleşim birimleri ziyaret edilmiş; yapılandırılmamış görüşmeler ve katılımlı gözlemlerle veri toplanmıştır. Köy muhtarları, yerel halk ve esnafla yapılan görüşmeler sonucunda 100'ün üzerinde özgün yemek tarifine ulaşılmıştır. Bu tarifler çorbalar, zeytinyağlılar, turşular, kızartmalar, kavurmalar, pilavlar, hamur işleri, tatlılar gibi 16 farklı kategoride sınıflandırılmıştır. Elde edilen tarifler, Aydın'ın gastronomik mirasını kayıt altına alarak korunmasına ve gelecek nesillere aktarılmasına katkı sağlamaktadır. Ayrıca, söz konusu reçeteler eğitim amaçlı kullanılarak üniversite bünyesindeki gastronomi eğitiminin uygulama yönünü zenginleştirmiştir. Proje kapsamında tariflerin korunması ve yaygınlaştırılması hedeflenmiştir. Sonuç olarak bu çalışma, yerel mutfak kültürünün belgelendirilmesi ve gastronomi turizmiyle ilişkilendirilerek bölgesel kalkınmaya katkı sağlaması açısından örnek teşkil etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yerel yiyecekler, gastronomi turizmi, kültürel miras, Aydın mutfacı, tarif derlemesi

Documentation and Classification of Local Dishes Specific to Aydın Province

Abstract

Gastronomy tourism has become an important form of tourism that highlights the local and authentic foods of destinations, contributing to both the preservation of cultural heritage and economic development. In this context, the present project aims to identify and document traditional dishes and desserts unique to the province of Aydın. During the research process, rural settlements in Aydın were visited, and data were collected through unstructured interviews and participant observation. Interviews with village headmen, local residents, and tradespeople resulted in the collection of over 100 unique recipes. These recipes were categorized into 16 distinct groups, including soups, olive oil-based dishes, pickles, fried dishes, saut es, rice dishes, pastries, and desserts. The documented recipes contribute to preserving Aydın’s gastronomic heritage by recording it and ensuring its transmission to future generations. Moreover, these recipes were utilized for educational purposes, enriching the practical dimension of gastronomy education within the university. The project also aimed to preserve and disseminate these recipes. Ultimately, this study serves as a model for documenting local culinary culture and integrating it into gastronomy tourism, thereby contributing to regional development.

Keywords: Local foods, gastronomy tourism, cultural heritage, Aydın cuisine, recipe compilation

II. Dünya Savaşı'nın Gölgesinde Türkiye Turing ve Otomobil Kurumu Belleteni Ekseninde Türkiye'de Turizm Faaliyetleri

Banu BERBER BABALIK

Dr. Öğr. Gör., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
banubabalik@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0001-9863-7189

Özet

II. Dünya Savaşı sadece savaşan ülkeleri değil bu çatışmanın gölgesinde kalan birçok ülkeyi de derinden etkilemiştir. Türkiye, diplomatik dengeler kurarak savaşa fiili olarak katılmamıştır. Ancak, Avrupa'da süregelen savaşın yarattığı kargaşa ve belirsizlik Türkiye'nin iç dinamiklerinde ve uluslararası ilişkilerde önemli değişimlere yol açmış ve bu dönemde Türkiye hem ekonomik hem de sosyal açıdan büyük zorluklarla karşılaşmıştır. Savaşın devam ettiği 1939-1945 dönemi Türkiye'de turizm faaliyetleri durma noktasına gelmiştir. Bununla birlikte turizmde savaş sonrası dönemde beklenen artış için çalışmalar yapılmıştır. Savaşın getirdiği zorluklara rağmen Türkiye'de izlenen politikalar turizm faaliyetlerine önemli bir ivme kazandırmıştır. Bu sürecin olumlu ve olumsuz etkileri uzun vadede ülkenin turizm politikalarının gelişiminde belirleyici bir rol üstlenmiştir. Turizmin gelişimini destekleyen ulaşım, konaklama, iletişim, tanıtıcı yayın faaliyetleri, tarihi ve kültürel eserleri koruma, ulusal ve uluslararası toplantılar savaş devam ederken hızlı bir teşkilatlanma ile faaliyet gösterilen alanlar olmuştur. Bu çalışmada II. Dünya Savaşı yıllarında (1939-1945) Türkiye'de turizmin durumu yapılan teşkilatlanmalar, kanuni düzenlemeler ve diğer faaliyetler Türkiye'nin tanıtımında en uzun soluklu süreli yayınlardan biri olan Türkiye Turing ve Otomobil Kurumu Belleteni üzerinden içerik analizi yapılarak değerlendirilmiştir. Ayrıca arşiv belgeleri, meclis tutanakları, gazeteler ve araştırma eserleri ile desteklenmiştir. Bu araştırma savaşın olumsuz koşullarına rağmen Türkiye'de turizm alanında yapılan çalışmaları ve bu faaliyetlerin günümüz turizmine olan etkilerini ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: İkinci Dünya Savaşı, Turizm, Türkiye.

Tourism Activities in Turkey As Per The Bulletin of Touring and Automobile Association of Turkey in The Shadow of World War II.

Abstract

II. World War deeply affected not only the belligerent countries but also many other countries that remained in the shadow of this conflict. Turkey did not actually participate in the war by establishing diplomatic balances. However, the turmoil and uncertainty caused by the ongoing war in Europe led to significant changes in Turkey's internal dynamics and international relations, and Turkey faced great economic and social difficulties in this period. During the war period of 1939-1945, tourism activities in Turkey came to a standstill. However, efforts were made for the expected increase in tourism in the post-war period. Despite the difficulties brought about by the war, the policies pursued in Turkey gave a significant impetus to tourism activities. The positive and negative effects of this process have played a decisive role in the development of the country's tourism policies in the long term. Supporting the development of tourism, transportation, accommodation, communication, promotional publication activities, protection of historical and cultural artefacts, national and international meetings were the areas where activities were carried out with a rapid organisation during the war. In this study, the situation of tourism in Turkey during II. World War years (1939-1945), the organisations, legal regulations and other activities were evaluated through content analysis of the Turkish Touring and Automobile Association Belleteni, one of the longest-running periodicals in the promotion of Turkey. It was also supported by archival documents, parliamentary minutes, newspapers and research works. This research aims to reveal the activities carried out in the field of tourism in Turkey despite the unfavourable conditions of the war and the effects of these activities on today's tourism.

Keywords: Second World War, Tourism, Turkey.

Kadın Stajyerlerin Yaşadıkları Sorunların Sektörde Çalışma Niyetlerine Etkisi

Barış DEMİRCİ

Doç. Dr., Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Turizm Fakültesi, Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü
bdemirci@ogu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-1247-1841

Merve KARACAOĞLU

Yüksek Lisans Öğrencisi, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Turizm İşletmeciliği Anabilim Dalı
merve4.karacaoglu@gmail.com
ORCID: 0000-0002-1074-4623

Rukiye ERŞAHİN

Doktora Öğrencisi, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Turizm Fakültesi, Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü
rukiyeersahin35@gmail.com
ORCID: 0000-0002-0575-1204

Özet

Bu çalışmanın amacı, turizm işletmelerinde staj yapan ön lisans, lisans ve lisansüstü aşçılık ve gastronomi eğitimi alan kadınların staj süreleri boyunca karşılaştıkları sorunların ortaya konulması ve bu sorunlarla sektörde çalışma niyetleri arasındaki ilişkinin belirlenmesidir. Staj, mesleki becerilerin geliştirilmesi açısından önemli bir deneyim sunarken, özellikle kadın öğrenciler için çeşitli zorluklara da sahne olabilmektedir. Çalışma, nicel araştırma yöntemlerinden anket tekniği ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın evrenini önlisans, lisans ve lisansüstü düzeyde aşçılık ve gastronomi eğitimi alan ve 2024 yılı itibarıyla öğrenciliği devam eden 443 kadın öğrenci oluşturmaktadır. Çalışmada psikolojik, fiziksel ve kişisel sorunların staj yapan kadınların sektörde çalışma niyetine anlamlı ve negatif yönde etkilediği ortaya konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kadın stajyer, çalışma niyeti, psikolojik sorunlar

The Effect of Problems Experienced by Female Interns on Their Intention to Work in The Sector

Abstract

The purpose of this study is to reveal the problems encountered by women who receive associate, undergraduate and postgraduate culinary and gastronomy education during their internships in tourism enterprises and to determine the relationship between these problems and their intention to work in the sector. While internships provide an important experience in terms of developing professional skills, they can also present various difficulties, especially for female students. The study was conducted using the survey technique, one of the quantitative research methods. The universe of the study consists of 443 female students who receive associate, undergraduate and postgraduate culinary and gastronomy education and who continue their studies as of 2024. The study revealed that psychological, physical and personal problems significantly and negatively affect the intention of women who do internships to work in the sector.

Keywords: Female intern, work intention, psychological problems

How Well Can Tour Guide Robots Lead The Way? A Case Study On Persephone's Features And The Perspectives of Involved Parties

Burak DÜZ

Ph.D., Assistant Professor, Anadolu University
bdüz@anadolu.edu.tr
ORCID: 0000-0001-9778-2501

Abstract

Technological advancements are transforming tour guiding services and robotic 'laborers' emerge as a form of this evolution. In this context, the tour guiding studies have offered valuable insights into tour guide robots, as researchers have examined human tour guides' perceptions of this emerging technology and developed frameworks to contextualize the phenomenon. However, there is limited research on users' perceptions of tour guide robots. Only a few studies have explored how users experience and interpret this technology, leaving a significant gap in understanding its adoption in different contexts. This study aims to address this knowledge gap by exploring visitors' perceptions of tour guide robots. Since tour guide robots are rarely adopted in Türkiye, obtaining a direct user sample is not feasible. To overcome this limitation, alternative data sources were examined, and relevant content was gathered through an internet search. Two YouTube videos and a news agency's website were selected because they feature reports on Persephone, a tour guide robot operating at Alistrati Cave in Greece. A thematic analysis was conducted, revealing that tour guide robots require improvement in mobility and human interaction. Furthermore, the findings emphasize that the design of robotic tour guide services should consider the physical characteristics of tour environments. The study concludes by offering insights for future research and practical applications in the field.

Keywords: Tour guiding, technology, tour guide robots, user experience, user perceptions.

Coğrafi İşaretli Türk Zeytinleri

Burak İŞÇİMEN

Öğr.Gör., Trakya Üniversitesi, Arda Meslek Yüksekokulu, Otel, Lokanta ve İkram Hizmetleri Bölümü
burakiscimen@trakya.edu.tr
ORCID: 0000-0002-5897-9421

Yalçın GÜÇER

Dr. Öğr. Üyesi, Ankara Üniversitesi, Beypazarı Meslek Yüksekokulu, Otel, Lokanta ve İkram Hizmetleri Bölümü,
Ankara, Türkiye
ygucer@ankara.edu.tr
ORCID: 0000-0002-7280-584X

Özet

Zeytin (*Olea europaea*), yüksek besin değeri ve ekonomik önemi nedeniyle stratejik bir tarımsal ürün olarak öne çıkmaktadır. Akdeniz iklimine özgü koşullarda yetişen zeytin, kuraklığa dayanıklı yapısı sayesinde sürdürülebilir tarım açısından büyük önem taşımaktadır. Türkiye, zeytin yetiştiriciliği konusunda elverişli coğrafi koşullara sahip olmasına rağmen, coğrafi işaretli zeytin sayısının sınırlı olması dikkat çekicidir. Birçok kaliteli zeytin, geleneksel üretim yöntemlerine rağmen yeterli tanıtım eksiklikleri nedeniyle bilinirlik kazanamamaktadır. Coğrafi işaretleme sistemi, yerel üreticilerin bilgi ve becerilerini koruyarak ürün kalitesini artırmakta, tüketici güvenini sağlamaktadır ve kırsal kalkınmaya katkı sağlamaktadır. Bu çalışma, Türkiye'deki coğrafi işaretli zeytinlerin tanıtılması ve coğrafi işaretlemenin sektörel faydalarının değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır. Sonuç olarak, zeytin yalnızca besleyici bir gıda kaynağı değil, aynı zamanda kültürel bir simge olup, bu alandaki yatırımlar hem ekonomik hem de kültürel sürdürülebilirlik açısından kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Coğrafi İşaret, zeytin, Türk zeytin çeşitleri, Türkiye

Geographically Indicated Turkish Olives

Abstract

The olive tree (*Olea europaea*) is a pivotal agricultural product owing to its high nutritional value and economic significance. Predominantly cultivated in Mediterranean climates, olive trees possess a strong resilience to drought, making them vital for sustainable agriculture. Despite the favourable agroecological conditions in Türkiye for olive cultivation, the number of geographically indicated (GI) olive varieties remains limited. A significant number of high-quality, traditional olive products are not achieving market visibility due to inadequate promotion and branding efforts. Geographical indication systems have been shown to play a critical role in preserving traditional knowledge and practices, enhancing product quality and consumer trust, and supporting rural development (Smith et al., 2022). This study aims to introduce Türkiye's GI-labeled olives and evaluate the contributions of GI certification to the olive sector. The conclusion drawn from this study is that the olive is not only a nutritious food source but also a cultural symbol. Investments in this area are essential for both economic growth and the preservation of cultural sustainability.

Keywords: Geographical Indication (GI), olive, Turkish olive varieties, Türkiye

Language Education in The Kitchen: An Innovative Approach For Culinary Students

Mehmet Burak OKŞAR

  r. G r. Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Didim MYO
burak.oksar@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-2548-1483

Abstract

This paper investigates the potential of gastronomy-oriented language education as a practical, interaction-driven model that transcends the boundaries of traditional classroom settings. The initiative was carried out in collaboration with students from the Culinary Program at Aydın Adnan Menderes University, Didim Vocational School, and English families residing in Didim. The primary objective was to enhance students' professional competencies while facilitating the acquisition of English—the target language—within an authentic and natural communicative environment. Working in small, mixed-gender groups, students were assigned to pre-selected English households, where they prepared traditional Turkish dishes. Through this process, they not only introduced elements of Turkish culinary culture but also engaged in continuous verbal interaction with their hosts, thereby gaining valuable spoken English practice. Framed within Krashen's Input Hypothesis and Vygotsky's sociocultural theory of learning, these authentic, socially contextualized interactions proved highly effective in developing communicative competence. Additionally, the model fostered a process of mutual cultural exchange and understanding, resulting in meaningful and lasting learning experiences for both the students and the host families. Ultimately, this study underscores the value of innovative and interdisciplinary methodologies in foreign language acquisition and highlights the unique potential of culinary education as a platform for fostering intercultural communication and language development.

Keywords: English for Specific Purposes (ESP), culinary education, intercultural communication, language acquisition, experiential learning

Avrasya'nın Ortak Hafızasında Türk ve Rus Halkları: Kültürel Süreklilik ve Gelecek Perspektifi

Burcu AŞKIN

Öğr. Gör., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
burcu.askin@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0003-3088-9595

Özet

Bu çalışma, Avrasya coğrafyasında Türk ve Rus toplumları arasında tarihsel süreç içerisinde gelişen çok katmanlı ilişkileri kültürel bir perspektiften incelemektedir. Avrasya, sadece bir coğrafi kavram değil, aynı zamanda farklı medeniyetlerin kesişim noktası olarak barışçıl bir etkileşim zemini sunmaktadır. Bu bağlamda Türk-Rus ilişkileri, yalnızca siyasi ve ekonomik düzeyde değil, kültürel diplomasi, halklar arası temas ve ortak miras üzerinden de şekillenmiş ve şekillenmeye devam etmektedir. Çalışmada, bu ilişkilerin tarihsel derinliği, karşılıklı kültürel etkiler, eğitim, sanat, edebiyat ve sosyal yapı üzerindeki yansımaları analiz edilmekte; günümüz çok kutuplu dünyasında bu ilişkilerin barış ve istikrar üretme potansiyeline dikkat çekilmektedir. Ayrıca, kültürel iş birliklerinin Avrasya'da yeni bir dostluk ve dayanışma modeli geliştirmedeki rolü vurgulanmaktadır. Bu bağlamda çalışma, Türk-Rus kültürel ilişkilerinin hem tarihsel belleğe katkısını hem de geleceğe yönelik yapıcı iş birlikleri için taşıdığı anlamı ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Avrasya, Türk-Rus ilişkileri, kültürel diplomasi, ortak miras, kültürel etkileşim

Turkish and Russian Peoples in The Common Memory of Eurasia: Cultural Continuity and Future Perspectives

Abstract

This study examines the multilayered relations between Turkish and Russian societies within the Eurasian geography from a cultural perspective. Eurasia is not merely a geographical concept but also a zone of peaceful interaction shaped by the convergence of different civilizations. In this context, Turkish-Russian relations have developed not only on political and economic grounds but also through cultural diplomacy, interpersonal exchanges, and shared heritage. The study analyzes the historical depth of these relations, their mutual cultural influences, and reflections on education, art, literature, and social structures. It emphasizes the potential of these ties to contribute to peace and stability in today's multipolar world. Moreover, it underlines the role of cultural cooperation in fostering a new model of friendship and solidarity in Eurasia. Accordingly, this study aims to highlight both the contribution of Turkish-Russian cultural relations to historical memory and their significance for building constructive partnerships in the future.

Keywords: Eurasia, Turkish-Russian relations, cultural diplomacy, shared heritage, cultural interaction

Deneyimsel Pazarlama Bağlamında “Cooking Class” Uygulamaları: Kapadokya  rneği

Burcu G lsevil BELBER

Do. Dr., Nevşehir HBV Üniversitesi Turizm Fak ltesi
bbelber@nevsehir.edu.tr
ORCID: 0000-0002-7586-4407

G lbin AYTEKİN İNCE

 ğr.G r., Nevşehir HBV  niversitesi Ürgüp Sebahat ve Erol Toksöz Turizm MYO
g.aytekin@nevsehir.edu.tr
ORCID: 0000-0003-0077-7760

 zet

Turizm sektöründe son yıllarda turistlerin çeşitli yetkinliklere ulaşmalarını hedefleyen yemek festivalleri, tadım günleri, gastronomi turları ve cooking class gibi pek çok uygulama popülerlik kazanmıştır. Bunlardan oteller, restoranlar ve acenteler tarafından gerçekleştirilen “cooking class” uygulamaları özellikle turistlerin ilgisini çekmektedir. Çünkü turistler uygulama sayesinde satın almış oldukları pakete d hil olan hizmeti bire bir tecrübe etme imk nına sahip olmaktadır. Böylece turistler kendilerini kültürün bir parçası gibi hissedebilmektedirler. Mevcut alışma ile son yıllarda gastronomi ve turizm alanlarında yaygın bir uygulama haline gelen “cooking class” uygulamasının destinasyonlar açısından önemi bir deneyimsel pazarlama unsuru olarak ele alınması amaçlanmaktadır. Bu kapsamda Kapadokya Bölgesi’nde günlük turlarına “cooking class” aktivitesini d hil eden seyahat acenteleri ile bu uygulamayı gerçekleştiren kişi ve kurumlar araştırmanın evrenini oluşturmaktadır. Araştırmanın evreni Nevşehir ilinde faaliyet gösteren cooking class uygulayıcıları olarak belirlenmiş olup, bu kapsamda bir tane acente sahibi/işletmecisi, beş tane cooking class uygulamasını gerçekleştiren kişi olmak üzere toplamda altı kişi ile görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından oluşturulan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. İlgili literatür incelenerek deneyim ve deneyimin boyutlarını ölçmeye yönelik hazırlanan sorular için uzman görüşü alınmış olup görüşme formunda deneyimin eğitim, estetik, eğlence ve kaçış boyutlarına yönelik bilgi edinmek amaçlı yöneltilen toplam 16 tane soru bulunmaktadır. Yapılan görüşmeler sonucunda elde edilen bulgular sonuç kısmında değerlendirilecek ve yorumlanacaktır. Literatüre “cooking class” olarak geçmiş olan yemek yapma deneyimini Kapadokya Bölgesi’nde bir deneyimsel pazarlama unsuru olarak ele alan çalışmaya rastlanmaması sebebiyle bu çalışmanın turizm literatürüne katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Deneyimsel Pazarlama, Cooking Class, Kapadokya.

“Cooking Class” Applications in The Context of Experiential Marketing: Cappadocia Example

Abstract

In the tourism sector, many applications such as food festivals, tasting days, gastronomy tours and cooking classes, which aim to help tourists reach various competencies, have gained popularity in recent years. Among these, “cooking class” applications carried out by hotels, restaurants and agencies are of particular interest to tourists. Because tourists have the opportunity to experience the service included in the package they purchased through the application. Thus, tourists can feel like they are a part of the culture. The aim of the current study is to address the importance of the “cooking class” application, which has become a widespread application in the fields of gastronomy and tourism in recent years, as an experiential marketing element for destinations. In this context, the travel agencies that include “cooking class” activities in their daily tours in the Cappadocia Region and the individuals and institutions that implement this application constitute the universe of the research. The universe of the research was determined as cooking class implementers operating in the province of Nevşehir, and in this context, interviews were conducted with a total of six people, one agency owner/operator and five people who implement the cooking class application. A semi-structured interview form developed by the researchers was used as the data collection tool. By examining the relevant literature, expert opinions were obtained for the questions prepared to measure the experience and its dimensions, and there are a total of 16 questions in the interview form aimed at obtaining information about the educational, aesthetic, entertainment and escape dimensions of the experience. The findings obtained as a result of the interviews will be evaluated and interpreted in the conclusion section. It is thought that this study will contribute to the tourism literature since there is no study that addresses the cooking experience, which is known as “cooking class” in the literature, as an experiential marketing element in the Cappadocia Region.

Keywords: Experiential Marketing, Cooking Class, Cappadocia.

XVII. Yüzyılda Güney Ege Kıyılarından Güvenlik ve Kalelerin Askeri Yönetimi¹

Bülent ÇELİK

Doç. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
bcelik@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-3882-7877

Yasin AKMEŞE

Arş. Gör., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
yakmese@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0003-1578-7099

Tanju DEMİR

Prof. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
tdemir@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0003-3657-2521

Aysun SARIBEY HAYKIRAN

Prof. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
asaribey@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-1016-7707

Özet

Osmanlı Devleti başlangıçta küçük bir beylik olarak kurulmuş iken zaman içerisinde güçlenerek Anadolu, Balkanlar, Orta Doğu ve Güney Akdeniz kıyılarında kadar yayılan büyük bir devlet haline gelmiştir. Bu genişleme sürecinde özellikle Anadolu'nun batısında kurulan beyliklerin Osmanlı topraklarına katılmasıyla, Devletin sınırları Ege kıyılarına kadar ulaşmıştır. Osmanlı Devleti'nin zaman içerisinde Ege Denizi'ne ve Ege Adalarına hâkimiyet kurması, deniz aşırı ticarete ve deniz seferlerinde daha güçlü hale gelmesi için bir altyapı olmuştur. Osmanlı yöneticileri Ege kıyılarının ve Ege adalarının, İstanbul ve Batı Anadolu'nun güvenliği için stratejik bir öneme sahip olduğunu erken dönemlerden itibaren kavramışlardır. Karesi Beyliğini topraklarına katan Osmanlı yönetimi Orhan Bey döneminden itibaren Ege Denizi'ndeki askeri, siyasi ve ticari faaliyetlerine başlamıştır. Bu çalışmada, Osmanlı Devleti'nin XVII. yüzyılda Batı Anadolu kıyıları ve Midilli, Sakız, Rodos adalarındaki kalelerin, bölgenin güvenliğini sağlamadaki rolü ele alınmaktadır. Ayrıca kıyılarda ve adalarda bulunan kalelerin, garnizonların lojistiği ve yönetimi üzerine tarihsel bir analiz sunulacaktır. XVII. yüzyılda Avrupa'da yaşanan askeri devrimler ile ateşli silahların kullanılması, savaş ve savunma stratejilerinde yeni bir dönemin başlamasına sahne olmuş ve ateşli silah kullanabilen piyadelerin önemini arttırmıştır. Bunun yanı sıra yine aynı yüzyılın başlarında timar sisteminin büyük ölçüde daralmasıyla birlikte Osmanlı mali sisteminde de bazı yeni vergiler ve vergi toplama usulleri gündeme gelmiştir. İltizam ve mukataa sistemi bu dönemde daha aktif hale getirilmiş olup bunun yanında avârız vergisi, ihtiyaç halinde toplanan geçici bir vergi olmaktan çıkıp daha düzenli toplanan gelir kaynağı haline dönüşmüştür. XVII. yüzyılda tüm dünyada patlayan genel kriz, Osmanlı Devleti'nin de askeri, ekonomik ve sosyal kurumlarında zorunlu değişim ve dönüşümlere gitmesine sebep olmuştur. Bu çalışma ile XVII. yüzyılda yaşanan değişimlerde Osmanlı'nın Batı Anadolu kıyıları ve kıyılara yakın adalarda güvenlik ve askeri stratejilerde yaşanan dönüşümler üzerine var olan bilgi birikimine katkıda bulunulacaktır. Çalışmada Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı bünyesindeki Osmanlı arşiv vesikaları ve ikincil literatürden yararlanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı Devleti, Kale, Batı Anadolu, Ege Denizi, Sakız, Midilli, Rodos.

¹ Bu çalışma Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri (BAP) arasındaki İTBF-23001 numaralı ve "XVII. ve XVIII. Yüzyıllar'da Anadolu Kıyısındaki Ege Adalarında Osmanlı Askeri Gücü" başlıklı projede elde edilen bulgular ışığında gerçekleştirilmiştir.

Security and Military Administration of Castles On The South Aegean Coast in The 17th Century

Abstract

The Ottoman Empire, initially established as a small principality, gradually expanded to become a vast empire spanning Anatolia, the Balkans, the Middle East, and the southern Mediterranean coast. During this expansion, the incorporation of the principalities in western Anatolia into Ottoman territories extended the empire's borders to the Aegean coast. The Ottoman Empire's dominance over the Aegean Sea and its islands laid the foundation for strengthening its position in maritime trade and naval expeditions. Ottoman rulers recognized the strategic importance of the Aegean coast and islands for the security of Istanbul and western Anatolia from the early periods. With the annexation of the Karasi Beylik during the reign of Orhan Bey, the Ottomans initiated military, political, and commercial activities in the Aegean region. This study examines the role of fortresses along the western Anatolian coast and on the islands of Lesbos (Midilli), Chios (Sakız), and Rhodes (Rodos) in ensuring regional security during the 17th century. Additionally, it offers a historical analysis of the logistics and administration of garrisons stationed along the coasts and on the islands. The military revolutions and the widespread use of firearms in 17th-century Europe marked the beginning of a new era in warfare and defense strategies, increasing the significance of infantry capable of using firearms. Furthermore, during the early 17th century, the decline of the timar system led to the introduction of new taxes and revenue collection methods within the Ottoman financial system. The iltizam and mukataa systems became more active during this period, and the avarız tax, which was initially collected temporarily during emergencies, transformed into a regularly collected revenue source. The global crisis of the 17th century compelled the Ottoman Empire to implement necessary changes and transformations in its military, economic, and social institutions. This study will contribute to the existing body of knowledge on the changes in security and military strategies along the Ottoman coast of Western Anatolia and the nearby islands during the 17th century. The research will utilize Ottoman archival documents from the Presidency of the Republic of Türkiye Directorate of State Archives and secondary literature.

Keywords: Ottoman Empire, Castle, Western Anatolia, Aegean Sea, Chios (Sakız), Lesbos (Midilli), Rhodes (Rodos).

Ali Eşref Dede'nin Yemek Risalesi Helvalar Faslı'nın Muhtevası²

Büşra KARAYIL

Yüksek Lisans Öğrencisi, İstinye Üniversitesi
busra.karayil@stu.istinye.edu.tr
ORCID: 0009-0001-8345-5814

Çağla ÖZER

Doç. Dr., İstinye Üniversitesi
cozer@istinye.edu.tr
ORCID: 0000-0001-8471-8607

Özet

Tarihi kaynaklar incelendiğinde 13. yüzyıldaki Arapça metinlere kadar dayandırılan helva; geçmişten günümüze malzeme ve yapılış tekniği bakımından belirli bir tanımlamaya sığmayacak kavram genişliğine sahiptir. Meclis toplantıları, saray ziyafet ve bayramları, ölüm, hükümdarlara atfetme, sünnet, esnaf loncalarında terfi minvalinde özel anlam yüklenen hadiseler vesilesiyle mutfak kültürümüzde muhtelif merhalelerde yer edinmiş ve kültürümüzün önemli bir parçası haline gelmiştir. Malzeme, yapım şekli ve sunumu ile farklılık göstererek; un ve irmiğin yanı sıra; nişasta veya pirinç unu ile yapılan, tavuk eti dahi ilave edilerek hem ocakta hem fırında birden fazla kez pişirilen akabinde kızartılarak tepsilere dökülüp kesilen, özel fincanlarla kesilerek şekil verilen veya özel kaşıklarda yenen helvalar kavramının genişliğini vurgulamaktadır.

Türk Mutfak kültürü için ehemmiyet oluşturan ve söz konusu kültüre etki eden hususlardan biri de nitekim tasavvuf mutfağıdır. Bilhassa tasavvuf mutfağının alt başlıklarından birini oluşturan Mevlevi mutfak kültüründe de helva çeşitleri önemli bir yer edinmektedir. Mevlevi mutfak kültürüne ilişkin önemli bir eser olan, müellifinin Edirne Muradiye Mevlevihanesi şeyhlerinden Şeyh Hacı Ali Eşref Dede olarak kayıtlara geçtiği Yemek Risalesidir. Bahsi geçen eser 1856-57 yılında kültürümüze kazandırılmış, 1992 yılında tarihçi ve yazar Prof. Dr. Feyzi HALICI tarafından transkripsiyon çalışmaları yapılmıştır.

İşbu çalışmada söz konusu eserin beşinci faslında yer alan helvalar ve kadayıflar bahsinde kaleme alınan helva reçeteleri muhtevası incelenmiş olup, malzeme ve yapılış farklılıkları değerlendirilerek yine Mevlevi kültürüne ait değerlerle analiz edilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ali Eşref Dede, Helvalar, Mevlevi Mutfağı, Yemek Risalesi

² Bu çalışma TÜBİTAK Bilim İnsanı Destek Programları Başkanlığı (BİDEB) tarafından yürütülen, 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı 2022 yılı 2. dönem kapsamında kabul edilen 1919B012223099 numaralı "Ali Eşref Dede'nin Yemek Risalesindeki Tariflerin Uyarlanması" başlıklı projeden derlenmiştir.

Contents of The Halvas Chapter of Ali Eşref Dede's Treatise on Food³

Abstract

History shows that halva, which dates back to Arabic texts in the 13th century, has a conceptual breadth that cannot be defined in terms of its ingredients and preparation technique from past to present. It has taken its place in our culinary culture at various stages and has become an important part of our culture on the occasion of events that are given special meaning such as parliamentary meetings, palace feasts and holidays, funerals, attribution to rulers, circumcision, and promotion in tradesmen's guilds. Halva, which shows differences in terms of its ingredients, preparation method and presentation; is made with starch or rice flour as well as flour and semolina, cooked more than once both on the stove and in the oven by adding chicken meat, then fried and poured into trays and cut into special cups and shapes, or eaten with special spoons, emphasizes the depth of the concept.

Being an important issue for Turkish culinary culture, halva has an impact on the Sufi cuisine as well. In particular, halva varieties have an important place in Mevlevi cuisine culture, which is one of the subcategories of Sufi cuisine. An important work on Mevlevi cuisine culture is the Food Treatise, whose author is recorded as Sheikh Hacı Ali Eşref Dede, one of the sheikhs of Edirne Muradiye Mevlevihanesi. The work in question was brought to our culture in 1856-57, and transcription studies were carried out by historian and writer Prof. Dr. Feyzi HALICI in 1992.

In this study, the content of the halva recipes written in the subject of halvas and kadayıf in the fifth chapter of the work in question was examined, and the differences in material and preparation were evaluated and an attempt was made to analyze them with the values belonging to Mevlevi culture.

Keywords: Ali Eşref Dede, Halvas, Mevlevi Cuisine, Food Treatise

³ This study was compiled from the project titled "Adaptation of Recipes in Ali Eşref Dede's Food Treatise" numbered 1919B012223099, which was accepted within the scope of the 2nd term of 2022 of the 2209-A University Students Research Projects Support Program carried out by the T B TAK Scientist Support Programs Directorate (B DEB).

Youtube İçeriklerine Yönelik Yapılan Yorumların Fenomen Pazarlama Kapsamında İncelenmesi: Didim ve Kuşadası  rneği

Celal  NAL

Aydın Adnan Menderes  niversitesi
onalcelal0@gmail.com
ORCID: 0009-0004-4123-0547

Hakan ATAY

Aydın Adnan Menderes  niversitesi
hatay@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0003-4080-8250

 zet

Günümüz tüketicileri, bir ürün veya hizmet satın almadan önce başka kullanıcıların deneyimlerine ve düşüncelerine göz atma eğilimdedirler. Bu olgu sosyal etki kavramıyla açıklanmaktadır. Her geçen gün daha da yaygınlaşan sosyal medya platformlarının kullanımı, firmalar tarafından her türlü mesajı hedef kitleye hızlı ve etkili bir şekilde iletmek için tercih edilmektedir. Fenomen sözcüğü pazarlama alanında, başkalarının satın alma kararlarını etkileyebilen veya bu kararları şekillendirme yeteneği olan insanları temsil etmek için kullanılmaktadır. Bu bağlamda ünlülerin ve fenomenlerin sosyal medya araçları ile reklamlarda veya tanıtımlarda yer alması dikkat çekmekte ve ilgi uyandırmaktadır. Instagram, Facebook, Twitter ve YouTube gibi platformlar, şirketlerin hedef kitlelere ulaşmasını sağlayan en seçkin ve en çok kullanılan kanallar arasındadır. Bu araştırmada, üzerinde sınırlı sayıda çalışma bulunan YouTube platformunda içerik üreten fenomenlerin videolarına yapılan yorumlar, nitel araştırma yaklaşımlarından biri olan doküman analizi yöntemiyle incelemeye alınmıştır. Araştırma evrenini Didim ve Kuşadası ilçelerine yönelik içerik oluşturmuş yabancı uyruklu fenomenler oluşurmaktadır. Örneklem olarak ise içerikleri en çok izlenme oranına sahip fenomenler seçilmiştir. Yorumlar içerik analizine tabi tutulmuştur. Bu  alışma sayesinde hem fenomenlerin performans, başarı ve güvenilirliklerini belirleyen unsurların hem de içeriğin konusu olan Didim ve Kuşadası ilçelerine yönelik yapılan yorumların niteliğinin saptanması amaçlanmıştır. Araştırma bulguları, içeriklerin en çok dikkat çeken, en çok beğenilen, en çok eleştirilen noktalarını saptama olanağı sağlayarak destinasyon pazarlamasına önemli katkılar sunacaktır.

Anahtar Kelimeler: Fenomen Pazarlama, YouTube, Didim ve Kuşadası

An Analysis of Comments on Youtube Content Within The Scope of Influencer Marketing: The Case of Didim and Kuşadası

Abstract

Today's consumers are inclined to examine the experiences and reviews of other users before making a decision to purchase a product or service. This phenomenon is explained by the concept of social influence. The increasing prevalence of social media platforms has led companies to prefer these channels as effective tools to deliver various messages rapidly and efficiently to their target audiences. The term 'influencer' is used in the field of marketing to represent individuals who can influence or shape the purchasing decisions of others. In this context, the involvement of celebrities and influencers in advertisements or promotions through social media platforms draws attention and generates interest. Platforms such as Instagram, Facebook, Twitter and YouTube are among the most prominent and most used channels that allow you to reach target audiences. This study examines the comments on the videos of influencers producing content on the YouTube platform, a subject with limited research, through the document analysis method, which is one of the qualitative research approaches. The research population consists of foreign influencers who have created content related to the districts of Didim and Kuşadası. Influencers with the highest viewership rates have been selected as the sample. The comments have been subjected to content analysis. This study aims to identify the factors that determine the performance, success, and reliability of influencers, as well as the nature of the comments made regarding Didim and Kuşadası districts, which are the subject of the content. The research findings will provide the opportunity to identify the most attention-grabbing, most liked, and most criticized aspects of the content, offering significant contributions to destination marketing.

Keywords: Influencer Marketing, YouTube, Didim and Kuşadası

Sağlık Turizmi Kapsamında Doğum Turizmi: Anne Oteli Örneği

Ceyda IŞIK

Doktora Öğrencisi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Turizm Fakültesi
ceyda.isik@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-0868-6348

Ülker ÇOLAKOĞLU

Prof. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Turizm Fakültesi
ucolakoglu@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0003-1265-3319

Özet

Sağlık turizmi bağlamında yeni doğan turizmi, kadınların doğum yapma amacıyla başka bir ülkeye seyahat etmelerini ifade etmektedir. Doğum turizmi, ebeveynlerin daha iyi yaşam koşulları, yüksek sağlık standartları ve bazı durumlarda doğacak çocukları için vatandaşlık gibi avantajlar elde etmek amacıyla tercih ettikleri bir seçenek haline gelmiştir. Yeni doğan ve doğum turizmi, özellikle gelişmiş ülkelerin kaliteli sağlık hizmetlerinden ve vatandaşlık politikalarından faydalanmak amacı güderken, bazı ülkeler bu tür uygulamalara karşı çeşitli sınırlamalar getirmektedir. Sağlık turizminin önemli bir boyutunu oluşturan doğum ve tedavi süreçlerinin maliyeti, özellikle yurt dışından gelen yeni doğan bebekler için dikkate değer bir unsurdur. Aileler, yüksek kaliteli sağlık hizmetleri alırken, aynı zamanda bütçe dostu çözümler arayışında olduklarından, bu durum sağlık hizmeti sağlayıcılarının fiyatlandırma stratejilerini doğrudan etkileyen bir faktör teşkil etmektedir. 2010 yılından itibaren, doğum ve ölüm oranlarının düşüş göstermesi, devletlerin sağlık kalitesini artırmaya yönelik politikalar geliştirmesi ve sağlık sektöründe daha etkili ve nitelikli uygulamaların hayata geçirilmesini sağlamıştır. Amerika’da web sitelerinde konaklama imkânı sunan 10 farklı destinasyonda yer alan doğum hastanelerinin fiyatları tablolastırılmıştır. Buna göre günlük ortalama normal doğum 6,900 dolar, sezaryen doğum 9,050 ve günlük konaklama 58,4 dolar olarak ifade edilmektedir. T.C. Sağlık Bakanlığı Kuşadası Devlet Hastanesi ve T.C. Sağlık Bakanlığı Aydın Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi’nde Anne Oteli sorumlusu koordinatörler, bölüm şefleri, sigorta ve faturalandırma bölümü yetkilileri ile yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler Maxqda programında analiz edilerek karşılaştırılmıştır. Sonuç olarak doğum turizminin Aydın özelinde sağlık turizminde doğru pazarlama stratejileri ile alternatif bir pazar olarak değerlendirilebileceği ifade edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anne Oteli, Doğum Turizmi, Sağlık Turizmi

Birth Tourism Within the Scope of Health Tourism: The Mother Hotel Example

Abstract

In the context of health tourism, newborn tourism refers to women traveling to another country for the purpose of giving birth. Birth tourism has become an option that parents prefer in order to gain advantages such as better living conditions, higher health standards and, in some cases, citizenship for their unborn children. While newborn and birth tourism aims to benefit from the quality health services and citizenship policies of especially developed countries, some countries impose various restrictions on such practices. The cost of birth and treatment processes, which constitute an important dimension of health tourism, is a significant factor, especially for newborn babies coming from abroad. Since families are seeking budget-friendly solutions while receiving high-quality health services, this situation constitutes a factor that directly affects the pricing strategies of health service providers. Since 2010, the decrease in birth and death rates has enabled states to develop policies to increase the quality of health and to implement more effective and qualified practices in the health sector. The prices of birth hospitals located in 10 different destinations in America that offer accommodation on their websites are tabulated. Accordingly, the average daily normal birth is expressed as \$6,900, cesarean birth as \$9,050 and daily accommodation as \$58.4. Semi-structured interviews will be conducted with coordinators, department heads, insurance and billing department officials responsible for the Mother Hotel at the Ministry of Health of the Republic of Turkey Kuşadası State Hospital and the Ministry of Health Aydın Maternity and Child Diseases Hospital. The data obtained were analyzed and compared with the Maxqda program. As a result, it can be stated that birth tourism can be considered as an alternative market in health tourism, especially Aydın, with the right marketing strategies.

Keywords: Mother Hotels, Birth Tourism, Health Tourism

Didim'deki Turistik İşletmelerin Men lerinde Yerel Lezzetlerin Yer Alma Durumunun Belirlenmesi

D riye G NEN KAYA

Yiyecek-İecek Hizmetleri Alanı  ğretmeni, Didim Halk Eğitimi Merkezi
gonence@hotmail.com
ORCID: 0000- 0002-6938-8686

 zet

Turizm ve gastronomi kavramları günümüzde i ie geçmiş kavramlar olup, çeşitli motivasyonlar ile bir destinasyonu ziyaret eden misafirler gittikleri bölgenin yerel lezzetlerini tatmak istemektedirler. Yemek yemenin birincil fizyolojik ihtiyaç oluşu turizm faaliyetleri arasında gastronomiyi vazgeçilmez bir yere konumlandırmaktadır. Bu araştırmanın amacı Didim İlçesinde yer alan turistik otel ve restoranların menülerinde yöresel yiyecek ve içeceklerle yer verilme durumunu tespit etmektir. Bu bağlamda öncelikle çeşitli alan yazın ve literatür taranarak Aydın ili ve Didim ilçesinde geleneksel olarak tüketilen başlıca yiyecek-içecek eşitleri tespit edilmiş olup sonrasında bunların Didim ilçesinde yer alan turistik işletmelerin menülerinde yer alma durumu araştırılmıştır. Nitel araştırma yönteminin kullanıldığı araştırmada yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmış olup elde edilen veriler içerik analizine tabi tutularak değerlendirilmiştir. Dünyanın   büyük mutfağı arasında yer alan Türk mutfağı vejetaryen mutfağına kaynaklık edebilecek derecede zengin olduğunu gösteren zeytinyağlı yemek grubunu içermektedir. Dünya mutfakları arasında ilk sıralarda yer alabilecek düzeyde zenginliğe sahip olan zeytinyağlı yemek grubu beslenme ve sağlık açısından değerlendirildiğinde son derece önemlidir. Yerel mutfaklar, özgün yapıları, lezzet ve çeşitliliklerinin yanı sıra sağlık ve beslenme yönüyle de değerlendirilmektedir. Beslenme uzmanları bu açıdan Türk mutfak kültürünün de içinde yer aldığı Akdeniz beslenme sistemi sağlıklı beslenme yönünden önemini özellikle vurgulamaktadırlar. Daha önce yapılan araştırmalarda Ege Bölgesi'nde yer alan Aydın ilinin Türkiye'de yabani ot ve sebze yemeklerinin en çok tüketildiği illerimizden birisi olduğu ve de zeytinyağlı yemek kültürüne sahip olan bir bölgede yer aldığı tespit edilmiştir. Y re mutfağının tanıtımında sağlıklı mutfak vurgusu yapılmasının bölge turizmine olumlu etkisi olacağı değerlendirilmektedir. Yapılan bu çalışmada yerel lezzetlerin Didim'deki turistik işletmelerin menülerinde yeterince yer almadığı ve ilçe tanıtımlarında gastronomi vurgusunun eksik olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Didim, turistik işletme, menü, yerel lezzetler

Determination of The Inclusion of Local Tastes in The Menus of Touristic Establishments in Didim

Abstract

Tourism and gastronomy are concepts that are intertwined today, and guests who visit a destination with various motivations want to taste the local flavors of the region that they visit. The fact that eating is a primary physiological need places gastronomy indispensable among tourism activities. The aim of this research is to determine whether local food and beverages are included in the menus of tourist hotels and restaurants in Didim District. In this context, firstly, various literature and literature were reviewed and the main food and beverage types traditionally consumed in Aydın Province and Didim district were identified, and then their inclusion in the menus of touristic establishments in Didim district was researched. In this study where the qualitative research method was used, a semi-structured interview form was used and the obtained data were evaluated by content analysis. Turkish cuisine is one of the three great cuisines of the world, includes a group of dishes called with the olive oils, which shows that it is rich enough to be a source for vegetarian cuisine. The olive oil dishes group, which has a richness that can take its place among the first ranks among world cuisines, is extremely important in terms of nutrition and health. Local cuisines are assessed not only for their unique structure, taste and diversity, but also for their health and nutrition aspects. In this respect, nutritionists particularly emphasize the importance of the Mediterranean nutrition system, which also includes Turkish culinary culture, in terms of healthy nutrition. In previous research, it has been determined that Aydın province in the Aegean Region is one of the provinces in Turkey where wild herb and vegetable dishes are consumed the most and that it is located in a region with an olive oil food culture. It is considered that emphasizing healthy cuisine in the promotion of local cuisine will have a positive impact on regional tourism. In this study, it was detected that local flavors were not included enough in the menus of touristic management in Didim and that gastronomy emphasis was lacking in district promotions.

Keywords: Didim, touristic management, menu, local tastes

Asur Ticaret Kolonileri ağı M h rleri  zerinde Aslan Avı Sahneleri

Ebru ORAL

Dr.  ğr.  yesi, Batman  niversitesi
ebruorl@hotmail.com
ORCID: 0000-0003-1011-4012

 zet

Anadolu'nun, hem tarihsel hem de kültürel bakımdan zengin bir birikime sahip olduğu anlaşılmaktadır. Anadolu'nun, çeşitli arkeolojik yerleşimlerinde yürütülen kazı çalışmaları sonucunda ele geçen buluntular, söz konusu tarihsel ve kültürel zenginlik hakkında, bilgi sahibi olmamızı sağlamaktadır. Anadolu'nun çeşitli yerleşimlerinde yürütülen kazı çalışmaları sonucunda, farklı kültürlere ve farklı dönemlere ait, çeşitli tasvirli eserler üzerinde, aslan avı sahnesi tasvirlerine rastlamak mümkündür. Anadolu'da ilk kez Neolitik Dönem' den itibaren karşımıza çıkan av sahnesi tasvirleri, Kalkolitik Dönem, Erken Tunç ağı, Hitit ağı ve daha sonraki dönemlere ait tasvir sanatında da karşımıza çıkmaktadır. Anadolu'da, Asur Ticaret Kolonileri ağı olarak tanımlanan dönemde, tasvir sanatında, çeşitli tasvirli eserler üzerinde, aslan avı sahnelerine rastlamak mümkündür. Anadolu'da Asur Ticaret Kolonileri ağı'na tarihlendirilen, çeşitli yerleşimlerde yürütülen arkeolojik kazılar sonucunda ele geçen mühürler üzerinde de, aslan avı sahnelerinin betimlendiği görülmektedir.

Anadolu tasvir sanatında, Asur Ticaret Kolonileri ağı mühürleri üzerinde betimlenen aslan avı sahnelerinin, avcının aslan avı sahneleri, çeşitli mitolojik varlıkların aslan avı sahneleri, çeşitli hayvanlar arasında aslan avı sahneleri, doğada avlanan aslan ve tanrı huzurunda aslan avı sahneleri olmak üzere, konu bakımından, zengin bir çeşitliliğe sahip olduğu anlaşılmaktadır. Anadolu'da, Asur Ticaret Kolonileri ağı'na tarihlendirilen mühürler üzerinde betimlenen aslan avı sahneleri, Kaniş-Karum II-Ib katında ve Konya-Karah y k'te yürütülen arkeolojik kazılar sonucunda ele geen buluntulara dayanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Asur Ticaret Kolonileri ağı, m h r, aslan avı.

Lion Hunt Scenes On The Seals of Assyrian Trade Colonies Era

Abstract

It is understood that Anatolia has a rich accumulation in terms of both history and culture. The findings obtained as a result of excavations carried out in various settlement places provide us with information about the abovementioned historical and cultural richness. As a result of excavations carried out in various settlements in Anatolia, it is possible to come across depictions of lion hunting scenes on various depicted works belonging to different cultures and different periods. Hunting scene depictions, which first appeared in Anatolia from the Neolithic Period on, also appear in the depiction art of the Chalcolithic Period, Early Bronze Age, Hittite Age and later periods. In Anatolia, during the period defined as the Assyrian Trade Colonies Era, it is possible to come across lion hunting scenes on various depicted works in the art of depiction. Lion hunting scenes are also seen depicted on seals unearthed as a result of archaeological excavations carried out in various settlements in Anatolia dating back to the Assyrian Trade Colonies Era.

In Anatolian depiction art, it is understood that the lion hunting scenes depicted on the seals of the Assyrian Trade Colonies Era have a rich variety in terms of subject matter, including hunter's lion hunting scenes, lion hunting scenes of various mythological beings, lion hunting scenes among various animals, lion hunting in nature and lion hunting scenes in the presence of god. Lion hunting scenes depicted on seals dating to the Assyrian Trade Colonies Era in Anatolia are based on the findings obtained as a result of archaeological excavations carried out in Kanesh-Karum II-Ib level and Konya-Karah y k.

Keywords: Assyrian Colonies Era, seal, lion hunt.

Didim ve Gastronomi Turizmi: SistematiK Bir Derleme

Emine KESKİN

Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Nişantaşı Üniversitesi
emine.keskin@nisantasi.edu.tr
ORCID: 0000-0002-2338-4794

Özet

Bu araştırmada, Didim'in gastronomi turizmi potansiyelini mevcut literatür çerçevesinde sistematiK bir şekilde ortaya koymak amaçlanmaktadır. Bu amaç doğrultusunda araştırmada, nitel araştırma yöntemlerinden sistematiK derleme tekniğı kullanılmıştır. Bu kapsamda, Google Akademik, Dergipark ve Yöktez veri tabanlarında 2014-2024 yılları arasında yayımlanmış ulusal ve uluslararası çalışmalar, anahtar kelimeler aracılığıyla taranmıştır. Kriter olarak belirlenen “Didim”, “Didim ve Gastronomi”, “Didim ve Yerel Mutfak”, “Didim and Gastronomy”, “Didim and Culinary”, “Didim and Local Cuisine” şeklindeki anahtar kelimeler kullanılarak Türkçe ve İngilizce yayın dilindeki çalışmalar elde edilmiştir. Çalışmalar, PRISMA modeli kullanılarak belirli dahil etme ve hariç tutma kriterleri doğrultusunda incelenmiş ve toplamda on üç adet çalışma değerlendirilmiştir. Elde edilen çalışmaların dokuzu Türkçe, kalan dördü ise İngilizce yayınlanmıştır. Araştırma sonucu, çalışmaların çoğunluğunun nitel araştırma yöntemleriyle gerçekleştirildiğini göstermiştir. Elde edilen bulgular, çalışmaların genellikle festivaller ve veganlık konularında olduğunu, ancak Didim mutfağı ile ilgili çalışmaların sınırlı kaldığını göstermektedir. Literatürde Didim'in gastronomi turizmini ele alan sistematiK bir çalışmaya rastlanılmamıştır, bu durum çalışmanın özgünlüğünü ortaya koymaktadır. Bu çalışmada, Didim'in sahip olduğu gastronomi potansiyelinin ortaya çıkarılması ve daha etkin tanıtılması gerektiğı sonucuna ulaşılmıştır. Gelecek çalışmalarda, Didim'in destinasyon pazarlanmasında yerel mutfağın rolü ve Didim'e özgü mutfak ürünlerinin (zeytinyağı, ot yemekleri gibi) turistik çekiciliğı katkısı konuları incelenebilir.

Anahtar Kelimeler: Gastronomi ve mutfak sanatları, Gastronomi turizmi, Yerel mutfak, SistematiK derleme, Didim

Didim and Gastronomy Tourism: A Systematic Review

Abstract

This study aims to systematically reveal the gastronomy tourism potential of Didim within the framework of the existing literature. For this purpose, systematic review technique, one of the qualitative research methods, was used in the research. In this context, national and international studies published between 2014 and 2024 were scanned through keywords in the Google Scholar, Dergipark and Yök Thesis databases. The studies in Turkish and English publication languages were obtained by using the keywords “Didim”, “Didim and Gastronomy”, “Didim and Local Cuisine”, “Didim and Gastronomy”, “Didim and Culinary”, “Didim and Local Food” determined as criteria. The studies were reviewed using the PRISMA model according to specific inclusion and exclusion criteria, and a total of thirteen studies were evaluated. Nine of the obtained studies were published in Turkish, and the remaining four were published in English. The results of the study revealed that the majority of the research was conducted using qualitative research methods. The findings indicate that the studies are generally about festivals and veganism, but the studies about Didim cuisine are limited. No systematic study has been found in the literature addressing the gastronomy tourism of Didim, which reveals the originality of the study. In this study, concludes that the gastronomic potential of Didim needs to be revealed and promoted more effectively. In future studies, the role of local cuisine in the destination marketing of Didim and the contribution of Didim-specific culinary products (such as olive oil and herb dishes) to touristic attractiveness can be examined.

Keywords: Gastronomy and culinary arts, Gastronomy Tourism, Local Cuisine, Systematic review, Didim

Yenilikçi Mutfak Akımlarında Yerellik ve Sürdürülebilirlik

Emir Hilmi  NER

  r. G r. Dr., Ankara  niversitesi
emirhilmiuner@gmail.com
ORCID: 0000-0003-2642-9852

Rumeysa Nur KARA AKTAŞ

  retim Görevlisi, Ankara  niversitesi
rnaktas@ankara.edu.tr
ORCID: 0000-0003-0623-218X

Fuat ATASOY

  r. Gör. Dr., Ankara  niversitesi

 zet

Yenilikçi mutfak akımlarının gelişimi, yalnızca teknik ve estetik unsurlarla değil; aynı zamanda tarihsel, kültürel ve düşünsel dönüşümlerle şekillenmiştir. Bu bağlamda Rönesans dönemi, gastronomi literatürünün yazılı hale gelmesi ve yaygınlaşması açısından bir dönüm noktası olmuştur. Matbaanın kullanımıyla birlikte yemek kültürü usta-çırak ilişkisi dışına çıkararak daha geniş kitlelere ulaşmış; bilim, sanat ve estetikle birlikte yemek de bir ifade biçimi olarak görülmeye başlanmıştır. Bu zihinsel dönüşümün gastronomiye yansımaları ise 18. yüzyılda Nouvelle Cuisine kavramıyla somutlaşmıştır. Menon ve Francois Marin gibi yazarların eserleri, sadelik, doğallık, hijyen ve yerellik gibi ilkeleri ön plana çıkararak modern mutfak anlayışının temellerini atmıştır. Gastronomi tarihi içerisinde yer alan yenilikçi akımlar incelendiğinde farklı dönemlerde yaşanan toplumsal, kültürel, ekonomik ve teknolojik gelişmelerin gastronomi alanında da etkili olduğu görülmektedir. Son yıllarda belirleyici rol oynayan yenilikçi mutfak akımları, sunum ve lezzete verilen önemin ötesinde; etik, kültürel ve ekolojik sorumluluklara da vurgu yapmaktadır. Bu çalışmanın temel amacı, özellikle 21. yüzyılda etkili olan “Nuevo Andina” “New Nordic Cuisine” “New Anatolian Cuisine” gibi yenilikçi mutfak akımlarının temel prensipleri olan yerellik ve sürdürülebilirlik anlayışlarının literatür taraması yöntemiyle incelenmesidir.

Anahtar Kelimeler: Gastronomi, sürdürülebilir gastronomi, yenilikçi mutfak akımları.

Localism and Sustainability in Innovative Culinary Trends

Abstract

The development of innovative culinary movements has been influenced not only by technical and aesthetic elements but also by historical, cultural, and intellectual transformations. In this context, the Renaissance period stands as a pivotal moment in the written documentation and dissemination of culinary literature. With the advent of the printing press, food culture expanded beyond the master-apprentice relationship, reaching broader audiences; food was increasingly viewed as a form of expression alongside science, art, and aesthetics. This intellectual transformation manifested in gastronomy through the emergence of the Nouvelle Cuisine concept in the 18th century. Authors such as Menon and François Marin, through their works, emphasized principles like simplicity, naturalness, hygiene, and locality, establishing the foundations of modern culinary thought. A closer examination of innovative culinary movements throughout gastronomy history reveals that societal, cultural, economic, and technological developments in various periods have also profoundly impacted the gastronomic field. In recent years, innovative culinary movements have played a decisive role, moving beyond the emphasis on presentation and flavor to highlight ethical, cultural, and ecological responsibilities. The primary objective of this study is to analyze the core principles of locality and sustainability in innovative culinary movements, particularly those influential in the 21st century, such as "Nuevo Andina," "New Nordic Cuisine," and "New Anatolian Cuisine," through a literature review methodology.

Keywords: Gastronomy, sustainable gastronomy, innovative culinary trends.

Gastronomide Algı Yönetimi: Halo Etkisinin Rolü ve Uygulamaları

Emrah YILDIZ

Öğr. Gör. Dr., Anadolu Üniversitesi
emrah.yildiz34@anadolu.edu.tr
ORCID: 0000-0003-0206-115X

Özet

Gastronomi sektörü, yüksek rekabetin ve müşteri beklentilerinin hızla arttığı bir alandır. Bu bağlamda, markalar ve işletmeler, sundukları ürünlerin algısını şekillendirmek için çeşitli pazarlama stratejileri geliştirmektedir. Bu çalışma, halo etkisinin gastronomi sektörü üzerindeki rolünü ve uygulamalarını incelemektedir. Halo etkisi, bir kişinin ya da ürünün bir özelliği üzerinden yapılan genel algıların, diğer özelliklere de yayılmasına yol açan psikolojik bir fenomendir. Bu fenomen, gastronomi pazarlaması, restoran yönetimi, şef imajı ve yiyecek markaları gibi farklı alanlarda önemli bir etkiye sahiptir.

Çalışmada, halo etkisinin restoranlar ve yiyecek markaları üzerindeki etkisi detaylı bir şekilde ele alınmıştır. Restoranların genel imajı, şeflerin popülaritesi, gastronomi destinasyonlarının tanıtımı ve yerel mutfakların algısı gibi unsurların, müşteri davranışları üzerindeki etkisi tartışılmıştır. Özellikle gastronomi sektörü içerisinde yer alan örnekler üzerinden halo etkisinin nasıl işlediği ve markaların bu etkiyi nasıl pazarlama stratejilerine entegre edildiği incelenmiştir. Ayrıca, halo etkisinin gastronomi turizmi üzerindeki yeri de vurgulanmış ve gastronomi destinasyonlarının algısının nasıl şekillendirildiği tartışılmıştır.

Bu çalışma, halo etkisinin gastronomi sektöründeki uygulamalarına dair kapsamlı bir literatür taraması sunmakta ve sektör profesyonellerine algı yönetimi konusunda stratejik bir perspektif kazandırmayı amaçlamaktadır. Sonuçlar, gastronomi markalarının ve restoranlarının, algı yönetimini nasıl daha etkin bir şekilde kullanabileceği ve bu etkiden nasıl faydalanabileceklerine dair öneriler sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Halo Etkisi, Gastronomi, Algı Yönetimi, Pazarlama Stratejileri, Yiyecek Markaları, Şefler, Restoranlar, Gastronomi Turizmi.

Perception Management in Gastronomy: The Role and Applications of The Halo Effect

Abstract

The gastronomy sector is an area of high competition and rapidly increasing customer expectations. In this context, brands and businesses develop various marketing strategies to shape the perception of the products they offer. This study examines the role and applications of the halo effect in the gastronomy sector. Halo effect is a psychological phenomenon that causes general perceptions of a person or a product based on one feature to spread to other features. This phenomenon has a significant impact in different fields such as gastronomy marketing, restaurant management, chef image and food brands.

In this study, the impact of the halo effect on restaurants and food brands is analysed in detail. The impact of factors such as the general image of restaurants, the popularity of chefs, the promotion of gastronomy destinations and the perception of local cuisines on customer behaviour is discussed. In particular, how the halo effect works through examples in the gastronomy sector and how brands integrate this effect into their marketing strategies are examined. In addition, the place of the halo effect on gastronomy tourism is also emphasised and how the perception of gastronomy destinations is shaped is discussed.

This study provides a comprehensive literature review on the applications of the halo effect in the gastronomy sector and aims to provide sector professionals with a strategic perspective on perception management. The results provide recommendations on how gastronomy brands and restaurants can use perception management more effectively and how they can benefit from this effect.

Keywords: Halo Effect, Gastronomy, Perception Management, Marketing Strategies, Food Brands, Chefs, Restaurants, Gastronomy Tourism.

Mavi Yolculuğun Kayıp Durağı Didim: Alternatif Bir Rota  nerisi

Eren GÖNÜL

Dr. Öğr. Üyesi, Aydın Adnan Menderes  niversitesi
erengonul@gmail.com
ORCID: 0000-0003-4668-5490

Hasan KAMACI

  r. G r., Aydın Adnan Menderes  niversitesi
hasankamaci09@gmail.com
ORCID: 0000-0001-8660-1883

 zet

Mavi yolculuk, Türkiye kıyılarında deniz turizminin gelişmesinde önemli bir rol oynamış ve özellikle entelektüel kesimin öncülüğünde şekillenmiş bir seyahat deneyimi sunmuştur. 1950’lerde Halikarnas Balıkçısı, Azra Erhat ve Sabahattin Eyüboğlu gibi aydınlardan düzenlenen ilk Mavi Yolculuklar, Didim kıyılarında önemli duraklara sahipti. Kovala (Panormos) Limanı (bugünkü Sedefkoy) ve Karakuyu (Altinkum) Plajı, bu rotaların temel noktalarından biri olarak dikkat çekmekteydi. Ancak zamanla Didim, bu turizm rotalarının dışında kalmış ve deniz turizmi bağlamında hak ettiği ilgiyi kaybetmiştir.

Bu  alışma, mavi yolculuğun tarihî bağlamını ele alarak Didim’de yeniden canlandırılabilir alternatif bir rota planlaması geliştirmeyi amaçlamaktadır. Uygulamalı bir saha araştırması sonucunda, Didim kıyılarında    günlük alternatif bir mavi yolculuk rotası planlanmıştır. Bölgenin kültürel ve doğal mirasını koruyarak, sürdürülebilir bir turizm modeli çerçevesinde oluşturulan bu rota, tarihî seyahat anlatıları ve mekânsal analizler işı ında değerlendirilmiştir. Çalışma, Didim’in deniz turizmi destinasyonları arasına yeniden dahil edilmesine yönelik öneriler sunmaktadır. Bu  neri, yalnızca bölgesel turizmin canlandırılmasına değil, aynı zamanda tarihî Mavi Yolculuk geleneğinin korunarak geleceğe taşınmasına katkı sağlamayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Mavi yolculuk, Didim, kültürel miras

Didim, The Lost Stop of Blue Voyage: An Alternative Route Proposal

Abstract

The Blue Voyage has been a significant part of Turkey’s maritime tourism, offering a unique travel experience shaped by intellectual circles. In the 1950s, pioneering figures such as Halikarnas Balıkcısı “Fisherman” (Cevat şakir Kabaağaçlı), Azra Erhat, and Sabahattin Ey boğlu included Didim as a key stop in their early Blue Voyage routes. Kovala (Panormos) Harbor (now Sedefkoy) and Karakuyu (Altinkum) Beach were among the prominent destinations on these routes. However, over time, Didim has been excluded from modern Blue Voyage itineraries and has lost its former prominence in maritime tourism.

This study aims to revive the historical Blue Voyage tradition in Didim by developing an alternative route plan. Based on an applied field study, a three-day Blue Voyage route has been designed exclusively for Didim. This proposed route is evaluated within a sustainable tourism framework, incorporating historical travel narratives and spatial analyses. The study presents strategic recommendations to reintegrate Didim into the Blue Voyage experience, highlighting its cultural and natural heritage. This proposal not only aims to revitalize regional tourism but also seeks to preserve and promote the historical essence of the Blue Voyage for future generations.

Keywords: Blue voyage, Didim, cultural heritage

Çocuk Turistlerin Kültürel Temelli Turizm Deneyimlerinin Fotoğrafik Temsili: Pierce’ın Semiyotik Modeliyle Bir Çözümleme

Eren GÖNÜL

Dr. Öğr. Üyesi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
erengonul@gmail.com
ORCID: 0000-0003-4668-5490

Özet

Bu çalışma, çocukların kültürel temelli turizm deneyimlerinin fotoğrafik temsillerini Charles Sanders Peirce’in üçlü gösterge modeline dayanan semiyotik bir yaklaşımla incelemeyi amaçlamaktadır. Kültür, turizm ve çocukluk kavramları etrafında şekillenen bu araştırma, özellikle 12–13 yaş grubundaki çocukların kültürel çevreyle etkileşimlerini ve bu etkileşimlerin görsel ifadelerini anlamayı hedeflemektedir. Araştırmada, amaçlı örnekleme yöntemiyle seçilen katılımcıların çektikleri fotoğraflar semiyotik olarak analiz edilmiştir. Bulgular, çocukların kültürel deneyimlerini mimari yapılar (12 fotoğraf), insanlar (2 fotoğraf) ve nesneler (2 fotoğraf) üzerinden temsil ettiklerini göstermektedir. Analiz sürecinde, her bir gösterge, Peirce’in “gösteren”, “gösterilen” ve “yorumlayıcı” üçgeni doğrultusunda değerlendirilmiştir. Elde edilen sonuçlar, çocukların kültürel çevreyi algılama, yorumlama ve görsel olarak ifade etme biçimlerinin incelenmesi açısından önemli veriler sunmakta; kültürel turizmde çocukların öznel deneyimlerinin dikkate alınmasının gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk turizmi, kültürel deneyim, semiyotik analiz, Peirce, fotoğrafik temsil

Photographic Representation of Cultural-Based Tourism Experiences of Child Tourists: An Analysis With Pierce's Semiotic Model

Abstract

This study aims to examine the photographic representations of children’s culture-based tourism experiences through a semiotic analysis grounded in Charles Sanders Peirce’s triadic model of signs. Framed around the concepts of culture, tourism, and childhood, the research focuses on how children aged 12–13 interact with cultural environments and express these experiences visually. Using a purposive sampling method, photographs taken by participants were subjected to semiotic analysis. The findings indicate that children represent their cultural experiences mainly through images of architecture (12 photographs), people (2 photographs), and objects (2 photographs). Each sign was interpreted according to Peirce’s triad of “representamen,” “object,” and “interpretant.” The results offer valuable insights into how children perceive, interpret, and visually articulate cultural environments, underscoring the importance of acknowledging children’s subjective experiences in the context of cultural tourism.

Keywords: Children’s tourism, cultural experience, semiotic analysis, Peirce, photographic representation

Göçmen Mutfağı ve Kültürel Etkileşim: Ege Bölgesinde Yöresel Yemek Kültürünün Dönüşümü

Gül BEKAR ŞİMŞEK

Doktorant, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
gulbekar@gmail.com

Erhan ALTUN

Arş. Gör. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
erhan.altun@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-9704-5293

Leyla BAYDENİZ

Doktorant, Balıkesir Üniversitesi
kilicileyla@gmail.com
ORCID: 0000-0002-2491-9172

Erdem BAYDENİZ

Dr. Öğr. Üyesi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
erdembaydeniz@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0003-1003-0521

Özet

Küreselleşmenin etkisiyle kültürün ekonomik bir değer haline gelmesi, turizm politikalarının şekillenmesinde belirleyici bir unsur haline gelmiştir. Bu bağlamda kültür ekonomisi, yalnızca kültürel mirasın korunması ve tanıtımıyla sınırlı kalmamakta; aynı zamanda destinasyon pazarlamasından kırsal kalkınmaya kadar uzanan geniş bir yelpazede ekonomik ve sosyal kalkınmanın temel bileşenlerinden biri olarak ortaya çıkmaktadır. Bu çalışmada, kültür ekonomisinin günümüz turizm politikalarıyla olan etkileşimi, dijitalleşme süreciyle geçirdiği dönüşüm ve sürdürülebilir kalkınma hedeflerine olan katkısı çok yönlü bir perspektifle ele alınmaktadır. Özellikle dijitalleşme, kültürel ürünlerin erişilebilirliğini artırarak hem iç hem de dış turizmde yeni deneyim alanları yaratmakta; sanal müzeler, dijital miras arşivleri ve çevrim içi kültürel etkinlikler aracılığıyla turistik değerlerin ekonomik kazanca dönüştürülmesini mümkün kılmaktadır. Bu dijital kültür platformları, yerel kültürlerin görünürlüğünü artırarak bölgesel kalkınmaya katkıda bulunmakta ve yaratıcı endüstrilerin gelişimine ivme kazandırmaktadır. Ayrıca sürdürülebilir kalkınma bağlamında kültür ekonomisi, çevresel, ekonomik ve toplumsal dengeyi gözetten bir turizm yaklaşımını desteklemektedir. Kültür temelli turizm politikaları, yerel halkın katılımını teşvik ederken, kimlik, aidiyet ve miras bilincini güçlendirmekte; böylece toplumsal sürdürülebilirliği desteklemektedir. Çalışma, kültür ekonomisinin bu üç ana eksenindeki etkisini değerlendirmekte ve Türkiye’den örneklerle konunun uygulanabilirliğini tartışmaktadır. Sonuç olarak, kültür ekonomisi ile turizm politikalarının entegrasyonu hem kültürel zenginliklerin korunması hem de sürdürülebilir kalkınma hedeflerinin gerçekleştirilmesi açısından stratejik bir öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Kültür ekonomisi, Turizm politikaları, Dijitalleşme, Sürdürülebilir kalkınma, Kültürel miras, Dijital kültür.

Interaction of Cultural Economy With Today's Tourism Policies, Digitalization Process and Its Effects On Sustainable Development

Abstract

The fact that culture has become an economic value with the impact of globalization has become a determining factor in shaping tourism policies. In this context, cultural economy is not only limited to the protection and promotion of cultural heritage but also emerges as one of the main components of economic and social development in a wide range from destination marketing to rural development. In this study, the interaction of the cultural economy with today's tourism policies, its transformation with the digitalization process and its contribution to sustainable development goals are discussed from a multidimensional perspective. In particular, digitalization creates new areas of experience in both domestic and international tourism by increasing the accessibility of cultural products and making it possible to transform touristic values into economic gain through virtual museums, digital heritage archives and online cultural events. These digital cultural platforms contribute to regional development by increasing the visibility of local cultures and accelerating the development of creative industries. In addition, in the context of sustainable development, the cultural economy supports a tourism approach that considers environmental, economic and social balance. Culture-based tourism policies encourage the participation of local people and strengthen their sense of identity, belonging and heritage, thus supporting social sustainability. The study evaluates the impact of cultural economy on these three main axes and discusses its applicability with examples from Turkey. In conclusion, the integration of cultural economy and tourism policies is of strategic importance for both the preservation of cultural richness and the realization of sustainable development goals.

Keywords: Cultural economy, Tourism policies, Digitalization, Sustainable development, Cultural heritage, Digital culture.

Turizm Rehberliği Eğitiminde Hikaye Anlatıcılığının Etkisinin İzlenmesi

Esra AKATAY

Yüksek Lisans  ğrencisi, Anadolu  niversitesi
esraakatay@anadolu.edu.tr
ORCID: 0009-0003-5870-5177

Aysel KAYA

Doç. Dr, Anadolu  niversitesi
aysely@anadolu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-1296-1074

 zet

Hik ye anlatıcılığı, bireylerin deneyimlerini paylaşabilmesine, olayların nesilden nesile aktarılmasına olanak sağlayan gelenek ve yaşam tecrübelerinden s z len bir bilgi kaynağıdır. Hik ye anlatımı turizm endüstrisinde giderek daha belirgin bir konuma ulaşmaktadır. Turist rehberleri, hikâye anlatıcılığının etkili bir şekilde kullanılmasında en etkili meslek gruplarından biridir. Turist rehberliğinde hikâye anlatıcılığı, ziyaretçilere bilgi aktarımının ötesinde deneyimlerini derinleştirerek seyahatlerini daha anlamlı hale getirmelerini sağlayan bir yaklaşım olarak öne çıkmaktadır. Turist rehberleri tarihsel olayları, gelenekleri ve yerel kültürleri ziyaretçilere aktarırken ilgi çekici bir biçimde sunarak hafızalarında kalıcı birer iz bırakmalarını ve unutulmaz bir deneyim yaşamalarını sağlamaktadır. Böylelikle turizm deneyimlerini derinleştirmelerinin yanı sıra kültürel etkileşimin gelişmesine de katkıda bulunmaktadır. Bu noktadan hareketle bu araştırmanın amacı hikâye anlatıcılığının Turizm Rehberliği Bölümü  ğrencilerinin bilgi kalıcılığı üzerindeki etkilerini izlemektir. Nitel yöntemin benimsendiği araştırmada veri toplamak üzere görüşme, gözlem ve günlük tekniğinden yararlanılmıştır. Araştırma öncesinde etik standartlara uygun olarak yürütülmesini sağlamak amacıyla Anadolu  niversitesi'nden Etik Kurul Raporu alınmıştır. 2024-2025 Bahar Dönemi'nde öğrenim gören öğrenciler arasından gönüllü olarak seçilenler, deney ve kontrol grubu olarak ikiye ayrılmış ve araştırma hakkında bilgilendirilmiştir. Anadolu Üniversitesi Türk Dünyası Uygulama ve Araştırma Merkezi'nde yer alan 40 bilim insanından 15'inin hik yesi araştırılmıştır. Kontrol grubu temel bilgi ile gezdirilmiştir. Deney grubu öğrencilerine ise derlenen hikayeler drama ile anlatılmıştır. Araştırma süreci devam etmektedir. Elde edilen verilere Maxqda nitel veri analiz yazılımı kullanılarak tümevarımsal içerik analizi uygulanacaktır. Araştırma sonucunda hikâye anlatıcılığının turist rehberliği eğitiminde etkili olduğu, bilgileri kalıcı ve ilgi çekici kıldığı sonucuna ulaşılması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hik ye anlatıcılığı, turist rehberliği, turist rehberliği eğitimi, Türk Dünyası Uygulama ve Araştırma Merkezi.

Examining The Impact of Storytelling in Tour Guidance Education

Abstract

Storytelling is a source of knowledge filtered through tradition and life experiences that enables individuals to share their experiences and transfer events from generation to generation. Storytelling is becoming increasingly prominent in the tourism industry. Tour guides are one of the most influential professional groups in the effective use of storytelling. Storytelling under the guidance of tourists stands out as an approach that allows visitors to make their trips more meaningful by deepening their experiences beyond the transfer of information. Tour guides convey historical events, traditions and local cultures to visitors while presenting them in an interesting way, allowing them to leave a permanent mark on their memories and have an unforgettable experience. In this way, they not only deepen their tourism experience but also contribute to the development of cultural interaction. From this point of view, the aim of this study is to monitor the effects of storytelling on the knowledge retention of students in the Department of Tourism Guidance. Interview, observation and diary techniques were used to collect data in the research in which qualitative method was adopted. Prior to the study, an Ethics Committee Report was obtained from Anadolu University to ensure that the study was conducted in accordance with ethical standards. Students who were voluntarily selected from among the students studying in the Spring Semester of 2024-2025 were divided into two groups as experimental and control groups and informed about the research. The stories of 15 of the 40 scientists in Anadolu University Turkish World Application and Research Center were investigated. The control group was provided with basic information. Experimental group students were told the compiled stories with drama. The research process is ongoing. Inductive content analysis will be applied to the data obtained using Maxqda qualitative data analysis software. As a result of the research, it is expected to reach the conclusion that storytelling is effective in tour guiding education and makes the information permanent and interesting.

Keywords: Storytelling, tour guidance, tour guidance education, Turkish World Application and Research Center.

Turist Rehberi Adaylarının Algıladığı Ekonomik Belirsizlik ve Mesleki Gelecek Kaygısı

Fadime DEMİR

Yüksek Lisans Öğrencisi, Anadolu Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü
fadimedemir310@anadolu.edu.tr
ORCID: 0009-0006-2569-5293

Duygu YETGİN AKGÜN

Doçent Dr., Anadolu Üniversitesi Turizm Fakültesi
dyetgin@anadolu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-9909-4523

Özet

Turizm sektörü, küresel ve ulusal ekonomik dalgalanmalardan doğrudan etkilenmektedir. (Clayton vd., 2014). Ekonomik krizler, turizm gelirlerine ve sektörde çalışan bireylerin maddi koşullarına olumsuz yönde yansımıştır (Yetgin vd., 2018). Bu durum, turizm alanında kariyer hedefleyen öğrencilerde ciddi bir belirsizlik yaratabilmektedir (Revollar vd., 2023). Gelecekteki gelir düzeyinin öngörülememesi anlamına gelen ekonomik belirsizlik, bireylerin kararlarını ve mesleki motivasyonlarını etkileyen risklere karşı temkinli davranmalarına yol açmaktadır (İğdeli, 2019). Meslek adaylarının kariyer hedeflerine ulaşabilmeleri için, karar alma süreçlerinde çevrelerine ilişkin eksiksiz, güncel ve güvenilir bilgilere erişimleri; bu bilgileri temel alarak kapsamlı bir kariyer araştırması yürütmeleri gerekmektedir (Blustein, 1992). Bu kapsamda, özellikle üniversite öğrencileri, geleceklerine yönelik planlama sürecinde kariyer hedeflerini netleştirme ihtiyacı duymaktadır (Serinkan & Barutçu, 2006). Bu çalışmanın temel amacı, turist rehberi adaylarının ekonomik belirsizlik karşısındaki algılarını anlamak ve bu algıların mesleki gelecek kaygılarına nasıl yansıdığını ortaya koymaktır. Bu çalışmada nitel araştırma deseni benimsenmiş, veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Katılımcılar, turist rehberliği lisans bölümünde öğrenim gören öğrencilerden oluşturulmuştur. Görüşmeler tematik analiz yöntemiyle çözümlenmiştir. Bulgular, öğrencilerin ekonomik belirsizliği yüksek düzeyde algıladıklarını ve bu durumun mesleki geleceklerine yönelik endişeleri artırdığını ortaya koymaktadır. Turist rehberi adayları, belirsizlik ortamında mesleklerine dair umut ve kaygı arasında gidip gelmektedir. Eğitim kurumlarının bu kaygılara yönelik bilinçlendirici çalışmalar yapması, öğrencilerin geleceğe daha hazırlıklı adım atmalarını sağlayabilir. Ayrıca, sektörde istihdam güvencesini artıracak yapısal düzenlemeler de öğrencilerin mesleki motivasyonunu olumlu yönde etkileyebilir.

Anahtar Kelimeler: Ekonomik belirsizlik, kariyer, gelecek kaygısı, turist rehberi adayları.

*Bu çalışma, “Algılanan Çevresel Belirsizliğin Turist Rehberlerinin Kariyer Planlamasına Etkisi” adlı ve SYL-2025-2814 numaralı Yüksek Lisans Projesi kapsamında Anadolu Üniversitesi tarafından desteklenmiştir.

Economic Uncertainty and Professional Future Anxiety Perceived by Tour Guide Candidates

Abstract

The tourism sector is directly affected by global and national economic fluctuations. (Clayton et al., 2014). Economic crises have negatively reflected on tourism revenues and the financial conditions of individuals working in the sector (Yetgin et al., 2018). This situation can create serious uncertainty in students aiming for a career in tourism (Revollar et al., 2023). Economic uncertainty, which means that the future income level cannot be predicted, causes individuals to be cautious about risks that affect their decisions and professional motivation (İğdeli, 2019). In order for career candidates to reach their career goals, they need to access complete, up-to-date and reliable information about their environment in their decision-making processes and conduct a comprehensive career research based on this information (Blustein, 1992). In this context, especially university students need to clarify their career goals in the process of planning for their future (Serinkan & Barut u, 2006). The main purpose of this study is to understand the perceptions of prospective tour guides in the face of economic uncertainty and to reveal how these perceptions are reflected in their professional future concerns. In this study, qualitative research design was adopted and a semi-structured interview form was used as a data collection tool. The participants were composed of students studying in the undergraduate department of tour guiding. The interviews were analysed by thematic analysis method. The findings reveal that students perceive economic uncertainty at a high level and this situation increases their concerns about their professional future. Tour guide candidates oscillate between hope and anxiety about their profession in an environment of uncertainty. Awareness-raising activities by educational institutions about these concerns can help students to be more prepared for the future. In addition, structural arrangements that will increase employment security in the sector may positively affect students' professional motivation. This study was produced from the master's degree project with serial number SYL-2025-2814 on the effect of perceived environmental uncertainty on the career planning of tour guides.

Keywords: Economic uncertainty, career, future anxiety, tour guide candidates.

Âşık Edebiyatında Ekoeleştiri (Ardahan-Kars Örnekleminde)

Fatih EGE

Dr. Öğretim Üyesi, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi
fege@nku.edu.tr
ORCID ID: 0000-0003-1986-6165

Özet

Edebiyatın işlevlerinden bir tanesi de insanın dünyadaki varlığının mekânlar ile kurduğu benzersiz etkileşimi betimlemektir. Vahşi doğanın içerisinde varoluş mücadelesine başlayan ve zamanla doğayı şekillendirebilecek kadar ileri giden insan bu nedenle sanat ve edebiyatın ilk örneklerini çevresinde gördüğü ekosistem üzerinden vermiştir. Mağara duvarlarına çizilen figürler ile başlayan bu sanatsal serüven büyük hızlı ve büyük bir gelişimle yerini çağın getirdiği sayısız yeni edebiyat türü ile çeşitlendirmiştir. Olumlu yönlerinin olduğu kadar çevresine olumsuz anlamda etkiler bırakan insanlık özellikle son yüzyıl içerisinde gelişen teknoloji ve artan çevre sorunları ile birlikte doğanın ne kadar önemli bir yere sahip olduğunu tekrar hatırlamaya başlamıştır. Günümüzde filmlere, kitaplara ve farklı türlerde eselere konu olan iklim ve doğa krizleri aslında insanlık tarihinde ilk dönem eserler içerisinde özellikle mitoloji ve destan devrinde de varlığını göstermektedir. Bu nedenledir ki, tekrar gündeme gelen ekoeleştirel yaklaşım edebiyat araştırmacıları için çağımızın güncel sorunlarını açıklayabilmek adına faydalı görünmektedir. Bizde çalışmamızda halk edebiyatının kollarından biri olan âşıklık geleneği içerisinde bahsi geçen ekoeleştirel yaklaşım ışığında âşık şiirlerinin incelemesinin faydalı olacağı düşüncesindeyiz. Bu bağlamda çalışmamızın temel dayanağı Ardahan ve Kars yöresindeki âşıkların şiirlerinden örnekler vererek ekoeleştirel unsurların tespitini yapmak adına olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Türk Halk Edebiyatı, Âşık Edebiyatı, Ekoeleştiri.

Ecocriticism in Âşık Literature (in The Sample Of Ardahan-Kars)

Abstract

One of the functions of literature is to describe the unique interaction of human existence with places in the world. Humans, who began their struggle for existence in the wild and went so far as to shape nature over time, therefore gave the first examples of art and literature through the ecosystem they saw around them. This artistic adventure, which began with figures drawn on cave walls, developed rapidly and diversified with the countless new literary genres brought by the age. Humanity, which has negative effects on its environment as well as its positive aspects, has started to remember how important nature is, especially with the developing technology and increasing environmental problems in the last century. Climate and nature crises, which are the subject of movies, books and works of different genres today, actually show their existence in the early works of human history, especially in the age of mythology and epic. For this reason, the ecocritical approach, which has come to the fore again, seems useful for literary researchers in order to explain the current problems of our age. In our study, we believe that it would be useful to examine the minstrel poems in the light of the ecocritical approach mentioned in the tradition of minstrelsy, one of the branches of folk literature. In this context, the main basis of our study will be to identify ecocritical elements by giving examples from the poems of the bards in Ardahan and Kars regions.

Keywords: Turkish Folk Literature, Minstrel Literature, Ecocriticism.

Didim'in Geleneksel Mutfağında Eski Hellen ve Roma Yemeklerinin İzleri

Fatma Buse AKKURNAZ

Dr., Bağımsız Araştırıcı
fbusecelebi@gmail.com

ORCID: 0000-0008-4554-8463

 zet

Bu alışmada Didim'in sofralarında yer alan geleneksel yemekler ile bu yemeklerde izlerine rastladığımız Antik Dönem yemekleri karşılaştırılmıştır. Deniz kültürü ile karasal kültürün harmanlandığı zengin bir coğrafiya olan Didim'in bu karma yaşam anlayışı mutfak ve sofraya kültürüne de yansımıştır. Mübadil ve Y r k kültürünün kaynaşarak şekillendirdiğı günümüz Didim mutfağı pek çok geleneksel lezzet barındırmaktadır. Deniz ürünlerinden, etlerden ve sebzelerden, otlardan yapılan zeytinyağılı yemekler, kavurmalar, salatalar, mezeler, hamur işleri ve tatlılardan oluşan Didim mutfağı bizlere zengin bir sofraya sunar.

Çalışma kapsamında incelenen ve Didim mutfaklarında hazırlanan geleneksel deniz ürünleri yılan balığı, ipura, levrek, ahtapot, kalamar ve midyedir. Didim sofralarında sevilerek tüketilen turp otu, hardal otu, ısırgan otu, radika (karahindiba), sarmaşık ve tilkimen otu, kereviz gibi otlarla yapılan kavurmalar ve salatalar da çalışmamız içinde değerlendirmeye alınan diğer geleneksel lezzetlerdir. Didim'in geleneksel hamur işleri ise yoğurt böreği, lalangida (lalanga), kaşopita ve mandagursadır. Ayrıca, bir tür geleneksel et yemeği olan kulubara, geleneksel usullerle hazırlanan sütlü erişte orbası ve geleneksel bir lezzet olan pava (bakla fava) Antik Dönem yemekleriyle karşılaştırılan Didim yemekleridir. Yeme-içme kültürü ile ilgili bilgiler veren Athenaios, Apicius, Plinius, Cato, Columella, Anthimos, Aristophanes, Plautus, Horatius gibi antik yazarların eserlerindeki yiyecek tarifleri ve kısa anlatılar incelenmiştir. Antik tariflerde kullanılan malzemeler, pişirme teknikleri ve tüketim biçimleri ile günümüzde Didim'in geleneksel yemeklerinde uygulanan malzemeler ve yöntemler karşılaştırmaları olarak değerlendirilmiştir. Antik metinlerde bahsedilen eski Hellen ve Roma yemeklerinin, salatalarının, mezelerinin, hamur işlerinin ve tatlılarının Didim'in geleneksel lezzetleriyle benzerlikler taşıdığı g r lm şt r.

Anahtar Kelimeler: Didim, geleneksel yemekler, Antik Hellen ve Roma yemekleri, yeme ime kültürü, arkeogastronomi

Traces of Ancient Greek and Roman Dishes in Didim's Traditional Cuisine

Abstract

This study compares the traditional dishes of Didim with those from the Antiquity, which are rooted in that period. The diverse cultural traditions of Didim, a region where maritime and terrestrial cultures meet, are also evident in its cuisine and dining traditions. The contemporary Didim cuisine, influenced by the fusion of immigrant and nomadic cultures, combines numerous traditional flavors. Didim cuisine, consisting of seafood, meat, vegetables, herbs, olive oil dishes, roasts, salads, appetizers, pastries, and desserts, offers a diverse selection of dishes.

The traditional seafood products analyzed in this study, prepared in Didim cuisine, include eel, seabream, seabass, octopus, squids and mussels. This study also evaluates traditional flavors found in roasts and salads made with herbs such as radish grass, wild mustard, nettle (*urtica dioica*), dandelion (*taraxacum*), wild asparagus and celery. The traditional pastries of Didim include yogurt borek, lalangida (lalanga), kashopita, and mandagursa. Furthermore, kulubara, a traditional meat dish, milk noodle soup prepared with traditional methods, and pava (fava bean), a traditional delicacy, are the dishes of Didim that are compared with those of Antiquity. The recipes and brief narratives of ancient writers, including Athenaios, Apicius, Pliny, Cato, Columella, Anthimos, Aristophanes, Plautus, and Horatius, who provided insights into food and beverage culture, are analyzed. A comparison is made between the ingredients, cooking techniques, and consumption styles of ancient recipes and those of traditional dishes in Didim today. Ancient Hellenistic and Roman dishes, including salads, appetizers, pastries, and desserts mentioned in historical texts, show similarities to the traditional dishes of Didim.

Keywords: Didim, traditional dishes, Ancient Greek and Roman dishes, food and beverage culture, archeogastronomy

“En İyi Turizm Köyleri” Bağlamında Eski Doğanbey’in Değerlendirilmesi

Figen SEVİNÇ BAŞOL

Dr. Öğr. Üyesi, Bartın Üniversitesi

fsevinc@bartin.edu.tr

ORCID: 0000-0001-5391-1818

Özet

Kültür mirasını koruyan ve geleneksel dokusuna sahip çıkan köylerin turizm odaklı gelişmesine katkıda bulunan, uluslararası görünürlük ve tanıtım imkânı sunan “En İyi Turizm Köyleri” programı sürdürülebilir kalkınmada yeni bir yol olarak görülmektedir. Birleşmiş Milletler Dünya Turizm Örgütü (UNWTO) tarafından 2021 yılında geliştirilen bu program dahilinde yenilikçi ve dönüştürücü yaklaşımlara sahip turizm köylerine yönelik etiket, yükseltme programı ve deneyimlerin paylaşıldığı bir ağ girişimi oluşturulmuştur. Türkiye’de 2021 yılında Mustafapaşa ve Taraklı, 2022 yılında Birgi, 2023 yılında Şirince ve 2024 yılında ise Ormana tanınmıştır ve dünya çapında toplam 185 destinasyonun bulunduğu “En İyi Turizm Köyleri” listesine dahil edilmiştir. Yükseltme programına 70 destinasyon katılmış olup “En İyi Turizm Köyleri Ağı”nda ise dünya çapında 254 üye yer almaktadır ve bu girişime olan ilgi ve katılım artarak devam etmektedir. Bu çalışma, Eski Doğanbey’in “En İyi Turizm Köyleri” bağlamında değerlendirilmesini amaçlamaktadır. Bu amaç doğrultusunda öncelikle programın sürdürülebilir kalkınmadaki rolü ortaya konularak kavramsal bir çerçeve çizilecektir ve program özetlenerek önemi açıklanacaktır. Eski Doğanbey’in doğal ve kültürel değerleri program kriterleri bağlamında incelenecektir. Bu çalışmanın, teorik ve pratik katkı sağlaması, politika yapıcı kurum ve kuruluşları, uygulayıcıları ve diğer paydaşları Eski Doğanbey’in turizm köyü gelişimine farkındalık oluşturmaya teşvik etmesi beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: En iyi turizm köyleri, sürdürülebilir kalkınma, kültürel miras, Eski Doğanbey

Evaluation of Eski Doganbey In The Context of “Best Tourism Villages”

Abstract

The "Best Tourism Villages" program, which supports the tourism-oriented development of villages that preserve their cultural heritage and traditional character while offering opportunities for international visibility and promotion, is regarded as a new pathway for sustainable development. Launched by the United Nations World Tourism Organization (UNWTO) in 2021, this program includes a labeling initiative for tourism villages with innovative and transformative approaches, an upgrading program, and a network for sharing experiences. In Türkiye, Mustafapaşa and Taraklı were recognized in 2021, followed by Birgi in 2022, Şirince in 2023, and Ormana in 2024. These destinations have been included in the "Best Tourism Villages" list, which features a total of 185 destinations worldwide. Additionally, 70 destinations have participated in the upgrading program, and the "Best Tourism Villages Network" now boasts 254 members globally, with growing interest and participation. This study aims to evaluate of Eski Doganbey within the context of the "Best Tourism Villages" program. To achieve this objective, the study will first establish a conceptual framework by outlining the program's role in sustainable development and summarizing its significance. The natural and cultural values of Eski Doganbey will then be analyzed in relation to the program's criteria. This study is expected to provide theoretical and practical contributions, encouraging policymakers, implementing organizations, and other stakeholders to raise awareness and support the tourism-oriented development of Eski Doganbey.

Keywords: Best tourism villages, sustainable development, cultural heritage, Eski Doganbey

Klasik Müzecilik ve Dijital Müzecilik Uygulamalarının Ziyaretçi Algı ve Deneyimleri Açısından Değerlendirilmesi

Filiz ARSLAN

Lisansüstü Öğrenci, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Turizm Rehberliği Anabilim Dalı
filizarслан551@gmail.com
ORCID: 0009-0004-2163-9337

Dr. Öğretim Üyesi İbrahim Hakkı KAYNAK

Necmettin Erbakan Üniversitesi, Turizm Fakültesi, Turizm Rehberliği Bölümü
ihkaynak@erbakan.edu.tr
ORCID: 0000-0001-5552-6673

Prof. Dr. Yasin BİLİM

Necmettin Erbakan Üniversitesi, Turizm Fakültesi, Turizm Rehberliği Bölümü
ybilim@erbakan.edu.tr
ORCID: 0000-0002-1181-9623

Özet

Bu çalışma, klasik ve dijital müzecilik uygulamaları bağlamında ziyaretçilerin algı ve deneyimlerini karşılaştırmalı olarak incelemeyi amaçlamaktadır. Teknolojik gelişmelerin etkisiyle müzecilik anlayışı dönüşmekte; bu dönüşüm, ziyaretçilerin müze deneyimlerine yönelik beklenti ve etkileşim biçimlerini de yeniden şekillendirmektedir. Klasik müzeler, fiziksel mekânda sergilenen eserlerle geleneksel ve otantik bir deneyim sunarken; dijital müzecilik, sanal gerçeklik, artırılmış gerçeklik ve etkileşimli içerikler aracılığıyla daha esnek, erişilebilir ve katılımcı bir deneyim alanı oluşturmaktadır. Araştırma, nitel bir yöntemle tasarlanmış olup, veri toplama sürecinde yarı yapılandırılmış görüşmeler kullanılacaktır. Çalışma grubu, hem klasik hem dijital müze deneyimine sahip 12 katılımcıdan oluşmaktadır. Görüşmelerden elde edilen veriler, MAXQDA nitel veri analiz yazılımı aracılığıyla tematik analiz yöntemiyle çözümlenmiştir. Dijital müze uygulamalarının bilgiye erişimi kolaylaştırdığı ve etkileşimli yapı sayesinde ziyaretçilerin daha aktif bir öğrenme süreci yaşadığını göstermektedir. Öte yandan, klasik müzelerin sağladığı tarihsel atmosferin daha anlamlı ve etkileyici bulunduğu da belirlenmiştir. Bu çalışma, gelecekte ziyaretçi merkezli hibrit müze modellerinin geliştirilmesine katkı sağlamayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Klasik müzecilik, Dijital müzecilik, Ziyaretçi deneyimi

An Investigation into Visitors' Perceptions And Experiences in The Context of Classical and Digital Museum Practices

Abstract

This study aims to comparatively examine visitors' perceptions and experiences in the context of classical and digital museology practices. As technological developments continue to transform the field of museology, visitors' expectations and modes of interaction with museum experiences are also being reshaped. Classical museums offer a traditional and authentic experience through the physical exhibition of artifacts, while digital museology provides a more flexible, accessible, and participatory environment through tools such as virtual reality, augmented reality, and interactive content. The research was designed using a qualitative approach, and data were collected through semi-structured interviews. The study group consists of 12 participants who have experienced both classical and digital museums. The data obtained were analyzed using thematic analysis with the assistance of the MAXQDA qualitative data analysis software. Findings reveal that digital museum applications facilitate easier access to information and foster a more active learning process through their interactive features. However, some participants perceive the historical atmosphere of classical museums as more meaningful and impactful. This study aims to contribute to the development of visitor-centered hybrid museum models in the future.

Keywords: Classical Museology, Digital Museology, Visitor Experience

Yaşlı Turistlerin Seyahat Tercihleri ve Beklentileri: Küresel Eğilimler ve Türkiye Örneği

Funda ODUNCUOĞLU

Doç. Dr., Adnan Menderes Üniversitesi, Söke İşletme Fakültesi, İnsan Kaynakları Yönetimi ABD
funda.cengiz@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0003-3273-8651

Sezer DUMAN

Yüksek Lisans Öğrencisi, Adnan Menderes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
Disiplinlerarası Sağlık Turizmi Bölümü.
dumansezer23@gmail.com
ORCID: 0009-0005-9535-1077

Özet

Bu araştırmanın amacı, yaşlı turistlerin seyahat tercihleri ve beklentileri üzerine yapılan akademik çalışmaları derleyerek, küresel eğilimlere ve Türkiye ölçeğinde pazarın geliştirilebilirliğine ilişkin bir analiz sunmaktır. Yaşlanan nüfusun turizm sektöründeki etkisi giderek artmakta ve yaşlı turistlerin seyahat alışkanlıkları, konfor, güvenlik, sağlık hizmetleri ve erişilebilirlik gibi faktörlerle şekillenmektedir. Küresel ölçekte yapılan araştırmalar, yaşlı turistlerin rahat ve erişilebilir turlar, kültürel geziler, sağlık turizmi ve doğa ile iç içe aktiviteleri tercih ettiklerini ortaya koymaktadır. Aynı zamanda yaşlı turistlerin seyahatlerinde kişisel hizmetler ve rehberli turlar gibi özelliklere daha fazla ilgi gösterdikleri de belirlenmiştir. Türkiye, tarihi ve kültürel zenginlikleri ile yaşlı turistler için cazip bir destinasyon olarak öne çıkmaktadır. Özellikle Ege ve Akdeniz bölgeleri, sağlık turizmi olanakları ve wellness hizmetleri ile yaşlı turistlerin beklentilerine hitap etmektedir. Kuramsal çerçevede literatür taraması yöntemi ile gerçekleştirilecek bu araştırmanın turizm sektöründe bu pazar grubuna özgü yeni pazarlama stratejilerin geliştirilmesine yardımcı olacağı öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Turizmi, Seyahat Tercihleri, Küresel Eğilimler

Travel Preferences and Expectations of Elderly Tourists: Global Trends and The Turkish Example

Abstract

The aim of this research is to provide an analysis of global trends and the potential for market development in Turkey by reviewing academic studies on the travel preferences and expectations of elderly tourists. The impact of the aging population on the tourism sector is increasingly significant, and the travel habits of elderly tourists are shaped by factors such as comfort, safety, healthcare services, and accessibility. Global research indicates that elderly tourists prefer comfortable and accessible tours, cultural trips, health tourism, and activities in nature. It has also been found that elderly tourists are more interested in personalized services and guided tours during their travels. Turkey, with its historical and cultural richness, stands out as an attractive destination for elderly tourists. Especially, the Aegean and Mediterranean regions cater to the expectations of elderly tourists with health tourism opportunities and wellness services. It is anticipated that this research, which will be conducted through a literature review method within the theoretical framework, will contribute to the development of new marketing strategies specific to this market segment in the tourism industry.

Keywords: Health tourism, Travel preferences, Global trends.

       Yaş Turizmi Kapsamında Yaşlı Dostu şehirler ve Didim'in Potansiyeline Yönelik Nitel Bir Araştırma

Funda ODUNCUOĞLU

Doç. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Söke İşletme Fakültesi, İnsan Kaynakları Yönetimi ABD
funda.cengiz@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0003-3273-8651

Yusuf Can P KE

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Kuşadası Turizm Fakültesi
yusufcan_poke15@hotmail.com
ORCID: 0009-0004-3605-7006

 zet

       yaş turizmi, son yıllarda hızla büyüyen ve yaşlanan nüfusun artan talepleri doğrultusunda önemli bir pazar haline gelmiştir. Bu bağlamda, yaşlı dostu şehirlerin rolü, özellikle turizm sektöründe giderek daha belirginleşmektedir. Dünya Sağlı  rg t 'nün başlattığı yaşlı dostu şehirler uygulaması, erişilebilirlik, güvenlik, sosyal olanaklar ve sağlık hizmetleri gibi faktörleri ön planda tutarak, yaşlı bireylerin hem yaşam kalitesini artırmak hem de turizm faaliyetlerinden daha fazla faydalanmalarını sağlamak için tasarlanmıştır. Bu şehirler, aynı zamanda yaşlıların daha uzun süre bağımsız ve aktif bir yaşam sürdürebileceği ortamlar sunar.

Didim, sahip olduğu doğal güzellikler, iklimi ve huzurlu atmosferi ile yaşlı bireylerin tercih edebileceği önemli bir destinasyon olma potansiyeline sahiptir. Didim'in mevcut altyapısı, ulaşım kolaylıkları ve sağlık hizmetlerine erişim gibi faktörler, şehri yaşlı dostu bir şehir yapma noktasında önemli avantajlar sunmaktadır. Ancak, bu potansiyelin daha da güçlendirilmesi için şehirdeki sosyal olanakların ve yaşlı bireyler için sunulan hizmetlerin arttırılması gerekmektedir. Bu araştırma, Didim'in yaşlı dostu şehir olma yolundaki potansiyelini ve bu alanda yapılması gereken iyileştirmeleri ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır. Bu amaç doğrultusunda araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden görüşme tekniği uygulanacaktır. Didim'de özel sektör ve kamu paydaşları ile yaşlı dostu şehir kriterlerini içeren açık uçlu sorular üzerinden görüşmeler gerçekleştirilecek ve bu kriterleri Didim özelinde değerlendirmeleri istenecektir. Sonuç olarak, yaşlı dostu şehirlerin,        yaş turizminin gelişimi için önemli bir rol oynadığı ve Didim'in bu alandaki fırsatları değerlendirmesi noktasında araştırmanın gerek akademik yazına gerekse sektöre fayda sağlayacağı öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaşlı Dostu şehirler,        Yaş Turizmi, Sağlık Turizmi

The Conceptual Research on Age-Friendly Cities and The Potential of Didim Within The Scope of Third-Age Tourism

Abstract

Third-age tourism has become an important market in recent years, growing rapidly in response to the increasing demands of the aging population. In this context, the role of age-friendly cities is becoming increasingly prominent, particularly in the tourism sector. The World Health Organization's initiative of age-friendly cities focuses on factors such as accessibility, safety, social opportunities, and healthcare services, with the aim of enhancing the quality of life for elderly individuals and enabling them to benefit more from tourism activities. These cities also provide environments where elderly individuals can live independently and actively for a longer period of time.

Didim, with its natural beauties, climate, and peaceful atmosphere, has the potential to be an important destination for elderly individuals. The city's existing infrastructure, transportation accessibility, and access to healthcare services offer significant advantages in making it an elderly-friendly city. However, to further strengthen this potential, it is necessary to enhance the social amenities and services available for elderly individuals. This research aims to identify Didim's potential to become an elderly-friendly city and the improvements needed in this regard. To achieve this, the research will apply qualitative research methods, specifically using interviews. Interviews will be conducted with stakeholders from the private and public sectors in Didim, and they will be asked open-ended questions regarding the criteria for elderly-friendly cities. They will also be asked to evaluate these criteria in the context of Didim. As a result, it is anticipated that elderly-friendly cities play an important role in the development of senior tourism, and this research will contribute to both academic literature and the sector in terms of the opportunities Didim has in this area.

Keywords: Age-Friendly Cities, Third Age Tourism, Health Tourism

Bir Kültürel Peyzaj  gesi Olarak Justinianus Köprüsü ve Turizm-Peyzaj Kimliği İlişkisinde Değerlendirilmesi

Gökçe BEKTAŞ ONAY

Yüksek Lisans  ğrencisi, Sakarya Uygulamalı Bilimler  niversitesi
23502805005@subu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-2449-969X

Gizem CENG Z GÖKÇE

Dr. Öğr. Üyesi, Sakarya Uygulamalı Bilimler  niversitesi
gizemgokce@subu.edu.tr
ORCID: 0000-0001-9888-8623

Akif GÖKÇE

Dr. Öğr. Üyesi, Sakarya Uygulamalı Bilimler  niversitesi
akifgokce@subu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-7204-6601

 zet

Kültürel peyzaj, tarihî ve doğal unsurların birlikte var olduğu, kentsel ve kırsal mek nların kimliğini oluşturan dinamik yapılar olarak değerlendirilmekte ve sürdürülebilir koruma politikalarıyla turizmle entegre edilmektedir. UNESCO tarafından da vurgulanan bu yaklaşım, kültürel peyzaj ögelerinin fiziksel varlıkların ötesinde, toplumsal hafızayı ve mekânsal sürekliliği yansıtan bileşenler olduğunu ortaya koymaktadır. Bu bağlamda, Bizans İmparatoru I. Justinianus döneminde inşa edilen ve 1. derece arkeolojik sit alanı statüsüne sahip Justinianus Köprüsü, Sakarya'nın önemli kültürel miras ögelerinden biri olmasına rağmen, peyzaj kimliği ve turistik potansiyeli yeterince değerlendirilmemektedir. Kültürel peyzajın bir bileşeni olarak köprüler, yalnızca tarihî mühendislik yapıları değil, aynı zamanda geçmiş ve günümüz arasındaki bağlantıyı kuran mekânsal unsurlar olarak kentsel kimliğin ayrılmaz bir parçasıdır. Tarih  köprülerin, uygun koruma stratejileri, peyzaj düzenlemeleri, bilgilendirici unsurlar ve  ağdaş turizm araçlarıyla desteklenerek kent kültürüne entegre edilmesi, sürdürülebilir turizm açısından kritik bir gereklilik oluşturmaktadır. Bu  alışma, Justinianus Köprüsü'n n mevcut durumunu kültürel peyzaj-turizm ilişkisiyle ele alarak, peyzaj kimliği ve mekânsal süreklilik bağlamında nasıl daha etkin değerlendirilebileceğini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Yapılan değerlendirmeler, köprünün turizmle entegrasyonunun, peyzaj kimliği ile uyumlu mekânsal planlamalar, bilgilendirme sistemleri, dijital ve interaktif deneyimler ile desteklenerek sağlanabileceğini ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, Justinianus Köprüsü'n n yalnızca tarihî bir yapı olarak değil, Sakarya'nın kültürel peyzaj bütünlüğünü güçlendiren ve sürdürülebilir turizmi destekleyen önemli bir miras alanı olarak ele alınması gerektiği vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Peyzaj, Sürdürülebilir Turizm, Justinianus K pr s 

The Justinianus Bridge As A Cultural Landscape Element and Its Evaluation In The Context of Tourism-Landscape Identity Relationship

Abstract

Cultural landscapes are dynamic structures that embody the coexistence of historical and natural elements, shaping the identity of both urban and rural spaces. These landscapes are increasingly integrated into tourism through sustainable conservation policies. This perspective, emphasized by UNESCO, underscores that cultural landscape components extend beyond their physical presence to reflect collective memory and spatial continuity. In this context, the Justinianus Bridge, constructed during the reign of Byzantine Emperor Justinian I and designated as a first-degree archaeological site, stands as one of Sakarya's significant cultural heritage assets. However, its landscape identity and tourism potential remain underutilized. As components of cultural landscapes, bridges are not merely historical engineering structures but also spatial elements that establish a link between the past and the present, making them an integral part of urban identity. The integration of historical bridges into urban culture through appropriate conservation strategies, landscape arrangements, informative elements, and contemporary tourism tools is a critical necessity for sustainable tourism. This study examines the current state of the Justinianus Bridge within the framework of the cultural landscape-tourism relationship, aiming to explore how it can be more effectively utilized in terms of landscape identity and spatial continuity. The findings suggest that integrating the bridge into tourism can be achieved through spatial planning strategies that align with its landscape identity, supported by informative systems, digital experiences, and interactive tools. Ultimately, the study emphasizes that the Justinianus Bridge should not be regarded solely as a historical structure but as a key heritage site that enhances Sakarya's cultural landscape integrity and contributes to sustainable tourism.

Keywords: Cultural Landscape, Sustainable Tourism, Justinianus Bridge

Pazarlama Aracı Olarak Ege Otları: Yerel Kimlikten Gastronomi Turizmine Didim  rneği

G l şİMşEK

Doktorant

Okan Umut şİMşEK

Aydın Adnan Menderes  niversitesi,

 zet

Ege otları, yalnızca birer tarımsal ürün olmanın ötesinde, bölgenin kimliğini taşıyan kültürel ögelerdir. Didim gibi hem tarihsel hem de tarımsal zenginliğe sahip bölgelerde bu otlar, gastronomi turizminin pazarlama aracı olarak önemli bir potansiyel taşımaktadır. Bu bildiride Didim ve çevresinde  ne çıkan şevketibostan, radika, arapsaçı, cibes ve benzeri otların destinasyon pazarlamasındaki rolü analiz edilmiştir. Yerel halk, şefler ve turistlerle yapılan görüşmelerle desteklenen bu çalışma, otların geleneksel mutfaktaki yerine ek olarak, festivaller, menüler ve sosyal medya gibi mecralardaki kullanımını da incelemektedir. Özellikle Didim Ege Lezzetleri Festivali gibi etkinlikler aracılığıyla Ege otlarının pazarlama değeri artırılmakta, bölge kimliğiyle bütünleşen bir gastronomi deneyimi sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ege Otları, Didim, Gastronomi Turizmi, Kültürel Miras, Yerel Pazarlama, Destinasyon Markalaşması

Aegean Herbs as a Marketing Tool: The Case of Didim from Local Identity to Gastronomy Tourism

Abstract

Aegean herbs are not only agricultural products but also cultural elements that carry the identity of the region. In regions with both historical and agricultural richness such as Didim, these herbs have an important potential as a marketing tool for gastronomy tourism. In this paper, the role of Didim and its surroundings in destination marketing of prominent herbs such as shevketibostan, radica, tangle, cibes and similar herbs is analyzed. Supported by interviews with locals, chefs and tourists, this study examines the use of herbs in traditional cuisine as well as in festivals, menus and social media. Especially through events such as the Didim Aegean Flavors Festival, the marketing value of Aegean herbs is increased and a gastronomy experience integrated with the identity of the region is offered.

Keywords: Aegean Herbs, Didim, Gastronomy Tourism, Cultural Heritage, Local Marketing, Destination Branding

Didim'in Turizm Potansiyeli Üzerine Akademik Bir Bakış: Sistematik Bir Derleme

Günseli DUMAN

Öğr. Gör. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
gduman@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0003-3549-3565

Özet

Bu araştırmanın temel amacı, Didim'in turizm potansiyeli üzerine yapılan çalışmaların sistematik bir şekilde derlenmesidir. Bu hedef doğrultusunda, YÖK tez ve YÖK Akademik veri tabanlarından yararlanılmıştır. Yapılan incelemeler sonucunda, Didim ve turizmle ilgili olarak 5 makale ve 6 tez olmak üzere toplamda 11 çalışma tespit edilmiştir. Bu çalışmaların yöntemlerine bakıldığında, en çok nicel araştırma yönteminin kullanıldığı görülmüştür. Özellikle Didim kentinde turizmle ilgili yapılan araştırmalarda, araştırmacılar tarafından ölçek kullanılarak gerçekleştirilen çalışmaların yaygın olduğu söylenebilir. Ayrıca, mevcut çalışmada en fazla Festivaller ve Sürdürülebilir Turizm konularına yönelik araştırmaların yapıldığı belirlenmiştir. Türkiye'de yapılan 11 araştırmanın yer aldığı bu çalışmadan elde edilen sonuçlar ışığında sonuç olarak; Didim'in turizm potansiyelinin oldukça yüksek olduğu ancak araştırmacılar tarafından Didim ve turizm üzerine yapılan araştırmaların oldukça az sayıda olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Didim, Turizm, Turist

An Academic Perspective on Didim's Tourism Potential: A Systematic Review

Abstract

The main purpose of this research is to systematically compile the studies conducted on the tourism potential of Didim. In line with this goal, YÖK thesis and YÖK Academic databases were used. As a result of the examinations, a total of 11 studies were identified, 5 articles and 6 theses, on Didim and tourism. When the methods of these studies are examined, it is seen that the quantitative research method is used the most. It can be said that especially in the studies conducted on tourism in Didim, studies conducted by researchers using scales are common. In addition, it was determined that the most research was conducted on Festivals and Sustainable Tourism in the current study. In the light of the results obtained from this study, which includes 11 studies conducted in Turkey, it can be said that Didim has a very high tourism potential, but the number of studies conducted by researchers on Didim and tourism is quite low.

Keywords: Didim, Tourism, Tourist

şehir Pazarlamasında “Medusa” Simgesinin Kullanılması: Didim  rneği

Hakkı BABALIK

 ğr. G r., Aydın Adnan Menderes  niversitesi
hbabalik@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-6263-7336.

 zet

Kentlerin küresel ölçekte farklılaşma ve dikkat çekme çabalarının yoğunlaştığı günümüzde, tarihî ve kültürel sembollerin pazarlama aracı olarak kullanımı giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Bu çerçevede mitolojik imgeler, hem yerel kimliği yansıtmak hem de turistik çekicilik yaratmak adına stratejik bir rol oynamaktadır. Bu makalede, şehir pazarlaması bağlamında mitolojik bir figür olan Medusa’nın Didim kenti özeline nasıl bir simgesel değere dönüştüğü ve bu figürün kentin marka kimliğine nasıl entegre edildiği incelenmektedir.

Didim, Antikçağ’dan günümüze kadar uzanan zengin tarihî dokusu ve özellikle Apollon Tapınağı ile ön plana çıkan bir Ege kentidir. Bu tapınakta yer alan Medusa kabartması, kentin kültürel mirasının önemli bir parçası olmanın ötesinde, şehir imajının biçimlenmesinde güçlü bir görsel ve simgesel unsura dönüşmüştür. Makalede, bu simgenin Didim’in tanıtım materyallerinde, kamu alanlarında, hediyeelik eşya ürünlerinde ve turistik kampanyalarda nasıl kullanıldığı analiz edilmektedir.çalışmada Medusa figürünün hem tarihî bir anlatıyı çağrıştırması hem de gizemli, büyüleyici bir görsellik sunması nedeniyle Didim’in farklılaşmasında etkili bir sembol haline geldiği savunulmaktadır. Ayrıca, yerel yönetimlerin ve turizm paydaşlarının bu figürü nasıl sahiplenip yeniden anlamlandırdığına dair örnekler sunulmakta; görsel kimlik oluşturma, markalaşma ve destinasyon pazarlaması bağlamında Medusa’nın işlevi ele alınmaktadır. Sonuç olarak, Didim  rneği üzerinden Medusa simgesinin etkili bir şehir pazarlama unsuru olarak kullanılabileceği, bu tür figürlerin kentin tarihsel k kenleriyle bağ kurarak  ağdaş bir kent kimliği oluşturma s recine katkı sağlayabileceği ortaya konulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Didim, Medusa, şehir pazarlaması.

The Use of The “Medusa” Symbol in City Marketing: The Case of Didim

Abstract

In an era where cities are increasingly focused on differentiation and attracting attention, the use of historical and cultural symbols as marketing tools has gained significant importance. Mythological images, in particular, play a strategic role in reflecting local identity and generating tourism appeal. This paper explores the use of the mythological figure Medusa as a symbolic element in city marketing, specifically within the context of Didim. Didim, a city with a rich historical heritage stretching from antiquity to the present day, is especially known for the Temple of Apollo. The Medusa relief found within this temple has become not just a key part of the city's cultural heritage but also a powerful visual and symbolic element in shaping the city's brand identity. The paper examines how this symbol has been utilized in Didim's promotional materials, public spaces, souvenir items, and tourism campaigns.

The research argues that the Medusa figure has become an effective symbol for Didim's differentiation due to its ability to evoke both historical narratives and a sense of mystery and allure. Additionally, the paper explores how local authorities and tourism stakeholders have adopted and reinterpreted the symbol, providing examples of how it contributes to visual identity creation, branding, and destination marketing. In conclusion, the study highlights how the Medusa symbol, through the case of Didim, can serve as an effective element in city marketing, contributing to the creation of a contemporary city identity while maintaining a connection to the city's historical roots.

Keywords: Didim, Medusa, City Marketing.

Somut Olmayan Kültürel Miras Alanında Yapay Zeka, Veri Analitiği ve Makine  ğrenmenin Potansiyeli: Yenilikçi Yöntemler ve Uygulamalar

Hanife G l BOZKURT

Dr. Öğretim Görevlisi, Aydın Adnan Menderes  niversitesi
hgulbozkurt@gmail.com
ORCID: 0009-0006-6146-8629

 zet

Günümüzde büyük verinin işlenmesiyle yapay zeka, makine öğrenimi ve veri bilimi gibi teknolojik alanlarda çok hızlı gelişmeler yaşanmıştır. Yapay zeka TDK Türkçe sözlükte, bir bilgisayarın, bilgisayar kontrolündeki bir robotun veya programlanabilen bir aygıtın insana benzer şekilde algılama, fikir yürütme, karar verme, öğrenme, sorun çözme, iletişim kurma vb. işlevleri sergileyebilme yeteneği olarak tanımlanmaktadır. Makine  ğrenimi, yapay zekanın bir alt kümesi olup bilgisayarları verilerden öğrenmeyi öğretmeye ve bunu yaparken programlamak yerine deneyimle gerçekleştirmeyi hedefleyen yapay zekanın alt alanıdır. Yapay zekanın teknolojik bileşenlerindendir. Veri analitiği ise verilerden anlamlı bilgiler çıkarmak için kullanılan yöntemlerin, tekniklerin ve süreçlerin bütünü olarak ifade edilebilir. Veri analitiği çeşitli istatistiksel ve yapay zeka teknikleriyle gerçekleştirilir. Makine  ğrenmesi de kullanılan tekniklerden biridir. Yapay zeka, makine öğrenimi, veri analitiği gibi teknolojik gelişmelerin hem sektörler açısından hem de toplumsal açıdan sağladığı avantajlar sayesinde bu teknolojilerin kullanılması karşı konulamaz bir hale gelmiştir. Sağlık sektörü, finans ve bankacılık, e ticaret, eğitim, otomotiv ve otonom araçlar, güvenlik ve savunma, sosyal medya, tarım ve  evre, inşaat ve mühendislik, medya ve eğlence, sosyal bilimler gibi alanlarda kullanılmaktadır. Yapay zeka teknolojileri kültürel mirasın korunmasında önemli ve yenilikçi rol oynamaktadır. Somut olmayan kültürel mirasın korunmasında söz konusu teknolojiler; dijitalleştirme ve arşivleme, veri analizi ve koruma stratejilerinin planlanması ve geliştirilmesi, restorasyon ve yeniden canlandırma, yapay zeka destekli eğitim ve farkındalık oluşturma, sanal gerçeklik (VR) ve artırılmış gerçeklik (AR) ile tanıtım ve eğitim, kültürel mirası tehdit eden faktörlerin erken tespiti ve korunması, içerik ve dil çevirisi, sosyal medya ve toplum katılımı konularında oldukça faydalı olabilir. Yapay Zeka teknolojilerinin somut olmayan kültürel miras alanındaki potansiyeli hem koruma hem de toplumsal farkındalık açısından büyük bir öneme sahiptir. Bu çalışmada yapay zeka teknolojilerinin somut olmayan kültürel miras alanında kullanım alanı ve yenilikçi uygulamalarından bahsedilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Somut olmayan kültürel miras, yapay zeka, veri analitiği, makine öğrenme, sanal gerçeklik, artırılmış gerçeklik

The Potential of Artificial Intelligence, Data Analytics and Machine Learning In The Field of Intangible Cultural Heritage: Innovative Methods and Applications

Abstract

Today, with the processing of big data, there have been very rapid developments in technological fields such as artificial intelligence, machine learning and data science. Artificial intelligence is defined in TDK Turkish Dictionary as the ability of a computer, a computer-controlled robot or a programmable device to perceive, reason, make decisions, learn, solve problems, communicate, etc. in a human-like manner. Machine learning is a subset of artificial intelligence, a subfield of artificial intelligence that aims to teach computers to learn from data and to do so through experience rather than programming. It is one of the technological components of artificial intelligence. Data analytics can be defined as the set of methods, techniques and processes used to extract meaningful information from data. Data analytics is performed with various statistical and artificial intelligence techniques. Machine learning is one of the techniques used. Thanks to the advantages of technological developments such as artificial intelligence, machine learning and data analytics both in terms of sectors and society, the use of these technologies has become irresistible. They are used in areas such as healthcare, finance and banking, e-commerce, education, automotive and autonomous vehicles, security and defense, social media, agriculture and environment, construction and engineering, media and entertainment, and social sciences. AI technologies play an important and innovative role in cultural heritage conservation. In the protection of intangible cultural heritage, these technologies can be very useful in digitization and archiving, data analysis and planning and development of conservation strategies, restoration and revitalization, AI-supported education and awareness raising, promotion and training with virtual reality (VR) and augmented reality (AR), early detection and protection of factors threatening cultural heritage, content and language translation, social media and community engagement. The potential of AI technology.

Keywords: Intangible cultural heritage, artificial intelligence, data analytics, machine learning, virtual reality, augmented reality

Türkiye Cumhuriyeti Kültür ve Turizm Bakanlığının Halk Kütüphanelerine Yönelik Yapay Zeka Politikaları

Hanife G l BOZKURT

Dr. Öğretim Görevlisi, Aydın Adnan Menderes  niversitesi
hgulbozkurt@gmail.com
ORCID: 0009-0006-6146-8629

 zet

Halk kütüphanelerinde yapay zeka teknolojilerinin kullanılması bilgiye erişimi hızlandırarak kullanıcı memnuniyetini artırmakta ve böylelikle kütüphane hizmetlerinin daha verimli hale getirmektedir. Kütüphaneler de uygulama alanı olan yapay zeka destekli katalog sistemleri ile kullanıcıların aradıkları kitaplara hızlıca ulaşmaları sağlanırken, kişiselleştirilmiş öneri sistemleri ile okuyucuların ilgi alanlarına uygun içeriklere hızlıca yönlendirilmesi sağlanmaktadır. Yapay zeka teknolojileri sağladığı bir çok imkan ile halk kütüphanelerini dijital çağın gerekliliklerine uygun hale getirmektedir. Bu doğrultuda Türkiye Cumhuriyeti Kültür ve Turizm Bakanlığı, halk kütüphanelerinde yapay zeka kullanımını artırmaya yönelik önemli adımlar atmaktadır. 2023 yılı sonu itibarıyla resmi istatistiklere göre Türkiye’de toplam 1.295 halk kütüphanesi bulunmaktadır. Bu kütüphaneler gezici, edebiyat-müze, bebek ve  ocuk, ceza ve infaz kurumu geçici koleksiyonları, gar, havalimanı, AVM ve sanat kütüphaneleri olup, halk kütüphanesi hizmetleri kapsamında yer alan tüm yerleşke ve hizmet türlerini kapsamaktadır.

Kültür ve Turizm Bakanlığı halk kütüphanelerinde yapay zeka kullanımını artırmaya yönelik önemli girişimlerinden bazıları; 100 akıllı kütüphane projesi, Kütüphaneler ve Yayınlar Genel Müdürlüğünün halk kütüphanelerini akıllı kitap teknolojileri ile buluşturmayı hedeflediği akıllı kitap teknolojisi girişimi, Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından düzenlenen ve “Dijital Geleceğin Anahtarı: Yapay Zeka Temelli Akıllı Kütüphaneler” ana temasıyla gerçekleştirilen teknoloji festivali, Kütüphaneler ve Yayınlar Genel Müdürlüğü tarafından hazırlanarak ilk etapta 100 kütüphaneyi yapay zeka ile birbirine bağlamayı amaçlayan “Kütüphane Hizmetlerinde Yapay Zeka Dönemi” isimli proje, bakanlığın halk kütüphanelerine yönelik uyguladığı önemli yapay zeka politikalarındandır.

Bu  alışmada Kültür ve Turizm Bakanlığının halk kütüphanelerine yönelik yapay zeka politikaları ve yapay zeka girişimlerinin sonuçları detaylı olarak incelenmiştir. Ayrıca Kültür ve Turizm Bakanlığının yapay zeka politikaları doğrultusunda Aydın ili özelinde halk kütüphanelerinin yapay zekaya teknolojilerine karşı uyum ve entegrasyonu araştırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yapay zeka, halk kütüphaneleri, Kültür ve Turizm Bakanlığı, artırılmış gerçeklik, hologram ve kütüphaneler.

Artificial Intelligence Policies of The Republic of Turkey Ministry of Culture and Tourism Towards Public Libraries

Abstract

The use of artificial intelligence technologies in public libraries increases user satisfaction by accelerating access to information and thus makes library services more efficient. Artificial intelligence-supported catalogue systems, which are also applied in libraries, enable users to quickly access the books they are looking for, while personalized recommendation systems enable readers to be quickly directed to content suitable for their interests. Artificial intelligence technologies make public libraries suitable for the requirements of the digital age with the many opportunities they provide. In this direction, the Ministry of Culture and Tourism of the Republic of Turkey is taking important steps to increase the use of artificial intelligence in public libraries. As of the end of 2023, according to official statistics, there are 1,295 public libraries in Türkiye. These libraries include mobile, literary-museum, infant and children's, temporary collections of penal execution institutions, station, airport, shopping mall and art libraries, covering all types of premises and services covered by public library services.

Some of the important initiatives of the Ministry of Culture and Tourism to increase the use of artificial intelligence in public libraries include the 100 smart libraries project, the smart book technology initiative of the General Directorate of Libraries and Publications, which aims to bring public libraries together with smart book technologies, the “Key to the Digital Future: Artificial Intelligence Based Smart Libraries” organized by the Ministry of Culture and Tourism, and the ‘Artificial Intelligence Era in Library Services’ project prepared by the General Directorate of Libraries and Publications, which aims to connect 100 libraries with artificial intelligence in the first stage, are among the important artificial intelligence policies implemented by the ministry for public libraries.

In this study, the artificial intelligence policies of the Ministry of Culture and Tourism for public libraries and the results of artificial intelligence initiatives are examined in detail. In addition, in line with the artificial intelligence policies of the Ministry of Culture and Tourism, the adaptation and integration of public libraries to artificial intelligence technologies in Aydın province was investigated.

Keywords: Artificial intelligence, public libraries, Ministry of Culture and Tourism, augmented reality, holograms and libraries.

Walter Augustus Hawley'in *Asia Minor* Adlı Seyahatnamesinde İzmir (1918)

Hasan DİNÇER

Doç. Dr. A  T TE Atatürk İ keleri ve İnkılap Tarihi Anabilim Dalı
hdincer@ankara.edu.tr
ORCID : 0000-0002-4289-9953

 zet

İzmir, 8000 yıl öncesine uzanan tarihi ve muhtelif toplumların yerleşmesinin bir sonucu olarak farklı uygarlıkların izlerini bugüne ulaştırabilmiş Anadolu kentlerindendir. Geçmişten günümüze birçok yazılı esere konu olan kent, Anadolu'ya gelen seyyahların seyahatnamelerinde de genişçe yer tutmuştur. Amerikalı iş adamı ve seyyah Walter Augustus Hawley'in 1918 yılında yayınlanan *Travels in Asia Minor* adlı eseri de bu çerçevededir. Hawley, İstanbul'dan başladığı seyahatinde İzmir dahil Bursa, Manisa, Aydın, Afyon, Konya, Karaman, Niğde, Kayseri, Eskişehir, Ankara, Samsun, Giresun, Trabzon gibi illeri ve birçok ilçeyi ziyaret etmiştir. Seyyahın İzmir'e dair aktardıklarında, eski Yunan ve Roma döneminin dini mimari kalıntıları geniş yer tutmaktadır. şehrin hızla büyüdüğü, söz konusu kalıntıların büyük çapta yok olduğu ger eğı, seyyahın notlarını kent tarihi açısından günümüzde daha değerli kılmaktadır. Kent nüfusunu oluşturan Türkler başta olmak üzere Rumlar ve Yahudilerin ticari hayattaki rolleri, geçim kaynakları, yaşadıkları evler, temizlik alışkanlıkları hakkında yazdıkları, seyahatnamenin, İzmir'in 20. yüzyıl başlarındaki sosyo-ekonomik hayatını araştıranlar için kıymetli bir kaynak olduğunu göstermektedir. Canlı bir ticari hayatın yaşandığı İzmir'de malların hala ağırlıklı olarak deve kervanları ile taşındığını belirtmesi, seyyahın, geleneksel ile modernin i  içe olduğu bir geçiş dönemine tanık olduğunu işaret etmektedir. Hawley'in Mevlevi ve Rufai tekkelerinde tanık olduğu dini ritüellere, şehirde g zlemlediğı kargaşa, temizlik alışkanlığının azlığına dair düşünceleri, hisleri ve yorumları ise bir Batılı'nın doğuya dair yerleşik  n kabullerini aydınlatacak niteliktedir. Bu bildiride, Walter Augustus Hawley'in *Travels in Asia Minor* adlı seyahatnamesinin İzmir bölümü temel alınacak, kentin sosyo-ekonomik hayatı, halkın gündelik yaşamdaki alışkanlıkları incelenecek ve söz konusu olgular, Osmanlı Devleti'nin Batılılaşma hareketleri çerçevesinde, ikinci el kaynaklardan da yararlanılarak değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Walter Augustus Hawley, İzmir, Smyrna, Ticaret, 19. Y zyıl.

Izmir in Walter Augustus Hawley’s Travelogue *Asia Minor* (1918)

Abstract

Izmir is one of the Anatolian cities that has preserved the traces of various civilizations, as a result of its history that dates back 8,000 years and the settlement of numerous societies. The city, which has been the subject of many written works from the past to the present, also occupies a significant place in the travelogues of the travelers who visited Anatolia. *Travels in Asia Minor*, a book published in 1918 by American businessman and traveler Walter Augustus Hawley, is one of these works. During his journey, which started in Istanbul, Hawley visited cities like Izmir, Bursa, Manisa, Aydın, Afyon, Konya, Karaman, Niğde, Kayseri, Eskişehir, Ankara, Samsun, Giresun, and Trabzon, as well as numerous districts. In his observations of Izmir, the remains of ancient Greek and Roman religious architecture occupy a prominent place. The fact that the city grew rapidly and many of these ruins were largely destroyed makes Hawley’s notes valuable for understanding the city’s history today. Hawley’s writings about the roles of Turks, Greeks, and Jews in the commercial life of the city, their sources of livelihood, the houses they lived in, and their cleanliness habits reveal that his travelogue is an important source for those researching the socio-economic life of Izmir at the beginning of the 20th century. He also mentions that goods were still mostly transported by camel caravans in Izmir, indicating that the city was experiencing a transitional period between the traditional and modern worlds. Hawley’s observations of the religious rituals at Mevlevi and Rukai lodges, his thoughts on the chaos in the city, and his reflections on the lack of cleanliness habits illuminate a Westerner’s preconceived notions about the East. This paper will focus on the Izmir section of Walter Augustus Hawley’s *Travels in Asia Minor*, examining the socio-economic life of the city and the daily habits of its people. These phenomena will be evaluated within the context of the Ottoman Empire’s Westernization movements, using secondary sources as well.

Keywords: Walter Augustus Hawley, Izmir, Smyrna, Trade, 19th Century.

Didim’de Tematik Alanların Sosyal Medya Paylaşımı ve Destinasyon Tanıtımı Açısından Değerlendirilmesi

Hasan KAMACI

Öğr. Gör., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Didim MYO, Seyahat, Turizm ve Eğence Hizmetleri Bölümü,
hasankamaci09@gmail.com
ORCID: 0000-0001-8660-1883

 zet

Dijital ağda, destinasyon imajı giderek artan bir biçimde kullanıcı tarafından üretilen içerikler (User-Generated Content – UGC) aracılığıyla şekillenmekte ve yeniden üretilmektedir. Bu alışma, Türkiye’nin önemli turizm merkezlerinden biri olan Didim’in, özellikle Instagram platformu odağında, sosyal medyadaki dijital temsillerini ve bu temsillerin destinasyon pazarlaması açısından barındırdığı potansiyeli derinlemesine analiz etmektedir. Araştırmanın temel amacı, kullanıcıların paylaşım pratikleri üzerinden Didim’e atfedilen tematik anlamları (tarih, doğa, kırsal yaşam, gastronomi vb.) deşifre etmek ve bu dijital izlerin stratejik destinasyon yönetimi için nasıl değerlendirilebileceğini ortaya koymaktır.

Araştırmada, sosyal medya pratiklerinin kültürel bağlamını anlamlandırmayı sağlayan netnografik içerik analizi ile destinasyonun sembolik ve tematik çekiciliklerinin Instagram’daki yansımaları incelenmiştir. Buna ek olarak, Z kuşağı temsilcisi olan ve potansiyel destinasyon elçisi olarak görülen  niversite öğrencileriyle gerçekleştirilen yarı yapılandırılmış görüşmelerle, bu dijital içeriklerin üretim ve tüketim dinamikleri hakkında nitel veriler toplanmıştır. Bulgular, Apollon Tapınağı gibi ikonik kültürel varlıkların, Akköy’ n otantik kırsal dokusunun ve Mavişehir kıyı şeridinin estetik manzaralarının, kullanıcılar için birincil paylaşım motivasyonu oluşturduğunu ve destinasyonun dijital kimliğinin temelini teşkil ettiğini göstermektedir. Bu mekanlar, yalnızca görsel estetikleriyle değil, aynı zamanda anlattıkları hikayeler ve sundukları otantik deneyim vaadiyle de öne çıkmaktadır.

Çalışma kapsamında geliştirilen SWOT analizi, Didim’in güçlü görsel ve kültürel anlatı potansiyelinin, proaktif dijital pazarlama stratejileriyle desteklenmesi gerekliliğini ortaya koymaktadır. Bu çerçevede araştırma, imajın ortaklaşa yaratıldığı (co-creation) gerçeğinden yola çıkarak, yerel paydaşların uygulayabileceği tematik, sürdürülebilir ve katılımcı sosyal medya stratejileri için bir zemin sunmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Kullanıcı Tarafından Oluşturulan İçerik (UGC), Destinasyon Pazarlaması, Tematik Temsil

An Evaluation of Thematic Spaces In Didim In Terms of Social Media Sharing and Destination Promotion

Abstract

In the digital age, destination image is increasingly shaped and redefined through user-generated content (UGC). This study provides an in-depth analysis of the digital representations of Didim—a major tourism destination in Turkey—on social media, with a particular focus on Instagram, and evaluates the potential of these representations in the context of destination marketing. The primary aim of the research is to decipher the thematic meanings attributed to Didim through user sharing practices—such as history, nature, rural life, and gastronomy—and to explore how these digital traces can be strategically utilized within destination management frameworks.

Using netnographic content analysis, which enables the interpretation of the cultural context of social media practices, the study examines the symbolic and thematic appeals of the destination as reflected on Instagram. In addition, semi-structured interviews were conducted with university students representing Generation Z, who are considered potential destination ambassadors, to collect qualitative data on the production and consumption dynamics of digital content. Findings reveal that iconic cultural landmarks such as the Temple of Apollo, the authentic rural atmosphere of Akköy, and the aesthetic seascapes of Mavişehir are the primary motivations for user-generated sharing. These locations stand out not only for their visual appeal but also for the narratives they convey and the promise of authentic experiences they offer to visitors.

The SWOT analysis developed within the scope of the study highlights the necessity of supporting Didim's strong visual and cultural storytelling potential with proactive digital marketing strategies. Based on the understanding that destination image is co-created, the study proposes a foundation for thematic, participatory, and sustainable social media strategies that local stakeholders can implement to enhance Didim's visibility and engagement in the digital sphere.

Key Words: User-Generated Content (UGC), Destination Marketing, Thematic Representation

Gastronomide Anne Eli Olarak Örtülü Bilgi ve Önemi

Hulusi DOĞAN

Prof. Dr., Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
hulusidogan@mu.edu.tr.
ORCID: 0000-0002-0286-0835

Meliha Yaren BERKTAŞ

Öğr. Gör., Adnan Menderes Üniversitesi
myberktas@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-0050-2292

Özet

Mutfak kültürümüzde özgün beceri ve pişirme tekniklerinin ifadesi için “anne eli” metaforu sıkça kullanılmaktadır. Bu metafor annelerimizin uzun yıllara dayalı becerileri ve tarif edilemez mutfak lezzetlerinin ifade şeklidir. Aynı malzemeleri kullansak da annelerimizin yaptığı yemeklerdeki tadı yakalamada yaşadığımız zorluğu tanımlamaktadır. Bu anlamda “anne eli” metaforu aslında bir aşçının ya da şefin ustalığını, uzmanlığını, el becerisini de simgelemektedir. Dolayısıyla kelimelere dökülemeyen, uzun yıllara dayalı beceri ve birikimin kendisi olan örtülü bilgi mutfak kültürümüzde “anne eli” metaforuyla açıklanmaktadır. Nitekim örtülü bilgi, gastronomide kritik bir rol oynamaktadır. Yazılı tarifler veya ders kitapları yoluyla belgelenen ve kolayca aktarılabilen açık bilginin aksine, örtülü bilgi eylemlerde, deneyimlerde ve duysal algılarda somutlaşmaktadır. Mutfak sanatlarında, bir tarifi benzersiz lezzet ve dokuya sahip bir yemeğe dönüştüren şey, tekniklerin, zamanlamanın ve malzemelerin kullanılmasının ustaca uygulanmasıdır. Annelerimiz gibi şefler de bu bilgiyi zamanla uygulama, gözlem ve deneme yanılma süreci yoluyla kazanmaktadır.

Bu çalışma da örtülü bilginin temel özelliklerini ve gastronomideki kilit rolünü araştırmaktadır. Genellikle kültürel mirasın bir parçası olarak kabul edilen geleneksel mutfak uygulamalarının büyük ölçüde bu bilgi biçimine dayandığı vurgulanmaktadır. Teknolojik gelişmeler, standartlaştırılmış süreçler ve nesiller arası değişimler karşısında örtülü bilginin korunması ve aktarılmasının zorlukları irdelenmektedir. Usta-çırak ilişkilerinin merceğinden bakıldığında, bu araştırma, örtülü mutfak bilgisinin başarılı bir şekilde aktarılması için uygulamalı öğrenmenin ve rehberliğin önemini vurgulamaktadır. Bu ilişkileri teşvik ederek ve uygulamaya dayalı mutfak atölyeleri oluşturarak gelecek nesiller, zengin gastronomi geleneğini sürdürme ve yenilik yapma konusunda güçlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Gastronomi, örtülü bilgi, kültürel miras.

Tacit Knowledge As A Mother's Hand in Gastronomy and Its Importance

Abstract

In our culinary culture, the metaphor of "mother's hand" is frequently used to express unique skills and cooking techniques. This metaphor is the expression of our mothers' long-standing skills and indescribable culinary delights. It describes the difficulty we experience in capturing the taste of the dishes our mothers cook, even though we use the same ingredients. In this sense, the metaphor of "mother's hand" actually symbolizes the mastery, expertise and dexterity of a cook or chef. Therefore, tacit knowledge, which cannot be put into words and is the skill and knowledge based on many years, is explained with the metaphor of "mother's hand" in our culinary culture. As a matter of fact, tacit knowledge plays a critical role in gastronomy. Unlike explicit knowledge, which can be documented and easily

conveyed through written recipes or textbooks, tacit knowledge is embodied in actions, experiences, and sensory perceptions. In the culinary arts, it is the masterful execution of techniques, timing, and use of ingredients that transforms a recipe into a dish with unique flavor and texture. Like our mothers, chefs gain this knowledge over time through practice, observation and trial and error.

This study investigates the basic characteristics of tacit knowledge and its key role in gastronomy. It highlights how traditional culinary practices, often considered part of cultural heritage, rely heavily on this form of knowledge. The challenges of preserving and transmitting tacit knowledge in the face of technological advancements, standardized processes, and generational changes are examined. Through the lens of master-apprentice relationships, this research emphasizes the importance of hands-on learning and mentorship for the successful transfer of tacit culinary knowledge. By fostering these relationships and creating community-based culinary workshops, future generations can be empowered to sustain and innovate within the rich tradition of gastronomy.

Keywords: Gastronomy, tacit knowledge, cultural heritage.

Neşredilmiş Hellenistik Dönem Kraliyet Mektupları Iřıĝında Didyma Bilicilik Merkezi/Miletos

Hüseyin ÜRETEN

Prof. Dr., Aydın Adnan Menderes  niversitesi
hureten@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0001-5633-7102

 zet

Klasik Dönem boyunca kontrolü Atina, Pers İmparatorluĝu ve Sparta arasında gidip gelen Miletos, İ  334'te ise Pers egemenliĝindeydi. Hellenistik Dönem'in başında, Pers egemenliĝinde olan Miletos, Büyük İskender'in Anadolu'daki yürüyüşüne direnmiş ve onu Lade açıklarındaki bir deniz savaşının ardından kenti güç kullanarak ele geçirmeye zorlamıştır. O zamanlar, Didyma Bilicilik Merkezi de Persler tarafından yaĝmalanmıř ve yıkılmıştır. İskender, artık etkinliĝini yitirmiş olsa da tapınım yeri olma  zelliĝini korumuş, ancak artık bir bilicilik merkezi işlevine sahip olmayan bu merkezi ziyaret etmiş.

Söz konusu ziyaret, Didyma tarihinde bir dönüm noktası olmuş ve bilicilik merkezi canlanarak eskisi gibi yeniden kehanetler söylemeye başlamıştır. Miletos halkı ve siyasetiyle çok sıkı baĝları bulunan yeni bilicilik merkezi, tıpkı İskender'in propagandasının önemli bir parçası olduĝu gibi Miletos'tan çıkar saĝlamak isteyen İskender'in ardıllarınca da cömertçe desteklenmiştir. Sonuçta, Didyma şiir yarışmalarına ev sahipliĝi yapan ve İ  3. yüzyılda Mousai (Mousalar) kültünün bir merkezi haline gelen canlı bir kültürel merkez kimliĝine bürünmüştür.

Anadolu'da bu dönemde gün iřıĝına çıkarılan resmi yazışmalar (kraliyet mektupları, kent kararnameleri ve anlaşmalar) da Didyma Bilicilik Merkezi'nin İskender'in ardılları tarafından iyi iletişim yolları aradıklarının en önemli kanıtlarıdır. Bu baĝlamda, biz bildirimizde    kralın (I. Seleukos, II. Ptolemaios ve II. Seleukos'un) neşredilmiş mektubunu deĝerlendirerek, Didyma Bilicilik Merkezi'nin Arkaik ve Klasik dönemlerdeki altın yıllarından oldukça uzaklaşmış olsa da Hellenistik Dönem'de yine de antik Hellen siyasi yaşamının önemli bir parçası olduĝunu anlatmaya  alıřacaĝız. Son olarak şunu da belirtmek gerekir ki, Didyma Bilicilik Merkezi'nin alinyazısı Miletos'un ki ile i  içedir ve bu iki merkezin tarihlerini ayrı ayrı deĝerlendirmek akıllıca olmaz.

Anahtar Kelimeler: Didyma Bilicilik Merkezi, Miletos, Hellenistik Dönem.

The Didyma Oracle Center/Miletus In Light of Published Hellenistic Royal Letters

Abstract

Miletus frequently changed hands between Athens, the Persian Empire, and Sparta during the Classical Period. By 334 BCE, however, it was under Persian control. At the beginning of the Hellenistic Period, Miletus, still under Persian dominance, resisted Alexander the Great's campaign in Anatolia. Following a naval battle off the coast of Lade, the city was forcibly captured by Alexander. During this time, the Didyma Oracle Center had been plundered and destroyed by the Persians. Although it had lost its former influence, the site retained its sacred status. Alexander visited this sanctuary, which no longer functioned as an oracle center.

This visit marked a turning point in the history of Didyma, leading to the revival of the oracle center, which resumed its role in prophesying as before. The newly revitalized oracle center, closely connected with the people and politics of Miletus, became an essential part of Alexander's propaganda and was generously supported by his successors, who sought to benefit from Miletus. As a result, Didyma transformed into a vibrant cultural hub, hosting poetry competitions and becoming a center for the Mousai (Muses) cult in the 3rd century BC.

Official correspondence from this period unearthed in Anatolia, including royal letters, city decrees, and agreements, stand as clear evidence of Alexander's successors' efforts to maintain effective communication. In our study, we aim to analyze three published letters by three kings (Seleucus I, Ptolemy II, and Seleucus II) to demonstrate that, although the Didyma Oracle Center was far from its golden age during the Archaic and Classical periods, it still played a significant role in ancient Hellenistic political life. Finally, it is crucial to note that the fates of the Didyma Oracle Center and Miletus were intertwined, making it unwise to evaluate their histories independently.

Keywords: Didyma Oracle Center, Miletus, Hellenistic Period.

Tarihsel Süreçte Didyma Apollon Kutsal Alanına Bakış

İlkay AYDAŞ

Arkeolog, Öğretim Görevlisi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
ilkay.aydas@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-9552-3941

Özet

Strabon'un verdiği bilgiye göre, Miletos topraklarında deniz kıyısında Poseidon adına kurulmuş olan Poseidion yerleşiminden yukarı onsekiz stadia yol yürüyenler, Miletos topraklarının iç kesiminde yer alan, Didymalı Apollon'un kehanet verdiği yapıya ulaşırlardı. Bu bölge "Brankhosoğulları" ailesi tarafından yönetilirdi. Ailenin kurucusu, Akhilleus'un oğlu Neoptolemos'u öldürmüş olan Makaireus'un soyundan gelen Brankhos idi. Miletos topraklarındaki bu kutsal alan hem "Brankhidai" hem "Didyma" adını kullanmıştır. Yerli ve yabancı heyetler ya Miletos'tan karayoluyla ya da gemilerden inip liman yolundan bu kutsal alana gelirdi. Didyma Apollon kutsal alanı ile Miletos kenti arasındaki karayolu çok uzun bir yol değildi. Miletos'tan Didyma'ya deniz yolculuğu da çok sürmezdi. Büyük bir körfezin ağzında kurulmuş olan Miletos kenti, Maiandros ırmağı körfezi doldurduğu için, şimdi denizden kilometrelerce içeride kalmıştır.

Strabon ve Herodotos, Didyma'da kehanet veren yapıyı farklı sözcüklerle adlandırmıştır. Herodotos, kutsal alan içinde bu yapıdan ayrı bir tapınak olduğunu da kaydetmiştir. Ayrıca Herodotos, Lydia kralı Kroisos'un Brankhidai'daki bu kutsal alana adadığı hazinelerin Delphoi'da sunduğu adaklarla eşit ağırlıkta ve aynı ayarda olduğunu da yazmıştır. Herodotos'un erken evresinden bahsettiği, bir tapınak ile kehanet veren diğer yapıyı içeren bu kutsal alan, Strabon'a göre, Kserkses tarafından yakıldı. Brankhosoğulları, Apollon'un hazinelerini Pers kralına verdiler. Tapınak soygununun ve Apollon'a ihanetin cezasını ödememek için Pers kralına sığınıp kaçtılar.

Strabon, Didyma'nın ikinci evresine dair önemli mimari bilgiler de kaydetmiştir. Yangından, Brankhosoğulları ailesinin Miletos'a ihanetinden ve kutsal alan soygunundan sonra, Miletoslular, eski tapınağın yerine bütün tapınakların en büyüğünü inşa ettiler. Büyüklüğü nedeniyle yeni tapınağın üst örtü sistemi yapılamadı. Herodotos eski kutsal alanı çeviren duvardan söz etmemiştir. Strabon kutsal alanı adlandırırken Herodotos'un kullandığı sözcükten farklı bir sözcük kullanmıştır. Duvarın çevirdiği kutsal alan içinde yeni tapınaktan başka kehanet veren yeni bir yapı ile bir köyün yerleşim alanı ve bir koruluğun da yer aldığını, bu koruluğun bir kısmının duvarın dışında kaldığını, bu kutsal alan içindeki diğer kutsal alanlarda başka tapınakların da olduğunu, yakılan ve soyulan eski Didyma'ya adak olarak sunulmuş çok değerli eski eserlerin yeni Didyma'yı da süslediğini kaydetmiştir.

Didyma hakkında eskiçağ kaynaklarının sağladığı bilgiler bunlarla sınırlı değildir. Didim Apollon tapınağını inceleyen araştırmacıların çoğu, çalışmalarında sadece Strabon'un ve Herodotos'un Türkçe çevirilerini kullanmışlardır. Bu çalışmada Didyma, Herodotos ve Strabon tarafından kaydedilen bilgilerin yeniden değerlendirilmesi ve başka antik kaynakların verdiği bilgilerin de kullanılmasıyla artık birer arkeolojik terim olan orijinal isimler belirtilerek incelenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Miletos, Brankhidai, Didyma, Apollon Tapınağı, Kehanet Binası

Overview of Didyma Apollo Sanctuary in The Historical Process

Abstract

According to the information given by Strabo, those who walked up eighteen stadia from the settlement of Poseidion, which was founded in the name of Poseidon on the seashore of Miletus, would reach the structure located in the interior of Miletus, where Apollo of Didyma gave divination. This region was ruled by the family of “Brankhosians”. The founder of the family was Brankhos, a descendant of Makaureus, who had killed Neoptolemos, the son of Achilles. This sanctuary in the territory of Miletus was called both “Brankhidai” and “Didyma”. Local and foreign delegations would come to this sanctuary either by road from Miletus or by getting off the ships and coming to this sanctuary by the harbor road. The highway between the sanctuary of Didyma Apollo and the city of Miletus was not a very long road. The sea journey from Miletos to Didyma did not take long either. The city of Miletus, which was built at the mouth of a large gulf, is now kilometers inland from the sea because the Maiandros river has filled the gulf.

Strabo and Herodotus named the oracle-giving structure in Didyma with different words. Herodotus also recorded that there was a temple separate from this structure within the sanctuary. Herodotus also wrote that the treasures dedicated by the Lydian king Croesus to this sanctuary at Brankhidai were of the same weight and caliber as the offerings made at Delphoi. According to Strabo, this sanctuary, which Herodotus mentions in its early phase, and which included a temple and other oracle-giving buildings, was burned by Xerxes. The Brankhosids gave Apollo's treasures to the Persian king. To avoid paying the penalty for the temple robbery and the betrayal of Apollo, they fled to the Persian king.

Strabo also recorded important architectural information about the second phase of Didyma. After the fire, the betrayal of Miletus by the Brankhos family and the robbery of the sanctuary, the Miletians built the largest temple of all temples to replace the old one. Because of its size, the new temple could not have a roofing system. Herodotus did not mention the wall surrounding the old sanctuary. Strabo used a different word than Herodotus when naming the sanctuary. He noted that in the sanctuary surrounded by the wall, besides the new temple, there was a new building that gave divination, a settlement area of a village and a grove, that part of this grove remained outside the wall, that there were other temples in other sanctuaries within this sanctuary, and that very valuable ancient artifacts that were offered as offerings to the old Didyma, which was burned and robbed, also adorned the new Didyma.

The information provided by ancient sources about Didyma is not limited to these. Most of the researchers who have studied the temple of Apollo in Didyma have used only the Turkish translations of Strabo and Herodotus. In this study, Didyma is analyzed by reevaluating the information recorded by Herodotus and Strabo, and by using the information provided by other ancient sources, indicating the original names, which are now archaeological terms.

Keywords: Miletos, Brankhidai, Didyma, Temple of Apollo, Oracle Building

Dijitalleşme Çağında Rehberlik Mesleği: Rehberler Açısından Bir Tehdit Mi, Yoksa Fırsat Mı?

İrem Ceyda SAMANCI

Yüksek Lisans Öğrencisi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
samanciiremceyda@gmail.com
ORCID: 0009-0008-0253-7895

Ahu YAZICI AYYILDIZ

Doç. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
ayazici@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-1301-2428

Özet

Turizm sektörü, dijital teknolojilerin etkisiyle sürekli dönüşüm geçirmekte ve bu dönüşüm turizmin her alanında olduğu gibi profesyonel turist rehberliği mesleğini de etkilemektedir. Bu çalışmanın temel amacı dijitalleşmenin profesyonel turist rehberliği mesleği üzerindeki olumlu ve olumsuz etkilerini turist rehberleri bakış açısıyla incelemektir. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak, yarı yapılandırılmış görüşme formu ile 15 profesyonel turist rehberinden veriler elde edilmiştir. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Katılımcıların dijitalleşmenin profesyonel turist rehberleri mesleğine avantaj ve dezavantajları, turlarda kullanılan dijital uygulamaların neler olduğu ve dijitalleşmeye uyum süreçleri incelenmiştir. Elde edilen bilgiler ışığında dijitalleşme çağında rehberlik mesleğini daha etkin yapılabilmesi için öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Dijitalleşme, Profesyonel Turist Rehberliği, Dijital Araçlar, Dijital Uygulamalar, Tur

Guidance Profession in The Age of Digitalization: A Threat to Counselors Or Opportunity?

Abstract

The tourism sector is constantly transforming with the impact of digital technologies and this transformation affects the professional tourist guiding profession as in every field of tourism. The main purpose of this study is to examine the positive and negative effects of digitalization on the professional tourist guiding profession from the perspective of tourist guides. In the study, using face-to-face interview technique, one of the qualitative research methods, data were obtained from 15 professional tourist guides with a semi-structured interview form. The data obtained were analyzed by content analysis method. The advantages and disadvantages of digitalization to the profession of professional tourist guides, the digital applications used in tours and the adaptation processes to digitalization were examined. In the light of the information obtained, suggestions have been presented to make the guiding profession more effective in the age of digitalization.

Keywords: Digitalization, Professional Tourist Guidance, Digital Tools, Digital Applications, Tour

Food, Culture and Language: An Etymological Perspective on Culinary Narratives

İrem Gül OKŞAR

Öğr. Gör. Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Didim MYO
igoksar@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-3855-5269

Abstract

Food, with its diverse flavours and aromas that delight our plates, noses, and even our hearts and minds, is more than just a biological necessity. It is one of the fundamental elements reflecting the cultural memory of societies. Cooking and eating carry sociological meanings that encompass the geographical, historical, and cultural traces of communities. In this context, food is not merely a collection of flavours meant to satisfy our hunger; it is also a cultural heritage that transmits the traditions and identities of societies from generation to generation. The ingredients used in recipes provide insight into the geographical characteristics of a society, while cooking methods offer clues about its culture and way of life. The names given to dishes, the language used in recipes, and even the presence of food in idioms and proverbs all illustrate how food culture is reflected in language. After all, people want to express their experiences. In this regard, it can be said that if something exists in cultural life, it will also have a counterpart in language. Thus, the names given to foods can actually shape their etymological identity. Examining the origins of food names can shed light on which society a dish truly belongs to, under what conditions it was created, and what kind of story it carries. Today, when the etymological identity of a dish thought to belong to a particular culture is examined, it often reveals that the dish is not originally from that culture but has been assimilated through cultural interaction. This study examines the etymological roots and cultural narratives of five selected food items: croissant, ketchup, menemen, sorbet and Swedish meatballs. By tracing the linguistic and cultural origins of these dishes, the study aims to shed light on the dynamic relationship between food, language, and cultural identity.

Keywords: Etymology of Food Names, Culinary Narratives, Language and Culture, Intercultural Exchange, Sociolinguistics of Cuisine

Efes Deneyim Müzesine Yönelik E-Şikayetlerin İncelenmesi

İsmail Burak HAYIT

Yüksek Lisans Öğrencisi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
ismailburakhayit@gmail.com
ORCID: 0009-0003-6852-2198

Ahu YAZICI AYYILDIZ

Doç.Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
ayazici@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-1301-2428

Özet

Bu çalışmanın amacı Unesco Dünya Mirası listesinde yer alan Efes Antik Kenti içerisinde yer alan dünyanın en iyi dijital müzesi ödülünü alan Efes Deneyim Müzesi'ni ziyaret eden kişilerin Google ve TripAdvisor platformlarında paylaştıkları olumsuz yorumların neler olduğunu tespit etmektir. Bu bağlamda veri seti, Google ve TripAdvisor'da yer alan bir, iki ve üç yıldızlı (berbat, kötü ve orta olarak sınıflandırılan) yorumlardan oluşmaktadır. Yorumlar, MAXQDA nitel veri analiz yazılımı kullanılarak sistematik bir şekilde kodlanmış ve analiz edilmiştir. İçerik analizi sürecinde, ziyaretçi memnuniyetini etkileyen temel temalar ve tekrar eden şikayetler belirlenmiştir. Analiz bulgularına bakıldığında; ziyaretçilerin en çok fiyat-performans dengesi, organizasyon, seslendirme, anlatım, içerik ve efektler gibi konularda şikayetlerini dile getirdikleri görülmektedir. Bunun yanında, müzenin fiziksel koşulları, erişilebilirlik ve personel ilgisi konularında da eleştiriler bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Efes Deneyim Müzesi, E-Şikâyet, TripAdvisor, Google.

An Examination of E-Complaints Regarding The Ephesus Experience Museum

Abstract

The purpose of this study is to identify the negative feedback shared by visitors to the Ephesus Experience Museum—recognized as the world's best digital museum and located within the UNESCO World Heritage site of the Ancient City of Ephesus—on the Google and TripAdvisor platforms. In this context, the data set consists of one-, two-, and three-star reviews (classified as terrible, bad, and average, respectively) found on Google and TripAdvisor. The reviews were systematically coded and analyzed using MAXQDA qualitative data analysis software. During the content analysis process, key themes and recurring complaints affecting visitor satisfaction were identified. The analysis findings indicate that visitors most frequently expressed complaints regarding aspects such as price-performance ratio, organization, voice acting, narration, content, and special effects. In addition, there were criticisms regarding the museum's physical conditions, accessibility, and staff attentiveness.

Keywords: Ephesus Experience Museum, E-Complaint, TripAdvisor, Google.

Health Türkiye Markasının Dünyadaki Sağlık Turizmi Markalaşma Çalışmalarıyla Karşılaştırılması

İsmail IŞIKDEMİR

Sağlık Turizmi Bilim Uzmanı
ismailisikdemir@gmail.com
ORCID: 0000-0002-4985-5937

Uğur Mert ÇETİNKAYA

Doktora Öğrencisi, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
ugurmertcetinkaya@gmail.com
ORCID: 0000-0002-4796-2907

Özet

Sağlık turizminin dünya genelinde yüksek bir pazar payına sahip olması bu alanda markalaşma çabalarını da ön plana çıkarmaktadır. Sadece hizmet sağlayıcılar değil bu alanda yatırımları destekleyen ülkeler de markalaşma çalışmaları yürütmektedirler. En basit şekliyle kurumlara uygulanan markalaşmanın ülkelere uygulanması “ulus markalaşması” olarak ifade edilmektedir. Bu çalışmada “Health Türkiye” markasının dünyadaki sağlık turizmi markalaşma örnekleriyle karşılaştırmalı analizi yapılarak geliştirilmesi için öneriler sunulacaktır. Araştırma Türkiye, Hindistan, Malezya ve Güney Kore’nin sağlık turizmi markalaşma çalışmaları ile sınırlandırılmıştır. Hindistan “India Health” markası ile medikal turizm ağırlıklı bir marka oluşturmuş ve hedef ülkelerle kurulan ilişkiler üzerinden tanıtım çalışmaları devam etmiştir. Malezya, MHTC bünyesinde “Malaysia Healthcare” çatı markası altında “helal tıbbi tedavi markası” oluşturmuştur. Güney Kore, “Visit Korea Travel” çatı markası altında sağlık turizmini “Medical Korea” ve “Wellness Korea” markaları altında tanıtmaktadır. Türkiye sağlık turizmi faaliyetlerini 2022 yılında “Health Türkiye” çatı markası altında uluslararası tanıtım faaliyetlerinde kullanıma sunmuştur. Sağlık turizminde kaliteli ve güvenilir hizmet sunumunun doğru hedef kitleye ulaştırılması için markalaşma çalışmalarının önemi artmıştır. “Health Türkiye” markası ile Türkiye’nin yurt dışında sağlık hizmetlerinin tanıtımı ve pazarlanması, rakiplerinin önüne geçebilmesi için avantajlarının ortaya konulması ve Türkiye sağlık turizminin gelişiminin önündeki engellerin kaldırılması hedeflenmelidir. “Health Türkiye” markası yurt içinde sağlık, turizm gibi sektör paydaşlarına iyice anlatılmalı; yurt dışında ise en etkin yollar tespit edilerek Türkiye sağlık turizmi temsil edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Health Türkiye, Sağlık turizmi, Ulus markalaşması

Comparison of Health Türkiye Brand With Health Tourism Branding Efforts In The World

Abstract

The fact that health tourism has a high market share worldwide also brings branding efforts to the fore in this area. Not only service providers but also countries that support investments in this area carry out branding efforts. In its simplest form, the application of branding applied to institutions to countries is expressed as “nation branding”. In this study, a comparative analysis of the “Health Türkiye” brand with examples of health tourism branding in the world will be made and suggestions for its development will be presented. The research is limited to the health tourism branding efforts of Türkiye, India, Malaysia and South Korea. India has created a brand focused on medical tourism with the “India Health” brand and promotional efforts have continued through established relationships with target countries. Malaysia has created a “halal medical treatment brand” under the “Malaysia Healthcare” umbrella brand within the MHTC. South Korea promotes health tourism under the “Visit Korea Travel” umbrella brand under the “Medical Korea” and “Wellness Korea” brands. Türkiye has put its health tourism activities into use in international promotional activities under the “Health Turkey” umbrella brand in 2022. The importance of branding studies has increased in order to deliver quality and reliable service to the right target audience in health tourism. The “Health Türkiye” brand should aim to promote and market Türkiye’s health services abroad, to reveal its advantages so that it can get ahead of its competitors, and to remove the obstacles to the development of Türkiye’s health tourism. The “Health Türkiye” brand should be thoroughly explained to stakeholders in the health and tourism sectors in the country; and Türkiye’s health tourism should be represented abroad by determining the most effective methods. Curabitur a condimentum ligula. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit.

Keywords: Health tourism, Health Türkiye, Nation branding

Didim ve Çevresinde Bir Kültürel Miras Kurumu Olarak Ahîlik ve Ahî Zaviyeleri

Kemal Ramazan HAYKIRAN

Doç. Dr. Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
krhaykiran@gmail.com
ORCID: 0000-0002-7840-0309

Özet

Tarihi, M. Ö. 7000 yılına dayanan, Batı Anadolu’da tarih ve uygarlığın izlerini taşıyan, dünyanın ender yerlerinden biri olan Didim ve çevresi, önemli ticaret yollarının üzerinde olması ve verimli tarım arazilerinin bulunması sebebi ile tarihin her döneminde önemini korumuş canlı bir yerleşim alanıdır. Aydınogulları ve Menteşeoğulları ile birlikte Türk hâkimiyetine girmeye başlayan bölge, aynı canlılığı ve hareketliliği bu dönemde de göstermiştir. Bu kadim memlekette oluşan tarihî ve kültürel birikimin yeni bir temsilcisi ve takipçisi olmakla beraber kendilerine ait Türk ve Müslüman kültür hayatını bu coğrafyayı işleyen Türk beylikleri, mimaride, kültürde, sanatta ve sosyal hayatta yeni bir anlayışı şehri hâkim oldukları kısımlara hakim kılmışlardır. Bir kısmı Aydınogulları diğer kısmı ise Menteşeoğulları ile birlikte Türklerin eline geçen Didim ve çevresi, XIV. yüzyılda kesin olarak Osmanlı hâkimiyetine geçmiş, böylece Türklere ait çok daha sistematik ve köklü bir siyasi ve sosyal yapı muhite hakim olmuştur. Bu hakimiyet ile Anadolu’da şekillenen Müslüman Türk yaşam tarzının önemli sosyal kurumlarından olan Ahîliğin İzmir ve çevresinde de müesses bir hale geldiği görülmektedir. Didim ve çevresinde özellikle de önemli bir ticaret limanı olan Balat’ta bulunan Ahîlerin bilgilerine devrin kaynakları ışığında çevrede ulaşılmaktadır. Zaviye isimlerinden hareketle İzmir’in etrafından çok fazla Ahînin bulunduğu tespiti rahatlıkla yapılabilmektedir. Sadece isimlerine ulaşılabilen bu Ahî Babalarının hayat hikayelerine ilişkin bilgiler kaynakların yetersizliği sebebi yok denecek kadar azdır. Bu bölge üzerine pek çok konu hakkında olduğu gibi en çok bilgi veren kaynak “166 Numaralı Muhasebe-i Vilayet-i Anadolu Defteri (937/1530), Hüdavendigâr, Biga, Karesi, Saruhan, Aydın, Menteşe, Teke ve Alaiye Livaları” adlı defter. Kanuni Sultan Süleyman Han zamanında tutulan bu defter aydın hakkında tafsilatlı bilgi veren en erken tarihli kaynak olma özelliğine sahiptir. Bu defterde İzmir Ahîleri ile ilgili olarak “Ahî Baba, Ahî Dede, Ahî Eymân, Ahî Germiyân, Ahî Hâcî, Ahî Halîl, Ahî Hayrû’d-dîn, Ahî İsrâ’îl, Ahî ‘İvaz, Ahî ‘İvaz bin Hamza, Ahî Kara, Ahî Mahmûd, Ahî Mustafâ, Ahî ‘Osmân, Ahî Papuçcu, Ahî Süleymân, Ahî Şâtîr, Ahî Yavaş, Ahî Yegan” isimlerine ulaşılmaktadır. Bununla birlikte, T.T 0001/1 M. Numaralı Fatih Devrine ait defterde yine Aydın ile ilgili önemli bilgiler içermektedir.

Bu Tebliğde yukarıda zikredilen kaynaklar ışığında tespit edilen Didim ve çevresinde Aydınogulları döneminden başlayarak XVI. Yüzyıla kadar faal bir biçimde faaliyet gösteren Ahî şeyhleri ve Ahî zaviyeleri derli toplu bir biçimde sunulmaya çalışacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ahilik, Ahi Zaviyesi, Aydınogulları, Menteşeoğulları, Balat

Ahilik and Ahi Lodges As A Cultural Heritage Institution In Didim and Its Surroundings

Abstract

Didim and its surroundings, which has a history dating back to 7000 BC, bears the traces of history and civilization in Western Anatolia and is one of the rare places in the world, is a vibrant settlement area that has maintained its importance in every period of history due to its location on important trade routes and fertile agricultural lands. The region, which began to come under Turkish rule with the Aydınoğulları and Menteşeoğulları, showed the same liveliness and dynamism in this period as well. The Turkish principalities, who were new representatives and followers of the historical and cultural accumulation formed in this ancient country and who cultivated this geography with their own Turkish and Muslim cultural life, made the city dominant in the parts they dominated with a new understanding in architecture, culture, art and social life. Didim and its surroundings, which fell into the hands of the Aydınoğulları and the other part into the hands of the Turks with the Menteşeoğulları, definitely fell under Ottoman rule in the 14th century, and thus a much more systematic and deep-rooted political and social structure belonging to the Turks dominated the area. With this dominance, it is seen that Ahilik, one of the important social institutions of the Muslim Turkish lifestyle that took shape in Anatolia, became an institution in İzmir and its surroundings. Information about Ahi people living in Didim and its surroundings, especially in Balat, an important trade port, can be reached in the light of the sources of the period. Based on the names of the lodges, it can be easily determined that there were many Ahi people around İzmir. Information about the life stories of these Ahi Babas, whose names alone can be reached, is almost negligible due to the insufficiency of the sources. As is the case with many other subjects on this region, the source that provides the most information is the “166 Numbered Accounting-i Vilayet-i Anadolu Defteri (937/1530), H davendig r, Biga, Karesi, Saruhan, Aydın, Menteşe, Teke and Alaiye Livaları” notebook. This notebook, kept during the reign of Kanuni Sultan Süleyman Han, has the distinction of being the earliest dated source that provides detailed information about the intellectual. In this notebook, the names of the İzmir Ahi are “Ah  Baba, Ah  Dede, Ah  Eym n, Ah  Germiy n, Ah  H ci, Ah  Halil, Ah  Hayr 'd-d n, Ah  İsr 'il, Ah  ' vaz, Ah  ' vaz bin Hamza, Ah  Kara, Ah  Mahm d, Ah  Mustafa, Ah  'Osm n, Ah  Papu cu, Ah  Süleyman, Ah  ş tir, Ah  Yavaş, Ah  Yegan”. In addition, the notebook numbered T.T 0001/1 M. belonging to the Fatih Period also contains important information about Aydın.

In the light of the sources mentioned above in this Communiqué, the settlements in Didim and its surroundings, starting from the Aydınoğulları period and continuing until the 16th century, were determined. The Ahi sheikhs and Ahi lodges that were active until the 19th century will be presented in an organized manner.

Keywords: Ahilik, Ahi Lodge, Aydınoğulları, Menteşeoğulları, Balat

Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programlarının Kültürel Miras Bağlamında Karşılaştırmalı Analizi

Kerim DİPEVLİLER

Doktora Öğrencisi, Sosyal Bilgiler Eğitimi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
kerimdipevliler@gmail.com
ORCID: 0000-0003-3750-474X

Melis AKAY ŞAHİN

Dr., Sosyal Bilgiler Eğitimi, Bağımsız Araştırmacı
mell.1925@hotmail.com
ORCID: 0000-0003-3060-3534

Özet

Bu çalışmada, 2018 ve 2024 sosyal bilgiler dersi öğretim programlarının kültürel miras bağlamında karşılaştırmalı analizinin yapılması amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda sosyal bilgiler dersi öğretim programlarının genel yaklaşımları, amaç ve hedefleri, yapısı, öğrenme alanları, kazanım/öğrenme çıktısı sayısı ve kapsamı, öğretim yöntem ve teknikleri incelenmiştir. Böylece her iki öğretim programının kültürel miras kavramını nasıl ele aldığı derinlemesine analiz edilmiştir. Çalışmada nitel yöntemlerden doküman analizi kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgulardan bazıları şu şekildedir; Sosyal bilgiler dersi öğretim programları genel yaklaşımlar açısından değerlendirildiğinde, 2018 öğretim programının Türk mirasına tarihsel ve ulusal bir pencereden odaklandığı, 2024 öğretim programında ise bu pencereyi küresel bir boyuta taşıdığı anlaşılmaktadır. Programların amaç ve hedefleri incelendiğinde, her iki öğretim programında da bireylerde kültürel mirasa yönelik koruma bilinci ve sorumluluk duygusunun aşılanmasının amaçlandığı görülmektedir. Özellikle 2024 programı ile öğrencilerdeki becerilerin geliştirilmesi daha da önem kazanmıştır. Bununla birlikte 2024 öğretim programının yapısının ve öğrenme alanlarının değiştiği tespit edilmiştir. Bu anlamda 2018 öğretim programında yer alan “Kültür ve Miras” öğrenme alanının adı, 2024 öğretim programında “Ortak Mirasımız” şeklinde değiştirilmiş ve tarih ağırlıklı olan içeriği, demokrasi, kültürel iş birliği gibi konuları da kapsayacak şekilde genişletilmiştir. Kültürel miras bağlamında 2018 öğretim programındaki kazanım/öğrenme çıktısı sayısı, 2024 öğretim programı ile azaltılmıştır. Ancak kazanım/öğrenme çıktısı içeriğinin azaltıldığını söylemek pek mümkün değildir. Programlar öğretim yöntem ve teknikleri açısından incelendiğinde ise her iki öğretim programında da kültürel miras ile öğrencinin aktif bir şekilde etkileşim kurmasına öncelik verildiği anlaşılmaktadır. Ancak 2024 öğretim programı ile öğrenme süreçlerinde etkinlik uygulamaların artırılması ve daha fazla teknoloji kullanımının teşvik edildiği görülmüştür. Genel olarak her iki programda da Türkiye’nin yerel mirasına sınırlı şekilde odaklanıldığı söylenebilir. Özellikle 2024 sosyal bilgiler öğretim programında kültürel mirasa yönelik etkinliklerin derslerde nasıl uygulanabileceği konusunda öğretmenler için ayrıntılı bir bilgilendirme olmadığı anlaşılmıştır. Bu anlamda güncel sosyal bilgiler öğretim programına yerel miras öğelerinin daha fazla dahil edilmesi ve öğretmenlerin derslerde kolay uygulayabilmesi için programda yer verilen etkinlik önerilerinin detaylandırılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal bilgiler, öğretim programları, kültürel miras, karşılaştırmalı analiz

Comparative Analysis of Social Studies Curricula In The Context of Cultural Heritage

Abstract

This study aims to conduct a comparative analysis of the 2018 and 2024 social studies curricula in the context of cultural heritage. For this purpose, the general approaches, aims and objectives, structure, learning areas, number and scope of learning outcomes, teaching methods and techniques of both social studies curricula were examined. Thus, how both curricula address the concept of cultural heritage was analyzed in depth. Document analysis, one of the qualitative methods, was used in the study. Some of the findings obtained from the research are as follows; When the social studies curricula are evaluated in terms of general approaches, it is understood that the 2018 curriculum focuses on Turkish heritage from a historical and national perspective, while the 2024 curriculum carries this perspective to a global dimension. When the aims and objectives of the programs are examined, it is seen that both curricula aim to instill a sense of protection awareness and responsibility for cultural heritage in individuals. Especially with the 2024 program, the development of skills in students has become more important. However, it has been determined that the structure and learning areas of the 2024 curriculum have changed. In this sense, the name of the “Culture and Heritage” learning area in the 2018 curriculum was changed to “Our Common Heritage” in the 2024 curriculum, and its content, which was mainly history, was expanded to include topics such as democracy and cultural cooperation. In the context of cultural heritage, the number of outcomes/learning outcomes in the 2018 curriculum has been reduced in the 2024 curriculum. However, it cannot be said that the content of the outcomes/learning outcomes were reduced. When the programs are examined in terms of teaching methods and techniques, it is understood that both curricula prioritize the active interaction of students with cultural heritage. However, increased activity practices in the learning process and the encouragement to use more technology were seen in the 2024 curriculum. In general, it can be said that both programs focus on Türkiye's local heritage in a limited way. Especially in the 2024 social studies curriculum, it was understood that there was no detailed information for teachers on how cultural heritage activities could be implemented in lessons. In this sense, it can be suggested to include more local heritage elements in the current social studies curriculum and to elaborate the activity suggestions in the curriculum so that teachers can easily implement them in lessons.

Keywords: Social studies, curricula, cultural heritage, comparative analysis

Demokrat Parti İktidarında Türk Turizminde Dönüşüm ve Yenileşme

Lütfi ARSLAN

Dr. MEB Yozgat Milli Eğitim Müdürlüğü, Yozgat / Türkiye
lutfiarslan8@gmail.com
ORCID: 0000-0002-5844-7732

Özet

XIX. yüzyılda başlayan ve XX. yüzyılda önemi daha da artan turizm sektörü dönemin siyasi, sosyal ve ekonomik gelişmelerden önemli ölçüde etkilenmiştir. Dünya genelinde turizm sektörü üzerinde özellikle II. Dünya Savaşı'nın ciddi olumsuz etkileri gözlemlenirken, Türkiye'deki turizm faaliyetleri henüz gelişim aşamasındaydı. Bu çalışma, 1950-1960 arasında Türkiye'de turizmin genel durumu ile bu alanda yapılan gelişim ve girişimler üzerine odaklanmaktadır. 1950-1960 yılları arasında iktidarda olan Demokrat Parti hükümetlerinin programlarında turizmin değişik unsurları ve o dönemde gerçekleştirilen projeler, yasal düzenlemeler incelenmiştir. Turizmin ilerlemesine yönelik çıkarılan yasalar ve bu yasaların gerekliliği, Türkiye'nin mevcut şartları göz önünde bulundurularak değerlendirilmiştir. Böylece, Türkiye ekonomisinde önemli bir rol oynayan turizmin farklı disiplinlerce incelenmesine örnek teşkil etmesi amaçlanmıştır. Demokrat Parti'nin uyguladığı liberal ekonomi politikaları, özel sektörün turizm alanındaki yatırımlarını teşvik etmiştir. Ayrıca, Türkiye'nin doğal güzellikleri ve tarihi zenginliklerinin tanıtımı için yapılan tanıtım kampanyaları, yurtiçi ve yurtdışındaki turist akışını artırmıştır. Bu dönemde, hükümetin turizmi teşvik eden politikaları, ülkede bir turizm bilincinin oluşmasına ve sektörün uluslararası alanda tanınmasına katkı sağlamıştır. Altyapı yatırımları, otelcilik sektöründeki gelişmeler ve ulaşım imkanlarının artırılması gibi unsurlar, turizmin büyümesine büyük katkı sunmuştur. Bu dönemde, turist sayısındaki artış, ekonomik büyümenin yanı sıra, yerel halkın istihdamına ve sosyokültürel gelişime de olumlu etkiler yapmıştır. Nitel araştırma yöntemine dayalı “doküman analizi” tekniğiyle yapılan bu çalışmada, Demokrat Parti iktidarında gerçekleştirilen reformlar ve yenilikçi stratejilerin Türk turizminin temellerini güçlendirerek, ülkenin ekonomik gelişiminde önemli bir rol oynadığı sonucuna varılmıştır. Turizmin bu süreçte sadece ekonomik bir faaliyet olmaktan öte, Türkiye'nin uluslararası platformda tanınmasına da yardımcı olan bir araç haline geldiği görülmüştür. Bu araştırma, ülkemiz ekonomisinde önemli bir rol oynayan turizmin farklı disiplinlerce incelenmesine bir örnek teşkil etmeyi de amaçlamaktadır.

Anahtar kelimeler, Demokrat Parti İktidarı, Gezi, Kalkınma Planları, Seyahat, Turizm Teşvikleri, Turizm Yatırımları, Türk Turizmi

Transformation and Renewal in Turkish Tourism During The Democrat Party's Rule

Abstract

The tourism sector, which began in the 19th century and gained further significance in the 20th century, has been significantly influenced by the political, social, and economic developments of the era. While the tourism sector worldwide was severely affected by the adverse impacts of World War II, tourism activities in Turkey were still in the developmental stage. This study focuses on the general state of tourism in Turkey between 1950 and 1960, along with the developments and initiatives in this field. The various components of tourism in the programs of the Democrat Party governments that were in power during this period and the projects and legal regulations carried out at that time have been examined. The laws enacted to promote tourism and the necessity of these laws have been assessed in light of Turkey's existing conditions. Thus, it aims to serve as an example of the multidisciplinary examination of tourism, which plays an important role in the Turkish economy. The liberal economic policies implemented by the Democrat Party encouraged private sector investments in tourism. Additionally, promotional campaigns aimed at showcasing Turkey's natural beauty and historical richness increased tourist inflow from both domestic and international markets. During this period, the government's tourism-promoting policies contributed to the creation of a tourism awareness in the country and helped the sector gain international recognition. Factors such as infrastructure investments, developments in the hospitality sector, and enhancements in transportation facilities greatly contributed to the growth of tourism. The increase in the number of tourists during this period had positive effects not only on economic growth but also on local employment and sociocultural development. Based on qualitative research methods using the "document analysis" technique, this study concludes that the reforms and innovative strategies implemented during the Democrat Party's rule strengthened the foundations of Turkish tourism and played an important role in the country's economic development. It has been observed that tourism, during this process, evolved into an instrument that not only represents an economic activity but also aids in Turkey's recognition on the international platform. This research also aims to serve as an example of the multidisciplinary examination of tourism, which plays a significant role in our country's economy.

Keywords: Democrat Party Rule, Travel, Development Plans, Journey/Travel, Tourism Incentives, Tourism Investments, Turkish Tourism

Turizm Gelirleri ve Hizmet Sektöründe Kadın İstihdamı Arasındaki İlişkinin Panel Veri Analizi İle Değerlendirilmesi

M. Nimet ÇAVUŞ

Dr. Öğr. Üyesi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
mncavus@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0003-0860-7643

Afet SÖZEN ÖZDEN

Ekonometri Uzmanı
afetsozen@gmail.com
ORCID: 0000-0001-9821-7029

İbrahim KARAMANLIOĞLU

Okul Müdürü, Fevzipaşa Akbudak İlkokulu
i.ka09@hotmail.com
ORCID: 0000-0002-4779-8174

Özet

Bu çalışmada turizm gelirleri ile hizmet sektöründe kadın istihdamı arasındaki ilişki panel veri analizi yöntemiyle incelenmiştir. UNTWO Küresel ve Bölgesel Turizm Performansına göre, 2024 Dünya Turizm Ülkeleri sıralamasında ilk onda yer alan Fransa, İspanya, İtalya, Türkiye, Almanya, Yunanistan ve Avusturya araştırmanın yatay kesit boyutunu, 1995-2023 dönemi ise zaman boyutunu oluşturmaktadır. Araştırmada turizm gelirleri ve hizmet sektöründeki kadın istihdam oranı olmak üzere iki değişken belirlenmiş ve bu değişkenlerle iki model kurgulanmıştır. Bu modellerden ilkinde, bağımlı değişken turizm gelirleri bağımsız değişken ise hizmet sektöründeki kadın istihdam oranıdır. İkinci modelde, bağımlı değişken hizmet sektöründeki kadın istihdam oranı bağımsız değişken ise turizm gelirleridir. Araştırmada belirlenen modellere ilişkin parametrelerin heterojen olduğu tespit edilmiş ve heterojen panel nedensellik testlerinden Dumitrescu & Hurlin Nedensellik Testi uygulanmıştır. Nedensellik testi sonucuna göre turizm gelirleri ve hizmet sektöründeki kadın istihdam oranı arasında çift yönlü bir nedensellik ilişkisi olduğu belirlenmiştir. Çalışmada belirlenen modeller Driscoll-Kraay Tahmincisi ile tahmin edilmiştir. Tahmin sonucunda Model 1’de hizmet sektöründe kadın istihdamındaki %1’lik artışın turizm gelirlerini %2,15 oranında arttırdığı, Model 2’de ise turizm gelirlerindeki %1’lik artışın hizmet sektöründe kadın istihdamını %0,25 oranında arttırdığı tespit edilmiştir. Elde edilen bulgular, turizm sektörünün kadın istihdamı üzerindeki olumlu etkisini ve kadın istihdamının turizm gelirlerini artırıcı rol oynadığını ortaya koymaktadır. Literatürde turizm gelirleri ve kadın istihdamı arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmalar sınırlı olup özellikle bu ilişkinin çift yönlü etkisini ele alan kapsamlı araştırmalar eksiktir. Bu çalışma, bu boşluğu doldurarak, turizm ve kadın istihdamı politikalarının birlikte ele alınması gerektiğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kadın istihdamı, turizm, panel veri

Evaluation of The Relationship Between Tourism Revenues and Female Employment in The Service Sector With Panel Data Analysis

Abstract

In this study, the relationship between tourism revenues and female employment in the service sector is analysed using panel data analysis method. According to UNTWO Global and Regional Tourism Performance, France, Spain, Italy, Turkey, Germany, Greece and Austria, which are ranked in the top ten in the ranking of World Tourism Countries in 2024, constitute the horizontal cross-sectional dimension of the research, while the period 1995-2023 constitutes the time dimension. In the research, two variables, namely tourism revenues and female employment rate in the service sector, were determined and two models were constructed with these variables. In the first of these models, the dependent variable is tourism revenues and the independent variable is the female employment rate in the service sector. In the second model, the dependent variable is female employment rate in the service sector and the independent variable is tourism revenues. The parameters of the models determined in the study were found to be heterogeneous and Dumitrescu & Hurlin Causality Test, one of the heterogeneous panel causality tests, was applied. According to the causality test results, there is a bidirectional causality relationship between tourism revenues and female employment rate in the service sector. The models determined in the study were estimated with Driscoll-Kraay Estimator. As a result of the estimation, it was found that a 1% increase in female employment in the service sector in Model 1 increased tourism revenues by 2.15%, while a 1% increase in tourism revenues in Model 2 increased female employment in the service sector by 0.25%. The findings reveal that the tourism sector has a positive impact on women's employment and that women's employment plays a role in increasing tourism revenues. In the literature, studies analysing the relationship between tourism revenues and women's employment are limited and there is a lack of comprehensive studies that specifically address the bidirectional effect of this relationship. This study fills this gap and emphasises that tourism and women's employment policies should be considered together.

Keywords: Women employment, tourism, panel data

Yapay Zekâ Destekli Turist Rehberliği: Swot Analizi ve Gelecek Perspektifleri

Muhammet Nimet ÇAVUŞ

Dr. Öğr. Üyesi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Didim MYO
mncavus@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0003-0860-7643

Seda SARIBAŞ

efesaribas@gmail.com
ORCID: 0009-0000-7893-8865

Fatih ULUTAŞ

ulutassfatih@gmail.com
ORCID: 0000-0002-2933-9994

Özet

Bu araştırma, turist rehberliği alanında yapay zekâ kullanımının güçlü yönlerini, zayıf yönlerini, sunduğu fırsatları ve karşılaşılabileceği tehditleri SWOT analizi çerçevesinde ele almaktadır. Literatürde yapılan değerlendirmeler doğrultusunda, yapay zekâ destekli rehberlerin 7/24 erişilebilirlik, çok dilli destek, hızlı bilgi akışı ve kişiselleştirilmiş deneyimler gibi birçok avantaj sunduğu görülmektedir. Ancak, insan rehberlerin sağladığı kültürel bağ, hikâye anlatımı ve empati gibi unsurların eksikliği ve güvenilirlik sorunlarının önemli kısıtlamalar olduğu ortaya konmuştur. Yapay zekanın turizm dijitalleşme, artırılmış gerçeklik ve büyük veri analitiği ile desteklenerek yenilikçi çözümler sunduğu görülmektedir. Ancak, iş kayıpları, veri güvenliği sorunları ve yasal düzenlemelerdeki belirsizlikler gibi tehditler, bu teknolojinin dikkatle yönetilmesi gerektiğini göstermektedir. Sonuç olarak, yapay zekâ destekli rehberlerin insan rehberlerin yerini tamamen alması bekleme de sektörde tamamlayıcı bir rol oynayarak turist deneyimlerini geliştireceği öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, Turist rehberliği, SWOT analizi

AI-Assisted Tour Guidance: Swot Analysis and Future Perspectives

Abstract

This research addresses the strengths, weaknesses, opportunities and threats that the use of artificial intelligence in the field of tourist guidance may face within the framework of SWOT analysis. In line with the evaluations made in the literature, it is seen that AI-supported guides offer many advantages such as 24/7 accessibility, multilingual support, fast information flow and personalised experiences. However, the lack of cultural connection, storytelling and empathy provided by human guides, as well as credibility issues, have been identified as significant constraints. It is seen that artificial intelligence offers innovative solutions by supporting tourism digitalisation, augmented reality and big data analytics. However, threats such as job losses, data security issues and uncertainties in legal regulations show that this technology needs to be carefully managed. As a result, although artificial intelligence-supported guides are not expected to completely replace human guides, they are expected to play a complementary role in the sector and improve tourist experiences.

Keywords: Artificial intelligence, Tourist guidance, SWOT analysis

Mavi Yolculuk ve Deniz Turizmi: Türkiye’de Tarihi Kökler, Ekonomik,  evresel ve Kültürel Boyutları İle Sürdürülebilir Gelecek

Makale YOULA

Bandırma Onyed  Eylül  niversitesi
youla7014@gmail.com
ORCID: 0009-0007-9572-697X

Alper KILIÇ

Prof. Dr., Bandırma Onyed  Eylül  niversitesi
alperkilog@bandirma.edu.tr
ORCID: 0000-0002-2700-9094

 zet

Mavi Yolculuk kavramı, Türkiye’nin deniz turizmi açısından yalnızca tarihi bir miras olmanın ötesinde, ekonomik, sosyal ve çevresel katkılarıyla da önemli bir yer tutmaktadır. Bu  alışma, öncelikle Mavi Yolculuğun tarihsel gelişimini ve kültürel önemini inceleyerek, Ege ve Akdeniz kıyılarında şekillenen bu turizm modelinin turistik mirastaki yerini ortaya koymaktadır. Ardından, Mavi Yolculuğun ana seyir rotaları,  ne çıkan koylar ve uluslararası g zerg hl r ele alınarak, sektörün küresel bağlamdaki cazibesi değerlendirilmektedir. Ekonomik ve sosyal boyutta, Mavi Yolculuk sektörünün turizm endüstrisi üzerindeki etkileri, istihdam olanakları ve yerel topluluklarla etkileşimi vurgulanmaktadır. Ancak, sektörün hızla büyümesi, deniz kirliliği ve kıyı ekosistemlerinin korunması gibi çevresel sorunları da beraberinde getirmektedir. Bu bağlamda, MARPOL gibi uluslararası düzenlemeler çerçevesinde sürdürülebilir deniz turizmi politikaları ve uygulamaları incelenmektedir. Teknolojik yenilikler ve lojistik gelişmeler, Mavi Yolculuk sektörünü etkileyen bir diğer önemli faktördür. Gemi ve yat tasarımlarında modernizasyon, güvenlik standartları ve denizcilik mevzuatındaki değişimler, sektördeki dönüşümü yönlendirmektedir. Son olarak, çalışmada, Mavi Yolculuğun geleceğine dair projeksiyonlar sunularak, sektörün rekabet gücünü artırmaya yönelik pazarlama stratejileri ve sürdürülebilir gelişim  nerileri tartişılmaktadır. Tüm bu unsurlar işiğında, Mavi Yolculuğun Türkiye deniz turizminin temel dinamiklerinden biri olarak kalabilmesi için stratejik planlamaların gerekliliği vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Deniz Turizmi, Gulet, Mavi Yolculuk.

Blue Cruise and Maritime Tourism: Historical Roots, Economic, Environmental, and Cultural Dimensions For A Sustainable Future In Turkey

Abstract

The concept of Mavi Yolculuk, or Blue Cruise, holds a significant place in maritime tourism in Turkey, both historically and in terms of its economic, social, and environmental contributions. This study first examines the historical evolution and cultural significance of this activity, which has become a cornerstone of the tourism heritage along the Aegean and Mediterranean coasts. It then explores the main navigation routes, iconic coves, and international connections that enhance the attractiveness of Mavi Yolculuk. From an economic and social perspective, the article highlights the sector's substantial impact on the tourism industry, job creation, and local community development. However, the rapid expansion of this activity also raises environmental concerns, particularly regarding marine pollution and the preservation of coastal ecosystems. In this regard, the study analyzes the sustainability policies implemented, including international regulations such as MARPOL. Technological advancements and logistical developments also influence Mavi Yolculuk, introducing new standards in navigation, safety, and the design of yachts and traditional boats. Finally, the article reflects on the future of this sector, considering emerging trends in maritime tourism and the marketing strategies required to enhance its competitiveness. Specific recommendations are provided to ensure the sustainable and balanced development of the sector, allowing Mavi Yolculuk to remain a key driver of maritime tourism in Turkey.

Keywords: Maritime Tourism, Gulet, Blue Cruise.

Didim’de Turizmin Gelişimi ve Mekânsal Sosyal Ayrışma Dinamikleri

Muhammet Nimet ÇAVUŞ

Dr. Öğr. Üyesi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
ORCID: 0000-0003-0860-7643

Özet

Bu çalışma, Türkiye’nin Ege Bölgesi’nde yer alan önemli bir turizm merkezi olan Didim’de, turizmin mekânsal yapı üzerindeki etkilerini ve buna bağlı olarak gelişen sosyal ayrışma dinamiklerini incelemeyi amaçlamaktadır. Turizm, Didim’in ekonomik yapısını dönüştürmekle kalmamış; aynı zamanda kentsel mekânın yeniden yapılanmasına, sosyal gruplar arasında mekânsal temelli ayrışmalara ve yerel halkın yaşam deneyimlerinde köklü değişimlere yol açmıştır. Araştırma kapsamında literatür taraması, gözlem, yerel raporlar ve yerel halkın deneyimlerine ilişkin elde edilen bilgiler birlikte değerlendirilmiştir. Elde edilen bilgiler, turizm odaklı dönüşümün, yüksek gelir grupları ile yabancı yerleşimcilerin kıyı bölgelerinde yoğunlaştığı, yerli ve dar gelirli kesimlerin ise kentin iç ve çeper alanlarına itildiği bir mekânsal ayrışma doğurduğunu göstermektedir. Bu ayrışma sadece fiziksel bir bölünme değil; aynı zamanda ekonomik fırsatlara erişimde eşitsizlik, kültürel yabancılaşma ve sosyal dışlanma biçiminde de kendini göstermektedir. Yerel halkın geleneksel geçim kaynaklarından uzaklaşarak turizm sektöründe güvencesiz işlere yönelmek zorunda kalması, yaşam maliyetlerinin artması ve kamusal alanların ticarileşmesi, aidiyet duygusunu zayıflatmakta ve toplumsal bütünlüğü tehdit ettiği ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Didim, turizm, mekânsal ayrışma, sosyal dışlanma

The Development of Tourism in Didim and The Dynamics of Spatial Social Segregation

Abstract

This study aims to examine the effects of tourism on the spatial structure and the dynamics of social segregation in Didim, an important tourism center located in the Aegean Region of Turkey. Tourism has not only transformed the economic structure of Didim; it has also led to the restructuring of urban space, spatial segregation between social groups and radical changes in the life experiences of local people. Within the scope of the research, the information obtained through literature review, observation, local reports and the experiences of local people were evaluated together. The information obtained shows that tourism-oriented transformation has led to a spatial segregation in which high-income groups and foreign settlers are concentrated in coastal areas, while local and low-income groups are pushed to the inner and peripheral areas of the city. This segregation is not only a physical division, but also manifests itself as inequality in access to economic opportunities, cultural alienation and social exclusion. The displacement of local people from their traditional livelihoods to precarious jobs in the tourism sector, the increase in the cost of living and the commercialization of public spaces weaken the sense of belonging and threaten social cohesion.

Keywords: Didim, tourism, spatial segregation, social exclusion

Tralleis'teki Hamam Gymnasium Kompleksinin Mek nlarına Yönelik Arkeolojik Araştırmalar: 2022-2024 Yılları

Murat  EK LMEZ

Prof. Dr. Aydın Adnan Menderes Üniversitesi İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Arkeoloji Bölümü
mcekilmez@gmail.com
ORCID: 0000-0002-5922-2973.

 zet

Bu çalışmada, antik  ağda Karia Bölgesi'nde, günümüzde Aydın ilinin Efeler ilçesi sınırlarındaki Tralleis antik kentinde yer alan hamam gymnasium kompleksinde 2022-2024 yılları arasını kapsayan    sezonda yapılan çalışmalar ve  n sonuçları değerlendirilmektedir. Kentin güney batısında yer alan yapı, doğu-batı doğrultusunda 200x200 metre olmak üzere yaklaşık 40.000 metrekarelik bir alanı kaplamaktadır. Roma İmparatorluk Dönemi ızgara planına göre büyük bir alanın bu yapının inşası için ayrıldığı düşünülmektedir. Hellenistik Dönem'de burada bir gymnasium olduğu hem antik  ağ yazarlarının anlatımlarından hem de arkeolojik buluntulardan anlaşılmıştır. Gymnasium bölümü kompleksin doğu tarafında yer almakta olup tabanı topraktan dikdörtgen formlu büyük bir palaestra ve stoa tanımlanmıştır. Palaestra'nın kuzeyinde, "U" planlı 68 kişilik bir latrina açığa çıkarılmıştır. Doğu taraftaki orta eksende, enine dikdörtgen planlı bir imparatorluk salonu yer almakta olup bu yapı geç antik çağda genişletilerek bir sarnı a dönüştürülmüştür. Sarnı tan batıya doğru hamamın basilicae thermanum ya da ambucularum odaları yer almaktaydı. Kompleksin orta kısmındaki frigidarium içerisinde büyük bir natatio olduğu son yıllardaki kazılarda anlaşılmıştır. Bunun dışında apodyterium ve tepidarium bölümleri de yapının batı kısmında yer almaktadır. Kompleksin batısında halk arasında   g zler olarak adlandırılan caldarium bölümünün anıtsal duvarı korunmuştur. Yapının batı kısmını dörtgen formlu olarak kaplayan caldarium, kazılarda tespit edilen hypocaustlara göre tanımlanmıştır. Yuvarlak formlu pişmiş toprak plakalardan oluşan hypocaustların büyük bir bölümü yerinde korunmuştur. Tralleis'teki bu caldarium bölümünde yıkanan insanlar, pencere ve ahşapla kaplı anıtsal duvardan Büyük Menderes Vadisi'ni g rebilmekteydi. Güneşin ısıtıcı etkisinden yararlanabilmek için yapının büyük bir bölümü güney kısma bakmaktadır. Son yapılan ölçümlere göre yaklaşık 2000 kişi aynı anda bu hamamdan yararlanmakta ve öğleden sonraki dinlenme ve diğer ihtiyaçları için akşam güneş batana kadar vakitlerini hamam gymnasium kompleksinde geçirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anadolu, Karia, Arkeoloji.

Archaeological Research in Parts of The Tralleis Bath Gymnasium Complex: Years 2022-2024

Abstract

This study evaluates the studies and data obtained in the three seasons covering the years 2022-2024 in the bath-gymnasium complex located in the ancient city of Tralleis in the Caria Region, currently within the borders of the Efeler district of Aydın province. Located in the southwest of the city, this structure covers an area of approximately 40,000 square meters, 200x200 meters in the east-west direction. It is thought that a large area was allocated for the construction of this structure according to the grid plan of the Roman Imperial Period. It is understood from both the descriptions of ancient writers and archaeological findings that there was a gymnasium here in the Hellenistic Period. The gymnasium section is located on the east side of the complex, and a large rectangular-shaped palaestra and stoa with an earthen floor have been identified. A latrina with a “U” plan for 68 people was unearthed to the north of the palaestra. On the central axis on the east side, there is an imperial hall with a rectangular plan, which was expanded in late antiquity and converted into a cistern. To the west from the cistern were the basilicae thermarum or ambuclarum rooms of the bath. It has been understood in recent excavations that there was a large natatio in the frigidarium in the middle part of the complex. Apart from this, the apodyterium and tepidarium sections are also located in the western part of the structure. The monumental wall of the caldarium section, known among the public as Üçgözlü, has been preserved in the west of the complex. The caldarium, which covers the western part of the structure in a quadrangular form, was identified according to the hypocausts identified in the excavations. A large part of the hypocausts, consisting of round-shaped terracotta plates, have been preserved in situ. People who washed in this caldarium section in Tralleis could see the Büyük Menderes Valley through the windows and the monumental wall covered with wood. To benefit from the heating effect of the sun, a large part of the structure faces the south. According to the latest measurements, approximately 2000 people were using this bath at the same time and spending their time in the bath gymnasium complex until sunset for afternoon rest and other needs.

Keywords: Anatolia, Caria, Archaeology.

Milet M zesinde Bulunan Bir Grup Sikke  zerine Düşünceler

Mustafa Kemal şAHİN

Prof. Dr. Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Sanat Tarihi Bölümü
mksahin@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-3487-6436

 zet

Anadolu Selçuklularının yıkılışının ardından sanatsal etkileri Beylikler döneminde de sürmüştür. Fakat farklı olan yanı Batı Anadolu Bölgesinde Aydın Oğulları ve Menteşe Oğulları gibi beylikler Anadolu Selçuklu Sanatsal uygulamalarını sürdürürken, Saruhan Oğulları ve Osman Oğulları gibi beyliklerin s rd rmediğinin saptanması sanatsal uygulamaların ele alınmasında önemli bir yandır. Bu durum Beyliklerin toplumsal ve düşünce yapılarının farklı olduğu ve bu farklılığın yapıların plan tiplerine yansıdığının göstergesidir. Bafa Gölü çevresinde bulunan yapılar Menteşe Oğullarında Anadolu Selçuklu sanat anlayışının hanlarda da sürdüğünün göstergesidir.

Batı Anadolu Beyliklerinin kültürel ve sanatsal oluşumları içerisinde Menteşe Oğulları, Anadolu Selçuklu Dönemi sanatsal ve kültürel geleneklerini devam ettirdikleri için ayrı bir önem taşımaktadır. Beçin ve Balat'ın iki ayrı başkent olmasının nedenleri yanı sıra Anadolu Selçuklu geleneklerini neden devam ettirdikleri sorunsalı üzerinde ayrıca düşünülmesi, irdelenmesi gereken yönlerdendir. Mimari yapıları üzerinde bu benzerlik ve farklılıkları görebilmek mümkündür. Aynı düşünceden hareketle konu sikkeler yönüyle de incelenmek istemiş, Milet M zesin de teşhir de bulunan bir grup sikke incelenmiş, özellikle farklı kültürel, sanatsal ve düşünsel etkenlerin bölgenin kültürel ve ticari yaşamları üzerine etkilerinin olduğu görülmüştür. Beylikler Dönemi sanatsal oluşuma katkı sağlaması yanı sıra  zelinde Menteşe Oğullarının bu dönem içerisinde kültürel gelişmişliğinin de kanıtı durumundadır.

Anahtar Kelimeler: Sanat, Sikke, Ticaret

Thoughts on A Group of Coins Found in Miletos Museum

Abstract

After the collapse of the Anatolian Seljuks, their artistic influences continued also during the Principalities period. However, the different aspect of it is that while principalities in the Western Anatolia Region, such as the Aydinids and Montesheids, continued the Anatolian Seljuk art practices, it has been determined that others like the Saruhanids and Ottomans did not; that is an important aspect in considering of artistic practices. This situation indicates that the social structures and ideologies of the Principalities were different, and this diversity was reflected in the planning types of their constructions. The khans located around Lake Bafa are indicators of the continuation of the Anatolian Seljuk art understanding also in the buildings in the Mentese Principality.

Among the cultural and artistic formations of the Western Anatolian Emirates, the Mentese Principality have a special importance because they continued the artistic and cultural traditions of the Anatolian Seljuk Period. In addition to the reasons why Beçin and Balat were two separate capitals, the question of why they continued their Anatolian Seljuk traditions is one of the aspects that should be thought about and examined separately. It is possible to see these similarities and differences in their architectural structures. Based on the same idea, the subject was also wanted to be examined in terms of coins, a group of coins exhibited in the Miletus Museum were examined, and it was seen that different cultural, artistic and intellectual factors had an impact on the cultural and commercial life of the region. In addition to contributing to the artistic formation of the Principalities Period, it is also evidence of the cultural development of the Menteşe Oğulları in particular during this period.

Keywords: Art, Coins, Trade

Sürdürülebilir Turizmde Yerel Yönetimlerin Rolü: Gaziantep Örneği

Nalan IŞIK

Doç. Dr, Gaziantep Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Turizm İşletmeciliği ABD
isik@gantep.edu.tr
ORCID: 0000-0002-3072-649X

Orhan ÇEVİK

Y. Lisans Öğrencisi, Gaziantep Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Turizm İşletmeciliği ABD
cevik.orhan@gmail.com
0000-0002-7008-7565

Özet

Yerel yönetimler, turizm planlarına sürdürülebilir turizm ilkelerini entegre ederek bölgedeki turizm faaliyetlerinin çevresel, ekonomik ve sosyal negatif dışsallıkları engelleyebilecek politikalar oluşturabilir, problemlerin çözümünde liderlik yapabilir. Bu bağlamda araştırmanın amacı, sürdürülebilir turizmde yerel yönetimlerin rolüne dair kanıtları arayarak etkisinin nasıl olduğunu derinlemesine anlamak ve belirlemektir. Araştırmada nitel araştırma yöntemi çatısı altında yer alan görüşme ve fotoğrafla tanımlama teknikleri kullanılmış ve amaçlı örnekleme türü tercih edilmiştir. Gaziantep Büyükşehir ile merkez ilçe yerel yönetim birim çalışanları olmak üzere 20 gönüllü katılımcı ile görüşme yapılmış ve görüşmede değindikleri konulara ilişkin 1-3 arasında fotoğraf üretmeleri istenmiştir (N: 80, çalışma grubu: 20). Görüşme formları ile fotoğraflar ayrı ayrı içerik analizine tabi tutulmuştur. Buna göre görüşme verilerinden “yerel yönetimlerin turizm faaliyetleri”, sürdürülebilir turizm bilgi düzeyi”, “sürdürülebilir turizm politikaları”, “sürdürülebilir turizm için merkezi yönetim destekleri”, “yerel halkın geri bildirimleri”, “sürdürülebilir turizmde paydaşlarla iş birliği”, sürdürülebilir turizmle yönelik çalışmalar”, “sürdürülebilir turizmde politika uygulama zorlukları”, sürdürülebilir turizm için öneriler” ana temaları oluşturulmuştur. Üretilen fotoğraflardan ise “tarihi eser restorasyonu”, “çevre düzenleme ve aydınlatma”, “sokak sağlıklaştırma”, çocuk ve atölye çalışması”, “Atatürk”, “müzeler ve kültürün korunması”, “ulaşım”, “dijital uygulamalar” temalarına ulaşılmıştır. Sürdürülebilir turizmi etkileyen faaliyetlerin eski tarihi ve doğal alanların restorasyonu ile eski kültürel unsurların müzeler yoluyla yeni nesillere tanıtılması ve kısmen çevre düzenlemelerinin ağırlıklı olduğu sonucuna varılmıştır. Ancak sürdürülebilir turizmin sosyal boyutu ile ekonomik boyutuna dair faaliyetlerin eksik olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir turizm, Yerel yönetimler, Görüşme ve fotoğrafla tanımlama tekniği.

Not: Bildiri, Gaziantep Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri bünyesinde SBE.YLT.24.01 numaralı ve Yüksek Lisans Tezi Araştırma Projesi- (Tematik Alan) türündeki Proje kapsamında hazırlanmıştır

The Role of Local Governments In Sustainable Tourism: The Example of Gaziantep

Abstract

By integrating sustainable tourism principles into tourism plans, local governments can create policies that can prevent environmental, economic and social negative externalities of tourism activities in the region and can take the lead in solving problems. In this context, the aim of the research is to deeply understand and determine how the effect is by searching for evidence on the role of local governments in sustainable tourism. In the research, interview and photo description techniques under the umbrella of qualitative research method were used and the purposeful sampling type was preferred. 20 volunteer participants, including Gaziantep Metropolitan Municipality and central district local government unit employees, were interviewed and they were asked to produce 1-3 photographs on the topics they touched upon in the interview (N: 80, study group: 20). The interview forms and photographs were subjected to content analysis separately. Accordingly, the main themes of “tourism activities of local governments”, “sustainable tourism knowledge level”, “sustainable tourism policies”, “central government supports for sustainable tourism”, “feedback from local people”, “cooperation with stakeholders in sustainable tourism”, studies on sustainable tourism”, “policy implementation difficulties in sustainable tourism”, and suggestions for sustainable tourism” were created from the interview data. The themes of “historical artifact restoration”, “landscape and lighting”, “street rehabilitation”, children and workshop work”, “Atatürk”, “museums and protection of culture”, “transportation”, and “digital applications” were reached from the photographs produced. It was concluded that the activities affecting sustainable tourism are mainly the restoration of old historical and natural areas, the introduction of old cultural elements to new generations through museums, and partly environmental arrangements. However, it was concluded that activities regarding the social and economic dimensions of sustainable tourism are lacking.

Keywords: Sustainable tourism, Local governments, Interview and photo identification technique.

Yenilebilir Miras: Kültürel Kimliğin Tadına Bakmak

Nur ERTÜRK

Dr. Öğr. Üyesi, Beykoz Üniversitesi
nurerurturk@beykoz.edu.tr
ORCID: 0000-0002-3825-3324

Serap NAZIR

Dr. Öğr. Üyesi, Beykoz Üniversitesi
serapnazir@beykoz.edu.tr
ORCID: 0000-0002-9706- 972X

Özet

Gastronomi, yalnızca bir beslenme pratiği değil, aynı zamanda toplumların kimliğini, tarihini ve kolektif hafızasını şekillendiren temel bir kültürel unsurdur. Bu çalışmada, *yenilebilir miras ve kültürel kimliğin tadına bakmak* kavramı üzerinden, yemeklerin sadece tat ve aroma sunan besinler olmanın ötesinde, geçmişin izlerini taşıyan ve geleneklerin devamlılığını sağlayan birer kültürel aktarıcı olduğu vurgulanmaktadır. Alan yazın taraması sonuçlarına göre, yenilebilir miras üzerine yapılan mevcut çalışmalar genellikle bu mirasın korunması ve tanıtılması üzerine odaklanmaktadır. Ancak bu araştırma, yenilebilir mirası daha geniş bir çerçevede ele alarak, “duyusal kimlik” olarak yeniden tanımlamakta ve bu kimliği güçlendirmek adına yenilikçi yaklaşımlar önermektedir. Bunlar arasında, tat haritalarıyla kültürel ve coğrafi bağlantılar kurma, yenilebilir mirası bir sosyal bağ modeli olarak kullanma, tersine gastronomik geri kazanım stratejileri geliştirme ve yenilebilir mirası bellek çalışmalarıyla entegre etme gibi yöntemler yer almaktadır. Bu doğrultuda, geleneksel mutfakların kültürel sürdürülebilirliğin korunmasında kritik bir rol oynadığı ortaya konmaktadır. Çalışma aynı zamanda, gastronomik kimliğin turizmle nasıl bütünleştirilebileceğine dair yenilikçi bir model geliştirmekte ve bu kapsamda "Yenilebilir Kültürel Miras Sertifikası" önererek, gastronomi temelli kültürel rotalar aracılığıyla yerel mutfakların hikayeleştirilmesini ve turist deneyimlerinin zenginleştirilmesini hedeflemektedir. Bunun yanı sıra, geleneksel üretim yöntemlerinin korunmasına yönelik sürdürülebilir stratejiler geliştirilerek, mutfak mirasının geleceğe taşınması amaçlanmaktadır. Bu çalışma, kültür turizmi bağlamında gastronominin somut olmayan kültürel miras olarak konumlandırılmasına yeni bir perspektif sunmakta ve hem alanyazına hem de turizm paydaşlarına yönelik yenilikçi öneriler geliştirmektedir.

Anahtar Kelimeler: kültürel kimlik, yenilebilir miras, gastronomi turizmi

Edible Heritage: Savoring Cultural Identity

Abstract

Gastronomy constitutes not merely a means of nourishment but also a fundamental cultural component that shapes the identity, history, and collective memory of societies. This study explores the concept of *edible heritage* and the “taste of cultural identity,” emphasizing that food, beyond its sensorial attributes of taste and aroma, functions as a cultural vehicle that carries traces of the past and ensures the continuity of tradition. A review of the relevant literature reveals that existing studies on edible heritage predominantly focus on its preservation and promotion. In contrast, this research adopts a broader perspective by redefining edible heritage as a form of *sensory identity*, proposing innovative approaches to enhance and sustain it. These include forging cultural and geographical connections through taste mapping, employing edible heritage as a model for social cohesion, developing reverse gastronomic recovery strategies, and integrating edible heritage into memory studies. Within this framework, the study underscores the critical role of traditional cuisines in safeguarding cultural sustainability. It further introduces an innovative model for integrating gastronomic identity into tourism, proposing the development of an “Edible Cultural Heritage Certificate.” This initiative aims to narrativize local culinary traditions and enrich tourist experiences through gastronomy-oriented cultural routes. Moreover, the study advocates for sustainable strategies to preserve traditional production techniques, thereby ensuring the intergenerational transmission of culinary heritage. Overall, this research offers a novel perspective on the positioning of gastronomy as intangible cultural heritage within the context of cultural tourism and provides forward-looking recommendations for both the academic literature and tourism stakeholders.

Keywords: cultural identity, edible heritage, gastronomy tourism

Turizm Eğitimi Alan Öğrencilerin Alternatif Turizme İlişkin Metaforlarının Analizi

Nurcan YILMAZ

Öğretim Görevlisi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
nurcan.yilmaz@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0003-1783-5525

Emine ÇALLAK

Doktorant, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
emine.callak@icloud.com
ORCID: 0009-0002-3310-4810

Ahu YAZICI AYYILDIZ

Doç. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi,
ayazici@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-1301-2428

Özet

Bu araştırma, turizm eğitimi alan öğrencilerin alternatif turizme yönelik algılarını metaforlar aracılığı ile analiz etmeyi amaçlamaktadır. Çalışmada, öğrencilerin alternatif turizmi nasıl ifade ettikleri, hangi metaforları kullandıkları ve bu metaforların hangi temalar etrafında toplandığı incelenmiştir. Nitel araştırma yöntemi kullanılarak elde edilen veriler içerik analizi ile değerlendirilmiş ve öğrencilerin alternatif turizme yönelik algılarını yansıtan metaforik ifadeler belirlenmiştir. Toplamda 90 öğrencinin katılımı ile gerçekleştirilen çalışmada, 7 tema oluşturulmuş ve bu temalar kendi içerisinde toplamda 19 kategoriye ayrılmıştır. Çalışma, alternatif turizmin eğitimindeki yerini anlamaya katkı sağlamanın yanı sıra, turizm eğitimi programlarının içeriğine yönelik önemli çıkarımlar sunmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Alternatif turizm, metafor, turizm öğrencileri

An Analysis of Metaphors Related to Alternative Tourism Among Students Receiving Tourism Education

Abstract

This study aims to analyze the perceptions of students receiving tourism education toward alternative tourism through metaphors. The research examines how students describe alternative tourism, which metaphors they use, and around which themes these metaphors are clustered. Using a qualitative research method, the data were evaluated through content analysis, and metaphorical expressions reflecting students' perceptions of alternative tourism were identified. The study was conducted with the participation of 90 students, resulting in the creation of 7 themes, which were further divided into a total of 19 categories. In addition to contributing to the understanding of the role of alternative tourism in education, the study also aims to offer significant insights for the development of tourism education curricula.

Keywords: Alternative tourism, metaphor, tourism students

Antik Miletos Kentinin Tanrı ve Kahraman Ktistesleri

Nuriye K LAHLI

  r. G r. Dr., Sel uk Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksekokulu
nuriye.kulahli@selcuk.edu.tr
ORCID: 0000-0003-2287-8650

 zet

Eskiçağın kadim toplumları, doğada olanı kutsal saydıkları gibi atalarına ve kurdukları şehirlere de tanrısallık atfederek kendi mitolojilerinin oluşmasında etkin olmuşlardır. Kentler ya kurucusunun ismiyle ya da doğrudan tanrı ( a)ların isimleri ile anılmıştır. Başka bir deyişle, kentler, isimlerini tarihi ya da efsanevi kurucuları olan *ktistes*lerinden almışlardır. Kentlerin birden fazla kez aynı yere, aynı isimle veya başka bir isimle tekrar kurulması ise *ktistes*lerin değişmesine ve çoğalmasına yol açmıştır. Felsefenin ve bilimin doğduğu Miletos kenti de bu duruma sahne olmuş en önemli Batı Anadolu kentlerinden biridir. Kent, sık sık yıkıldığından dolayı kente ait kuruluş efsaneleri de çeşitlilik göstermiş ve bu efsaneler Hellen dünyasında üç ayrı isim etrafında birleşmiştir. Miletos'un tanrı ve kahraman *ktistesleri* olarak adlandırılan bu kurucular Antik kaynakların verdiği bilgiler işığında Sarpedon, Miletos ve Neleus'tur. Bu  alışma, antik Miletos kentinin tanrı ve kahraman *ktistes*lerini antik kaynaklar işığında incelemeyi ve bu kurucuların isimlerinin hangi sebeplerle kente atfedildiğini belirlemektir.

Anahtar Kelimeler: Miletos, tanrı( a)-kahraman kurucu, Antik Yunan

The Divine and Heroic Founders of The Ancient City of Miletus

Abstract

The ancient societies of antiquity not only regarded natural elements as sacred but also attributed divinity to their ancestors and the cities they founded, playing a significant role in the formation of their mythologies. Cities were either named after their founders or directly after the names of gods and goddesses. In other words, cities derived their names from their historical or mythical founders, known as *ktistes*. The repeated establishment of cities in the same location, either under the same name or a different one, led to changes and increases in the number of *ktistes*. One of the most significant cities of Western Anatolia that witnessed this phenomenon is Miletos, renowned as the birthplace of philosophy and science. Due to the city's frequent destruction, the foundation myths of Miletos exhibit great diversity and converge around three distinct figures within the Hellenic world. These founders, referred to as the divine and heroic *ktistes* of Miletos, are Sarpedon, Miletos, and Neleus, as recorded in ancient sources. This study aims to examine the divine and heroic *ktistes* of the ancient city of Miletos in light of ancient sources and to determine the reasons why these figures' names were attributed to the city.

Keywords: Miletos, divine-heroic founder, Ancient Greek

Günübirlik Gezi Turlarında Restoran İşletmelerinden Beklentiler: Seyahat Acentası Yöneticilerine Yönelik Söylem Analizi Örneği

Olcay KİLİNÇ

Doç.Dr., Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Turizm Fakültesi
olcaykilinc@mehmetakif.edu.tr
ORCID: 0000-0002-1369-3139

Uğur KİLİNÇ

Doç.Dr., Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Turizm Fakültesi
ugurkilinc@mehmetakif.edu.tr
ORCID: 0000-0001-6412-2689

Özet

Günübirlik bir turun içeriği ve amacı ne olursa olsun gün içerisinde turistlerin yeme-içme ihtiyaçlarını karşılamak için öğün veya öğünlere tur paketlerinde zaman açısından mutlaka yer verilmektedir. Şehir merkezlerine yönelik turlarda yeme-içme ihtiyacı katılımcıların tercihinin bırakılabilirken, şehir dışını kapsayan doğa ve kültür odaklı turlarda genelde tur paketine dahil olan ve tur sağlayıcı tarafından belirlenen işletmelerde yeme-içme hizmetlerinin de tur sağlayıcı tarafından karşılandığı görülmektedir. Bu nedenle günü birlik turların tüketici tatmini ve kalite açısından değerlendirilmesinde sunulan yeme-içme hizmetleri önem taşımaktadır. Bu çalışmada günü birlik turlar kapsamında tur sağlayıcı tarafından sağlanan yeme-içme hizmeti sunan işletmelerden beklentiler ve en sık karşılaşılan sorunlar seyahat acentesi yöneticilerinin bakış açısından incelenmiştir. Çalışmada ülkemizin önde gelen onbir seyahat acentesi ve tur operatörünün Akdeniz bölge yöneticileri ile yarı yapılandırılmış soru formu aracılığı ile yüzyüze görüşme yapılmıştır. Yapılan yüzyüze görüşmelerde “Denizli –Isparta- Burdur- Antalya illerini kapsayan günü birlik turlarda yeme-içme faaliyetlerine hangi koşullarda ne düzeyde ve sıklıkla yer verildiği, düzenlenen günü birlik tur kapsamındaki yiyecek-içecek işletmelerinin hangi kriterlere göre seçildiği, yiyecek-içecek işletmelerinden hizmet ve sunum açısından en önemli beklentilerinin neler olduğu, yiyecek-içecek işletmelerinin karşılamakta zorlandığı, yiyecek-içecek işletmeleri ile ilgili en fazla hangi sorunların yaşandığı” açık uçlu bir şekilde sorulmuş; verilen cevaplar katılımcıların izni ile ses kaydına alınarak sonrasında söylem analizi yöntemi ile incelenmiştir. Araştırma sonucunda Denizli –Isparta-Burdur- Antalya illerini kapsayan günü birlik turların genellikle Antalya çıkışlı olduğu, Antalya-Korkuteli-Denizli ve Antalya-Isparta-Burdur olmak üzere iki tur rotası olduğu belirlenmiştir. Antalya-Korkuteli-Denizli rotasında genelde sadece bir öğlen yemeği, Antalya-Isparta-Burdur rotasında ise genelde kahvaltı+ öğlen yemeği öğünlerinin tur kapsamında olduğu anlaşılmıştır. Yiyecek-içecek sağlayıcı işletmelerinin seçiminde tur müşterilerinin sayısına göre aynı anda hizmet verebilecek sayısal kapasite, tur güzergahına yakınlık, park yeri imkanları, hijyen ve sanitasyon kurallarına uygunluk ve maliyetin en başta gelen kriterler olduğu belirlenmiştir. Hizmet ve sunum açısından servis süresi ve zamanı en önemli beklenti olarak karşımıza çıkmaktadır. Katılımcılar, yiyecek-içecek işletmelerinin turistlerin çeşit beklentisini karşılayacak sayıda yemek çeşidi ve grup katılımcılarına eş zamanlı servis konusunda zorluklar yaşadığını ve en fazla sorunun özellikle yerli grupların sunulan menüleri sıradan olarak niteleyerek beğenmemeleri olarak belirtmişlerdir. Günübirlik paket turların kapsamındaki yiyecek-içecek faaliyetlerindeki eksikliklerin giderilmesi ve tüketicilerin beklentilerin karşılanması genel olarak günübirlik turlardan memnuniyeti arttıracak ve şikayetleri azaltacaktır.

Anahtar Kelimeler: Günübirlik turlar, restoran tatmini, Batı Akdeniz.

Expectations From Restaurant Companies in Daily Tours: An Example of Discourse Analysis For Travel Agency Managers

Abstract

Regardless of the content and purpose of a daily tour, meals or meals to meet the food and beverage needs of tourists during the day are definitely included in tour packages in terms of time. While the need for food and beverage can be left to the preference of the participants in tours to city centers, it is seen that in nature and culture-oriented tours covering the outskirts of the city, food and beverage services are also provided by the tour provider in the establishments included in the tour package and determined by the tour provider. For this reason, the food and beverage services offered are important in the evaluation of daily tours in terms of consumer satisfaction and quality. In this study, the expectations and the most frequently encountered problems from the establishments providing food and beverage services provided by the tour provider within the scope of day tours are examined from the perspective of travel agency managers. In the study, face-to-face interviews were conducted with the Mediterranean regional managers of eleven leading travel agencies and tour operators of our country through a semi-structured questionnaire. In the face-to-face interviews, the following open-ended questions were asked: “Under what conditions, at what level and how often food and beverage activities are included in the day tours covering Denizli - Isparta - Burdur - Antalya provinces, according to which criteria the food and beverage establishments within the scope of the organized day tour are selected, what are the most important expectations from the food and beverage establishments in terms of service and presentation, which food and beverage establishments have difficulty in meeting, which problems are experienced most about food and beverage establishments”; The answers given were audio recorded with the permission of the participants and then analyzed by discourse analysis method. As a result of the research, it was determined that day tours covering Denizli -Isparta- Burdur- Antalya provinces generally depart from Antalya, and that there are two tour routes, Antalya-Korkuteli-Denizli and Antalya-Isparta-Burdur. It is understood that the Antalya-Korkuteli-Denizli route generally includes only one lunch meal, while the Antalya-Isparta-Burdur route generally includes breakfast and lunch meals. In the selection of catering establishments, it was determined that the numerical capacity to provide service at the same time according to the number of tour customers, proximity to the tour route, parking facilities, compliance with hygiene and sanitation rules and cost were the leading criteria. In terms of service and presentation, service time and duration are the most important expectations. Participants stated that food and beverage establishments have difficulties in the number of food types to meet the variety expectations of tourists and simultaneous service to group participants, and that the most common problem is that especially local groups do not like the menus offered, describing them as ordinary. Eliminating the deficiencies in food and beverage activities within the scope of daily package tours and meeting the expectations of consumers will generally increase satisfaction with daily tours and reduce complaints.

Keywords: Daily trips, restaurant satisfaction, Western Mediterranean.

Kabak Çiçeği Dolması Gastronomik Kültür Mirası Olarak Yöresel Farklılıkların İncelenmesi

Olca KİLİNC

Doç.Dr., Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Turizm Fakültesi
olcaykilinc@mehmetakif.edu.tr
ORCID: 0000-0002-1369-3139

Özet

Kabak çiçeği, Meksika ve Orta Amerika'nın yerli bitkilerinden biridir ve bu bölgede yaklaşık 10.000 yıl öncesine kadar uzanan bir tarımsal geçmişe sahiptir. Dolayısıyla, kabak çiçeği Meksika'da tarih boyunca önemli bir yere sahip olmuştur. Günümüz Meksika Mutfağında kabak çiçeği, "flor de calabaza" adıyla anılır. Meksika'nın yerel mutfak kültürü, kabak çiçeğini, İspanyol işgali sonrası Avrupa etkileriyle birleştirerek hem geleneksel hem de modern tariflerde yaşatmıştır. Meksika mutfağından çıktığı bilinen kabak çiçeğinin ilk hangi bölgeye geldiğine dair bir kesinlik yoktur. Kabak çiçeği dolması ise Girit'ten Türkiye'ye veya Osmanlı İmparatorluğu'ndan bir miras olarak Türkiye'ye kaldığı belirtilmiştir. Girit'te kabak çiçeği dolması "kupepia me anthus" adıyla bilinir. Bu durum, yemeğin kökeninde Girit mutfağının da etkisi olduğunu gösterir. Kıbrıs'ta ise hem Kıbrıslı Türkler hem de Kıbrıslı Rumlar tarafından yapılır, iki toplum arasında yapımında herhangi bir farklılık yoktur. Rumlar tarafından "kupepia me anthus" adıyla bilinir.. Kabak çiçeği dolması, Kıbrıs'a Osmanlı döneminde gelmiş ve yerel mutfak geleneklerine uyum sağlayarak adanın kültürel zenginliğinin bir parçası haline gelmiştir. Kabak çiçeği bitkisi yenilebilir bir çiçek olarak yeşilliklerle birlikte salatalarda, hafif tatlı ve aromatik tadı ile reçellerde, sote ve fırın yemeklerinde aromatik katkı olarak ve çorba ve soslarda lezzetlendirici olarak farklı mutfak kültürlerinde kullanılmaktadır. Bu çalışmada gastronomik kültürel bir miras değerinde olan kabak çiçeği dolmasının ülkemizde yörelere göre reçete, yapım ritüeli ve mutfak kültürü açısından farklılık ve benzerlikleri incelenmiştir. Çalışmada Kıbrıs, Girit, Muğla, İzmir ve Antalya kültüründe kabak çiçeği dolması tarifleri, hazırlama-pişirme süreçleri ve yöresel kültür açısından verdikleri anlam nitel yöntemlerle incelenmiştir. Beş ayrı yörenin kabak çiçeği dolması tarifleri ve özellikleri öncelikle alanyazın taraması ile belirlenmeye çalışılmıştır. Sonrasında Muğla, İzmir ve Antalya mutfağına ait tarifler ve yöresel kültür açısından hazırlık, pişirme ve tüketim ritüellerine ilişkin veriler 9 katılımcı ile yüz yüze görüşülerek elde edilmiştir. Katılımcıların ikisi profesyonel aşçı, yedisi ise ev hanımıdır. Katılımcılar kasıtlı örneklem yöntemi ile bölgede yaşayan ve mutfak kültürüne meraklı kişilerden seçilmiştir. Katılımcılara kabak çiçeği dolmasının hazırlık, pişirme ve tüketim ritüelleri ile ilgili açık uçlu dokuz soru sorulmuş ve verdikleri cevaplar içerik analizi yöntemi ile incelenmiştir. Kıbrıs reçetesinde farklı olarak ayçiçek yağı kullanıldığı ve dolma içinin önceden yarı pişirildiği; Girit reçetesinde dolma içinde kuşüzümü, çam fıstığı gibi farklı malzemeler kullanıldığı, domates ve salça kullanılmadığı ve dolma içinin az su ile önceden kavrulduğu; İzmir reçetesinde dolma içinde çok daha fazla miktarda yeşillik kullanıldığı; Muğla reçetesinde zeytinyağı miktarının çok daha fazla olduğu; Antalya reçetesinde ise fesliken ve şekerin dolma içine katıldığı görülmüştür. Muğla ve İzmir'de kabak çiçeği dolması ana yemek olarak tüketilirken Antalya'da meze olarak sofralarda yer aldığı görülmüştür. İzmir'li bir katılımcı kendi yörelerinde Hıdırellez bayramında evlerinde mutlaka kabak çiçeği dolması pişirildiğinden bahsetmiştir. Tüm yörelerde ortak bir ifade ile kabak çiçeği dolmasının genelde özel bir misafir geldiğinde veya özel günlerde ailenin ve komşuların bir araya gelerek pişirdiği ve sofrada yer alan kişilere değer verildiğini göstermek için pişirilen bir yemek olduğundan bahsetmiştir. Sonuç olarak kabak çiçeği dolması Osmanlı füzyon mutfağının en güzel örneklerinden birisidir. Hazırlık ve pişirme aşamasında insanları bir araya getirme özelliği, farklı hazırlık ve pişirme ritüelleri, sofranın kültüründe verilen değeri ile gastronomik kültür mirası olarak görülebilir. Ayrıca özel gün yemeği ve sofrada yer alan kişilere gösterilen değeri ifade ettiği için gastro diploması konusunda da incelenmesi gereken bir yemektir.

Anahtar Kelimeler: Kabak çiçeği dolması, gastronomik kültür mirası, füzyon mutfak.

Zucchini Flower Dolmades

Analyzing Regional Differences As A Gastronomic Cultural Heritage

Abstract

The zucchini flower is one of the indigenous plants of Mexico and Central America and has an agricultural history in this region dating back to about 10,000 years ago. Therefore, the zucchini flower has had an important place in Mexico throughout history. In today's Mexican cuisine, the squash flower is known as "flor de calabaza". The local culinary culture of Mexico has kept the zucchini flower alive in both traditional and modern recipes, combining it with European influences after the Spanish occupation. There is no certainty as to which region the zucchini flower, which is known to originate from Mexican cuisine, first came to. Zucchini blossom dolmades is said to have come to Turkey from Crete or as an inheritance from the Ottoman Empire. In Crete, zucchini blossom dolmades is known as "kupepia me anthus". This shows that Cretan cuisine also had an influence on the origin of the dish. In Cyprus, it is made by both Turkish Cypriots and Greek Cypriots, there is no difference in the way it is made between the two communities. It is known as "kupepia me anthus" by the Greeks. The zucchini blossom dolmades came to Cyprus during the Ottoman period and adapted to the local culinary traditions, becoming part of the island's cultural richness. The zucchini blossom plant is used in different culinary cultures as an edible flower in salads with greens, in jams with its slightly sweet and aromatic taste, as an aromatic additive in saut  ed and baked dishes, and as a flavoring in soups and sauces. In this study, the differences and similarities of zucchini flower dolmades, which is a gastronomic cultural heritage, were examined in terms of recipe, production ritual and culinary culture according to regions in our country. In this study, zucchini blossom dolmades recipes, preparation-cooking processes and the meaning they give in terms of local culture in Cyprus, Crete, Muğla, İzmir and Antalya cultures were analyzed with qualitative methods. The stuffed zucchini blossom recipes of five different regions and their characteristics were first tried to be determined through a literature review. Then, the recipes of Muğla, İzmir and Antalya cuisine and the data on the preparation, cooking and consumption rituals in terms of local culture were obtained by face-to-face interviews with 9 participants. Two of the participants were professional chefs and seven were housewives. The participants were selected from the people who live in the region and are interested in culinary culture with a purposive sampling method. The participants were asked nine open-ended questions about the preparation, cooking and consumption rituals of zucchini blossom dolmades and their answers were analyzed by content analysis method. In the Cyprus recipe, sunflower oil was used differently and the stuffing was half cooked beforehand; in the Cretan recipe, different ingredients such as currants and pine nuts were used in the stuffing, tomatoes and tomato paste were not used and the stuffing was pre-roasted with a little water; in the İzmir recipe, much more greens were used in the stuffing; in the Muğla recipe, the amount of olive oil was much higher; and in the Antalya recipe, fennel and sugar were added to the stuffing. In Muğla and İzmir, zucchini blossom dolmades are consumed as a main dish, while in Antalya it is served as an appetizer. A participant from İzmir mentioned that in their region, zucchini blossom dolmades are always cooked in their homes during the Hidirlelez festival. With a common expression in all regions, she mentioned that stuffed zucchini blossom is a dish that is usually cooked by the family and neighbors on special occasions when a special guest comes or on special occasions, and it is cooked to show that the people at the table are valued. In conclusion, zucchini blossom dolmades are one of the most beautiful examples of Ottoman fusion cuisine. It can be seen as a gastronomic cultural heritage with its ability to bring people together during the preparation and cooking stages, different preparation and cooking rituals, and the value given in table culture. It is also a dish that should be examined in terms of gastro diplomacy, as it is a special occasion meal and expresses the value shown to the people at the table.

Keywords: Zucchini blossom dolmades, gastronomic cultural heritage, fusion cuisine.

Artificial Neural Network-Based Forecasting of International Tourism Demand Using Macroeconomic Indicators: A Global Application From 1999 to 2030

 zel SEBETC 

Do. Dr., Aydın Adnan Menderes University
osebetci@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-2996-0270

Tamer KANAK

Aydın Adnan Menderes University
ORCID: 0009-0003-0632-5199

Abstract

International tourism plays a vital role in shaping global economies, especially in the context of post-pandemic recovery and sustainable growth planning. This study proposes an artificial neural network (ANN) model for forecasting international tourist arrivals based on macroeconomic indicators using data from over 200 countries spanning the years 1999–2023. The model utilizes key economic variables—GDP, inflation, and outbound tourist departures—as input features to predict annual international arrivals, and is trained on historical data obtained from the World Bank. After handling missing data through country-based imputation and normalization, the ANN model is evaluated on the 2020–2023 period and achieves a high prediction accuracy ($R^2 = 0.917$). Furthermore, forward projections for 2025–2030 indicate a steady global tourism recovery under moderate macroeconomic growth assumptions. Findings suggest that GDP is the most influential predictor of international tourism flows, while inflation exhibits a modest but negative impact. This study highlights the potential of ANN-based forecasting frameworks for supporting data-driven tourism policy, macroeconomic planning, and destination strategy in an era increasingly shaped by uncertainty and digitalization.

Keywords: Tourism Forecasting, Artificial Neural Networks (ANN), Macroeconomic Indicators, Global Tourism Trends

Mitolojiden Modern Turizme: Didim'in Destinasyon Markalaşması

 zlem VARG N

Do Dr. Harran  niversitesi
ozlemvargun@harran.edu.tr
ORCID: 0000-0002-4803-5929

 zet

Bu makale, Didim'in mitolojik ve kültürel mirasının modern turizmde bir destinasyon markası olarak nasıl konumlandırılabilirliğini ve sürdürülebilir turizm çerçevesinde nasıl korunabileceğini incelemektedir. Apollon Tapınağı ve antik kehanet kültürü, Didim'in tarihsel kimliğinin önemli bileşenlerinden biri olup, kültürel mirasın turizm pazarlaması, destinasyon markalaşması ve sürdürülebilir turizm ilkeleri doğrultusunda nasıl daha etkin bir şekilde değerlendirilebileceğı tartişılmaktadır. Bu alışma, Didim'in destinasyon markalaşma sürecini Efes, Bergama ve Göbeklitepe gibi kültürel miras destinasyonları ile karşılaştırarak analiz etmekte ve bu alanlardaki başarılı turizm yönetimi uygulamalarının Didim'e nasıl adapte edilebileceğini ortaya koymaktadır. Araştırmada, literatür taraması, doküman analizi ve karşılaştırmalı analiz yöntemleri kullanılarak, mitolojik mirasın modern turizm pazarlaması stratejileriyle nasıl b t nleştirilebileceğı incelenmiştir. Sonuç olarak, Didim'in turizmde rekabet gücünü artırabilmesi için kültürel mirasının dijital turizm uygulamaları, sanal turlar ve artırılmış gerçeklik (AR) gibi teknolojilerle desteklenmesi, sürdürülebilir turizm politikalarıyla korunması ve UNESCO Dünya Mirası Listesi'ne dahil edilme sürecinin başlatılması gerektiği vurgulanmaktadır. Makale, Didim'in kültürel mirasını koruyarak turistik çekiciliğini artırmak için stratejik öneriler sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras, Destinasyon Markalaşması, Sürdürülebilir Turizm

From Mythology to Modern Tourism: The Destination Branding of Didim

Abstract

This article examines how Didim's mythological and cultural heritage can be positioned as a destination brand in modern tourism and how it can be preserved within the framework of sustainable tourism. The Temple of Apollo and the ancient oracle culture are among the essential components of Didim's historical identity. This study discusses how cultural heritage can be more effectively utilized in tourism marketing, destination branding, and sustainable tourism strategies. The research compares and analyzes Didim's destination branding process with other cultural heritage destinations such as Ephesus, Pergamon, and G beklitepe, aiming to explore how successful tourism management practices in these areas can be adapted to Didim. Using literature review, document analysis, and comparative analysis methods, the study examines how mythological heritage can be integrated into modern tourism marketing strategies. The findings emphasize that to enhance Didim's competitiveness in tourism, its cultural heritage should be supported through digital tourism applications, virtual tours, and augmented reality (AR) technologies, protected by sustainable tourism policies, and included in the UNESCO World Heritage List. The article provides strategic recommendations for preserving Didim's cultural heritage while increasing its touristic appeal.

Keywords: Cultural Heritage, Destination Branding, Sustainable Tourism

Gerga Kome Kutsal Alanında Kültürel Mirasın Korunması ve Geleceğe Aktarılması

Dr. Pınar TAşPINAR YAMANT RK

ptaspinar.pt@gmail.com
ORCID: 0000-0002-4356-1508

 zet

Gerga Kome günümüzde Aydın ili sınırları içerisinde,  ine ilçesinin Alabayır ve Kırksakallar mahallesi sınırlarında antik dönemde Karia Bölgesi kentlerinin ortak kutsal alanıdır. Gerga Kome'nin kutsal alan olarak kabul edilmesi yerel özellikler barındıran Naikos, anıtsal heykeller, Baityloslar, k ltle ilişkili çeşmeler, steller ve kaya yazıtları aracılığıyla saptanmıştır. Söz konusu taşınmaz kültür varlıkları üzerine kazıma ile oluşturulan ΓΕΡΓΑΣ – ΓΕΡΓΑ- ΓΕΡΓΑ KWMH- yazıtları alanın adlandırılmasında önemli rol oynamıştır. Kutsal alana dair ilk veriler 19. yüzyıl seyyahlarının yazılı belgeleri aracılığıyla sağlanmakta fakat alanda W. Held tarafından yürütülen yüzey araştırmaları dışında kapsamlı bir inceleme yakın tarihe kadar gerçekleştirilememiştir. Yerel  zellikler içermesi, ünik buluntularının korunması, geleceğe aktarılması ve belgelenmesi amacıyla 2020 yılında tarafımızdan araştırma projesine başlanmış ve 2023 yılına kadar çalışmalar s rd r lm ştir. Söz konusu araştırmaların sonuçları bu çalışma kapsamında sunulacaktır.

Gerga Kome kutsal alanında gerçekleşen araştırmaların odak noktalarının temelli naikos yapısı oluşturmaktadır. Yapının işlevi hakkında bir tanrı ya da tanrıçaya adanmış tapınak, kurucu kahramana adanan mezar anıtı gibi farklı görüşler  ne s r lm ştir. Çalışma kapsamında, kutsal alanda yer alan kültür varlıklarının alandaki dağılımı düşünüldüğünde naikosla bağlantılı olarak konumlandırıldıkları göze çarpmaktadır. Kutsal alanda gerçekleştirilen çalışmalarda alanda tespit edilen ve yerel ana kaya gnaystan oluşturulmuş anıtsal boyutlardaki    heykel araştırmaların diğer odak noktalarını oluşturmuştur. Özellikle W. Held'in çalışmaları bu kapsamda en detaylı verileri sunmaktadır. Çalışmalarımız doğrultusunda önceki araştırmacıların verileri sentezlenmiş ve yeni bulgularla söz konusu heykellere ait yeni veriler bu çalışma kapsamında aktarılmıştır. Kutsal alan çevresinde yer alan Karia tipi  eşmeler, Baityloslar, tekneler ve yapı olarak nitelendirilen odaların alanda gerçekleştirilen ritüellerle ilişkisi, yeni görüşler ve hipotezler bu çalışmada sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Gerga Kome, Kutsal Alan, Karia.

Preservation and Transfer of Cultural Heritage in The Sacred Area of Gerga Kome

Abstract

Gerga Kome, located within the borders of Aydın Province, specifically in the Alabayır and Kirksakallar neighborhoods of the  ine district, was a shared sacred area for the cities of the ancient Caria region. The designation of Gerga Kome as a sacred site has been identified through local features such as naiskos, monumental statues, Baitylos, fountains associated with the cult, stelae, and rock inscriptions. The inscriptions bearing the names ΓΕΡΓΑΣ – ΓΕΡΓΑ – ΓΕΡΓΑ ΚΩΜΗ, produced through excavation, have played a significant role in the naming of the site. The first data concerning the sacred area has been derived from the written accounts of 19th-century travelers, yet until the surface surveys conducted by W. Held, no comprehensive studies were carried out until recent years. In 2020, a research project was initiated by our team with the aim of preserving, documenting, and transferring the local features and unique finds of the site to future generations, and the research continued until 2023. The results of these studies will be presented in this paper.

The focus of the research conducted at the Gerga Kome sacred site is primarily on the naiskos structure. Various hypotheses regarding the function of the structure have been proposed, such as it being a temple dedicated to a god or goddess, or a funerary monument dedicated to a founding hero. In this study, the distribution of cultural assets within the sacred area reveals that they are positioned in connection with the naiskos. Monumental-sized statues, made of the local parent rock gneiss, found in the sacred area, also constitute other focal points of the research. In particular, W. Held's works provide the most detailed data on these statues. In the course of our work, the data from previous researchers have been synthesized, and new findings related to these statues have been presented in this paper. The relationship between the Karian-type fountains, Baityloi, boats, and the rooms described as structures, located around the sacred area, and the rituals conducted within the site, will be presented along with new perspectives and hypotheses in this study.

Keywords: Gerga Kome, Sacred Area, Caria.

Yapay Zeka ve Dijital Dönüşüm: Gastroturizmde Yeni Bir Çağ

Rumeysa Nur KARA AKTAŞ

Öğretim Görevlisi, Ankara Üniversitesi
rnaktas@ankara.edu.tr
ORCID: 0000-0003-0623-218X

Fuat ATASOY

Dr. Öğretim Görevlisi, Ankara Üniversitesi
atasoyf@ankara.edu.tr
ORCID: 0000-0003-2336-2234

Emir Hilmi ÜNER

Dr. Öğretim Görevlisi, Ankara Üniversitesi
emirhilmiuner@gmail.com
ORCID: 0000-0003-2642-9852

Özet

İnsanoğlunun beslenme süreci, tarihsel ve kültürel bağlamda farklı amaçlarla şekillenmiş olup, yalnızca fizyolojik gereksinimlerin karşılanmasına indirgenemeyecek kadar çok yönlüdür. Bu yönelimlerden biri de yeni tatlar keşfetme, kültürel mirasa ait gastronomik deneyimleri yaşama ve damak zevkine hitap eden lezzetleri deneyimleme gibi farklı motivasyonlarla şekillenmektedir. Bu bağlamda, gastronomi turizmi (gastroturizm) kavramı ortaya çıkmıştır. Teknolojinin hızla gelişmesiyle birlikte ortaya çıkan yapay zeka uygulamaları da gastronomi ve gastroturizm alanında büyük bir dönüşüm yaratmaya başlamıştır. Restoranlarda akıllı sipariş sistemleri, robot şefler ve kişiselleştirilmiş beslenme önerileri, gastronomi sektörünü daha verimli hale getirmektedir. Aynı zamanda, yapay zeka destekli veri analizi sayesinde gastroturizmde kişiselleştirilmiş deneyimler sunulmakta, turistlerin tercihlerine göre öneriler geliştirilmekte ve akıllı destinasyon planlamaları yapılmaktadır. Sanal ve artırılmış gerçeklik teknolojileri, turistlerin yemek kültürlerini daha interaktif bir şekilde keşfetmesine olanak tanırken, yapay zeka destekli duysal analizler ve gıda kalite kontrolü gibi uygulamalar, gastronomi sektöründe güvenilirlik ve sürdürülebilirliği artırmaktadır. Bu makale, gastronomide yapay zeka uygulamalarının gastroturizm üzerindeki etkilerini ele alarak, sektördeki yenilikleri, avantajları ve olası zorlukları kapsamlı bir şekilde incelemeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: gastronomi turizmi, yapay zeka, dijitalleşme

The Effects of Artificial Intelligence and Digital Innovation on Gastro-Tourism

Abstract

The process of human nutrition has been shaped by various purposes within historical and cultural contexts, and it is far too multifaceted to be reduced merely to the fulfillment of physiological needs. One such dimension involves motivations such as the discovery of new flavors, the experience of gastronomic traditions rooted in cultural heritage, and the pursuit of tastes that appeal to individual palates. In this context, the concept of gastronomy tourism (gastrotourism) has emerged, driven by the growing interest of travelers in exploring the culinary heritage and innovations of the regions they visit—contributing to the increasing significance of this field. The rapid advancement of technology has led to the emergence of artificial intelligence (AI) applications, triggering a substantial transformation within the realms of gastronomy and gastrotourism. Smart ordering systems, robotic chefs, and personalized dietary recommendations have enhanced the efficiency of the gastronomy sector. Concurrently, AI-powered data analysis facilitates highly personalized gastrotourism experiences by generating tailored recommendations based on tourist preferences and enabling intelligent destination planning. Virtual and augmented reality technologies allow for more interactive explorations of food cultures, while AI-assisted sensory analysis and food quality control practices improve reliability and promote sustainability in the gastronomic sector. This article aims to comprehensively examine the impacts of artificial intelligence applications in gastronomy on gastrotourism, exploring the innovations, advantages, and potential challenges within the sector.

Keywords: gastronomy tourism, artificial intelligence, digitalization

Keraitai'den Herakles Kabartması

Salih SOSLU

Dr. Öğr. Üyesi, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü
ssoslu@mehmetakif.edu.tr
ORCID: 0000-0003-2045-116X

Mustafa ÇİDEM

Dr., Bağımsız Araştırmacı
cidem89@gmail.com.tr
ORCID: 0000-0002-0974-2428

Özet

Bu makalenin konusu Burdur İli Bucak İlçesi Belören Köyü sınırları içindeki Keraitai antik kentinde bulunan Herakles kabartmasıdır. Eser, sol elinde yere dayalı bir sopa, sol kolunda aslan postu, sağ elinde ise bir nesne (?) ile tasvir edilmiştir. Herakles, Pisidia Bölgesi'ndeki eserlerde genellikle tıknaz ve kalın boyunlu olarak tasvir edilmesiyle bölgesel bir özelliği yansıtmaktadır. Tanrı, koruyucu ve kötülüğü uzak tutan kahraman / tanrı özellikleriyle ön plana çıkmış ve antik dünyada geniş bir kültü vardır. Bu anlamda tanrı kültü, Pisidia'da Hellenistik Dönem'den başlayarak, özellikle Roma İmparatorluk Dönemi'nde kültünün zirvesinde olmuş ve birçok yerleşimde tapınım görmüştür. MÖ 4. yüzyıldan MÖ 1. yüzyıla kadar bölgedeki Selge, Adada, Amblada, Mallos ve Sagalassos kentlerinin sikkelerinde betimlenmiştir. MS 1. yüzyıldan beri bölgedeki yazıtlarda belgelenmiştir. MS 2.-3. yüzyıllarda tapınımı, kutsal alanlardaki kaya kabartmalarında ve adak stellerinde görülmektedir. İkonografik olarak, bölgedeki anıtlarda iki tür Herakles tasviri vardır: Birincisi, yaygın olarak kullanılan ve Kakasbos olarak adlandırılan atlı tanrı ve ikincisi, bir sopaya yaslanmış ayakta duran çıplak bir tanrı tasviridir. Bu çalışmanın amacı Keraitai'de ele geçen Herakles kabartmasını ikonografik açıdan Pisidia'daki örnekleriyle karşılaştırmak ve literatüre kazandırmaktır.

Anahtar Kelimeler: Keraitai, Herakles, Kült

The Relief of Herakles from Keraitai

Abstract

The subject of this article is the Herakles relief found in the ancient city of Keraitai, located within the borders of Belören Village, Bucak District, Burdur Province. The artifact is depicted with a club leaning on the ground in his left hand, a lion's skin on his left arm, and an object (?) in his right hand. Herakles is often depicted as stocky and thick-necked in artifacts from Pisidia, reflecting a regional characteristic. The god stood out as a protector and hero / god who kept evil at bay, and had a wide cult in the ancient world. In this sense, the cult of the god reached its peak in Pisidia, starting from the Hellenistic Period and especially in the Roman Imperial Period, and was worshipped in many settlements. It is seen on the coins of the cities of Selge, Adada, Amblada, Mallos and Sagalassos in the region from the 4th century BC to the 1st century BC. He has been documented in inscriptions in the region since the 1st century AD. His worship in the 2nd-3rd centuries AD appears on rock reliefs and votive steles at sanctuaries. Iconographically, there are two types of Herakles depicted on monuments in the region: The first is the widely used equestrian god named Kakasbos and the second is the depiction of a naked god leaning on a club. The aim of this study is to compare the Herakles relief found at Keraitai with its examples in Pisidia in terms of iconography and to introduce it to the literature.

Keywords: Keraitai, Herakles, Cult

Designing An Educational Program For Tourism Management

Samad Joshani SHIRVAN

Asst. Prof., Yüksek İhtisas University, Department of English, Ankara, Türkiye
samadjs@hotmail.com
ORCID: 0000-0002-2744-4029

Abstract

Designing an educational program for tourism management requires a holistic approach that integrates the theoretical, practical, and ethical aspects of the tourism industry. Tourism management education aims to equip students with the essential skills, knowledge, and competencies required to effectively oversee tourism operations, address the dynamic demands of the global tourism market, and promote sustainable development within the sector.

A well-organized tourism management curriculum should encompass a wide order of core subjects, including, but not limited to, hospitality management, marketing, destination management, event planning, tourism policy, and sustainable tourism practices. These topics provide students with a comprehensive understanding of the tourism ecosystem, which covers multiple stakeholders, including tourists, local communities, governmental bodies, and private enterprises.

A fundamental aspect of program design is ensuring that the curriculum aligns with current industry standards and emerging trends. Given the dynamic nature of the tourism industry, influenced by factors such as technological advancements, demographic shifts, environmental sustainability challenges, and geopolitical changes, the curriculum is supposed to remain adaptable. This can be accomplished by incorporating emerging themes namely digital tourism, ecotourism, responsible tourism, and the integration of innovation and technology in tourism management. Besides, the incorporation of experiential learning opportunities should be highly considered. Internships, field excursions, and hands-on projects provide students with practical experience in real-world contexts, allowing them to develop a deeper understanding of the complexities and challenges encountered by tourism professionals. Collaborative partnerships with tourism industry stakeholders are also crucial in offering students opportunities to engage with practitioners and gain valuable insights into industry best practices.

Keywords: Designing, educational program, tourism management

The Significance of Enhancing Understanding The Association of Culture And Language In Education

Samad Joshani SHIRVAN

Asst. Prof., Yüksek İhtisas University, Department of English, Ankara, Türkiye
samadjs@hotmail.com
ORCID: 0000-0002-2744-4029

Abstract

In educational contexts, enhancing the understanding of the relationship between language and culture can improve pedagogical approaches for multilingual and multicultural contexts, promoting cultural awareness and linguistic diversity. Additionally, this knowledge contributes to the development of more effective language acquisition strategies that consider the cultural contexts in which languages are spoken, thus enhancing both cognitive and communicative abilities in second language learners.

Educationally speaking, comprehending the significance of enhancing understanding the association of culture and language in education in terms of intersection of culture and language can enhance cross-cultural communication and foster greater intercultural competence. By scrutinizing the ways in which culture shapes linguistic choices, experts can explore how language reflects and embodies social values and identities in educational settings. Additionally, this understanding has significant practical implications in education, translation, and global business, where effective communication across diverse cultural contexts is crucial.

Understanding the association between these domains in education is crucial, as it illuminates how language functions not only as a tool for communication but also as a way for the transmission of cultural knowledge, values, and traditions. In fact, in the context of education, the interdisciplinary nature of the study of language and culture—incorporating insights from cognitive science, anthropology, sociology, and linguistics—enables a better understanding of how these domains influence one another. As globalization intensifies, the need for intercultural communication and competence in education becomes increasingly critical, making the study of language and culture more pertinent to various fields of study.

Keywords: Education, culture, language

Anadolu'dan Yurt Dışına G t r lm ş Arkaik Dönem Mimari Terrakottaları

Sedat AKKURNAZ

Do. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Arkeoloji Bölümü

sakkurnaz@gmail.com

ORCID: 0000-0001-5385-6222

 zet

Bu çalışmada, geçtiğimiz yüzyılda Anadolu'nun farklı yerlerinde izinli yapılan resmi kazılarla veya izinsiz yapılan kaçak kazılarla ortaya çıkarılmış ve bilinmeyen yöntemlerle yurt dışına götürülmüş ve halen çeşitli ülkelerin müzelerinde korunan Arkaik Dönem mimari terrakottaları ele alınmıştır.

Anadolu  retimi Arkaik Dönem atı kiremitleri dünyanın sayılı müzelerinden Paris Louvre Müzesi, Kopenhag Ny Carlsberg Glyptotek Müzesi, Los Angeles J. Paul Getty Müzesi, Newyork Metropolitan Müzesi, Boston Fine Arts Müzesi, Stockholm Medelhavs Müzesi, Avustralya National Müzesi, Birmingham City Müzesi başta olmak üzere dünyanın çeşitli müzelerine dağılmış durumdadır. İlgili müzelerin yayınları ve katalogları incelendiğinde, bu eserlerin bazılarının üretim yeri veya buluntu merkezinin bilinmediği, dolayısıyla da eserlerin hangi b lėe ve kültür ürünü olduğu yönünde eksiklikler vardır. Müzelerde yer alan bazı mimari terrakottalar ise, daha önceden yapılmış olan uluslararası bilimsel yayınlarda buluntu yeri kanıtlanmış olmasına rağmen, halen Anadolu kökenli olduğu görmezden geliniyor, buluntu yerleri belirtilmiyor. Daha da önemlisi yurt dışındaki bu mimari terrakottalar ülkemize geri kazandırılmayı bekliyor.

Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın hukuki girişimleri sonucu, son yıllarda ülkemize geri getirilen eserlerin sayısında önemli bir artış yaşanmakta, bu geri gelen eserler arasında mimari terrakottalar da yer almaktadır. şuan çeşitli müzelerde sergilenen mimari terrakottaların küçük bir bölümü ülkemize dönmüş olmasına rağmen büyük çoğunluğu halen yurt dışındaki müzelerin koleksiyonlarında durmaktadır. Yurt dışındaki müzelerin nadir eserleri arasında sayılan bu mimari terrakottaların hangileri olduğunun saptanması, buluntu yerlerinin belirlenmesi arkeoloji bilimi adına, özellikle de Anadolu arkeolojisi için son derece önemlidir.

Gordion, Sardeis, Larissa, Assos, Hacıbayramlar, D ver, Akalan, Kebren gibi Anadolu'daki önemli Arkaik Dönem yerleşimlerinden bulunmuş olan mimari terrakottalar; friz plakası, geison kaplama plakası, alınlık kabartması, akroter, antefiks, yanal sima ve eğimli sima gibi çeşitli işlevlere sahiptir. Ülkemizin zengin kültürel mirasının nadir eserleri olan bu mimari terrakottalar bir bütün olarak değerlendirilip, bilim dünyasına sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Arkaik Dönem, Mimari Terrakotta, Anadolu, Eski Eserler, Arkeoloji

Archaic Architectural Terracottas Taken Abroad From Anatolia

Abstract

This study addresses Archaic architectural terracottas excavated in various regions of Anatolia over the past century, either through authorized official excavations or unauthorized illegal excavations, which were subsequently transported abroad by unknown means and are currently preserved in museums across different countries.

Roof tile from the Archaic Period, originating in Anatolia, are dispersed across numerous museums globally, including the Louvre in Paris, the Ny Carlsberg Glyptotek in Copenhagen, the J. Paul Getty Museum in Los Angeles, the Metropolitan Museums in New York, the Museum of Fine Arts Boston, the Medelhavs Museum in Stockholm, the National Museum of Australia, and the Birmingham City Museum. Upon reviewing the publications and catalogs of the relevant museums, it becomes evident that the production sites or discovery centers of certain artifacts remain unidentified, resulting in gaps regarding the regions and cultures from which these artifacts originate. Certain architectural terracottas in museums remain overlooked, and their Anatolia origin continues to be disregarded, despite the identification of the discovery sites in previous international academic publications. Significantly, these architectural terracottas overseas awaits repatriation to Türkiye.

Due to the legal initiatives of the Ministry of Culture and Tourism, there has been a notable increase in the number of artifacts, including architectural terracottas, returned to Türkiye in recent years. A limited number of architectural terracottas presently displayed in various museums have been repatriated to Türkiye, while the vast majority remain in the collections of museums abroad. The identification of these architectural terracottas, which are rare artifacts in the museums abroad, and the determination of their find spots are crucial for the field of archaeology, particularly for Anatolian archaeology.

Architectural terracottas from significant Archaic Period settlements in Anatolia, including Gordion, Sardis, Larissa, Assos, Hacibayramlar, D ver, Akalan, and Kebren, have different functions such as frieze plaque, geison revetment, pedimental relief, acroteria, antefixes, lateral sima, and raking sima. These architectural terracottas, rare artifacts of Türkiye's rich cultural heritage, have been comprehensively evaluated and presented to the scientific community.

Keywords: Archaic Period, Architectural Terracotta, Anatolia, Ancient Artifacts, Archaeology

Doğa Turizmi Kapsamında Çekme Karavanla Bir Karadeniz Turu Önerisi

Selenay VARVAR

Doktorant, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Turizm İşletmeciliği ABD
2330300203@stu.adu.edu.tr
ORCID: 0000-0001-7851-9580

Vedat ACAR

Doç. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Turizm Fakültesi
acrvedat@gmail.com
ORCID: 0000-0002-1679-6360

Özet

Son yıllarda hızla gelişen karavan turizmi, doğa ile iç içe olmayı, özgür ve esnek hareket etmeyi amaçlayan turistlerin ilgi odağı haline gelmiştir. Bu çalışmada, doğal güzellikleri ve ormanlarıyla öne çıkan Karadeniz Bölgesi'ne doğa temelli bir karavan tur rotası oluşturulması amaçlanmıştır. Bu amaçla öncelikle bölgenin genelinde elverişli duraklar belirlenmiştir. Daha sonra bu duraklar içerisinde çekme karavanla ziyaret edilebilecek destinasyonlar araştırma kapsamına dahil edilmiştir. Son olarak, güzergahın uygulanabilirliğini değerlendirmek için uzman görüşüne başvurulmuştur. Rota planlanırken, çekme karavanların rahat seyrebileceği asfalt yolların varlığı, yol koşulları, alt yapı durmu, kamp alanlarının türü, mevsimsel uygunluk gibi faktörler göz önünde bulundurulmuştur. Tur rotası, her bir durakta 3-4 günlük konaklama gerçekleşecek ve doğa temelli aktiviteleri kapsayacak şekilde oluşturulmuştur. Çalışmada ikincil verilerden ve deneyimli karavancıların görüşlerinden yararlanılmıştır. Doğa turizmi kapsamında Karadeniz'in güzelliklerini keşfetmeye dönük gerçekleştirilen bu çalışmanın, hem potansiyel karavancılara hem de yerel yöneticilere/ potansiyel turizm yatırımcılarına faydalı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Karavan turizmi, Karadeniz Bölgesi, Çekme Karavan, Doğa Temelli Turizm

A Black Sea Tour Proposal With A Towed Caravan Within The Scope of Nature Based Tourism

Abstract

Caravan tourism which has developed rapidly in recent years, has become the focus of those tourists who aim to be in touch with nature and to move freeley and flexibly. In this study, it was aimed to create a nature-based caravan tour route to the Black Sea Region, which stands out with its naturel beauties and forests. For this purpose, firstly, convenient stops were determined throughout the region. Then, destinations which could be visited with a towed caravan were included in the scope of the study. Finally, expert opinion was sought to assess the feasibility of the route. Such factors as presence of asphalt roads where towed caravans can easily navigate, road conditions, the statues of infrastructure, type of campsites, seasonal suitability were taken into consideration while planning the route. The tour route was created to include 3-4 days of accommodation at each stop and to cover nature based activities. Secondary data and opinions of experienced caravanners were used in this study. It is thought that this study which was carried out to discover the beauties of the Black Sea Region within the scope of nature tourism, will be useful for both potential caravanners and local administrators/ potential tourism investors.

Keywords: Caravan tourism, Black Sea Region, Towed Caravan, Nature Based Tourism

Teichiussa’da Kültürel ve Doğal Mirasın Birlikte Korunması İçin Model Önerileri

Semahat GÖKER ÖZYÜREK

Dr., Bağımsız Araştırmacı
semahatgkr08@gmailcom
ORCID: 0000-0002-1263-6271

Özet

Bu çalışma, Didim ilçesinin Akbük mahallesinde Saplı Ada olarak anılan Teichiussa Antik Kenti’nin kültürel ve doğal mirasının sürdürülebilir bir şekilde korunması ve yönetilmesi için entegre bir model önermektedir. Arkeolojik ve doğal mirasın korunması çoğu zaman ayrı disiplinler tarafından ele alınsa da Teichiussa gibi kıyı yerleşimlerinde bu iki unsur iç içe geçmiş durumdadır. Ancak deniz erozyonu, iklim değişikliği, insan kaynaklı tahribat ve turizm baskısı hem kültürel mirasın hem de doğal ekosistemin sürdürülebilirliğini tehdit etmektedir. Bu bağlamda, uluslararası örnekler incelenerek entegrasyon temelli bir koruma modeli önerilmektedir. Model kapsamında ziyaretçi yönetimi, dijitalleşme ve iklim değişikliğine uyum stratejileri ele alınmaktadır. Çalışma, Teichiussa’nın korunmasına yönelik disiplinler arası bir yaklaşım geliştirmeyi hedeflemekte ve gelecekteki kültürel miras yönetimi politikalarına katkı sunmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kültürel ve Doğal Miras Yönetimi, Sürdürülebilir Koruma Modelleri, Teichiussa Antik Kenti.

Proposed Model For The Integrated Conservation of Cultural And Natural Heritage In Teichiussa

Abstract

This study proposes an integrated model for the sustainable conservation and management of the cultural and natural heritage of Teichiussa Ancient City, known today as Saplı Ada, located in the Akbük neighborhood of Didim district. While the conservation of archaeological and natural heritage is often addressed separately by different disciplines, in coastal settlements like Teichiussa, these two elements are intertwined. However, marine erosion, climate change, human-induced destruction, and tourism pressure threaten both cultural heritage and the sustainability of the natural ecosystem. In this context, international case studies are examined to propose an integration-based conservation model. The model includes visitor management, digitalization and climate change adaptation strategies. This study aims to develop an interdisciplinary approach for the preservation of Teichiussa and contribute to future cultural heritage management policies.

Keywords: Cultural and Natural Heritage Management, Sustainable Conservation Models, Teichiussa Ancient City.

Bağımsızlık Dönemi Azerbaycan Şiirinde Yenilikçi Eğilimler: Poetik Dönüşümün İzinde

Şemsure İSMAYILOVA

Doktora Öğrencisi Azerbaycan Milli Bilimler Akademisi, Edebiyat Enstitüsü
shamsura.ismaylova@mail.ru
ORCID: 0009-0004-3670-5042

Özet

Dijitalleşmenin ve hızlı yaşam biçimlerinin ön plana çıktığı XXI. yüzyılda şiir, ilk bakışta geri planda kalmış gibi görünse de aslında insan ruhunun derinliklerine ulaşan nadir sanat dallarından biri olarak önemini korumaktadır. Şiir; bireyin duygularını, kaygılarını, sevinçlerini ve toplumsal gerçeklikleri yoğun bir şekilde ifade etme biçimidir. Bağımsızlık dönemi Azerbaycan şiiri, edebî gelenek ile modern yaratıcı arayışların harmanlandığı bir süreci ifade eder. Bu dönemde şairler, köklü şiirsel mirası koruma gayretiyle birlikte, çağdaş dünya edebiyatındaki yenilikçi eğilimleri benimseyerek şiir dilinde özgün arayışlara yönelmişlerdir. Bu bağlamda Azerbaycan şiiri tarihsel olarak klasik mirasa ve gelenekten gelen deneyime bağlılık duygusunu korumuş, aynı zamanda yenilenme ve arayış içinde olma gerekliliğini de unutmamıştır. Bağımsızlık sonrası dönemde Azerbaycan şiiri, millî gelenekleri koruma hassasiyeti ile modernist akımların etkilerini bir arada değerlendirerek çok yönlü bir edebî yapı oluşturmuştur. Bu durum, şiirin dilsel ve tematik açıdan zenginleşmesine katkı sağlamış, yeni tür ve biçim arayışlarının poetik kimliği güçlendirmesiyle sonuçlanmıştır. Çağdaş dünya edebiyatının taleplerine yanıt veren bu yenilikçi eğilimlerin incelenmesi, millî edebiyatın dönüşüm sürecini anlamak açısından büyük önem taşımaktadır.

Bu bildiri, bağımsızlık dönemi Azerbaycan şiirinde ortaya çıkan yeni tür ve biçim arayışlarını ele almakta, geleneksel şiir ile modernist yaklaşımlar arasındaki uyum ve çatışmaları analiz etmeyi amaçlamaktadır. Bildiride modern şiir tekniklerinin hangi şekilde benimsendiği ve geleneksel unsurlarla nasıl harmanlandığı üzerine değerlendirmeler yapılmaktadır. Çalışmada poetik metinlerin içerik ve üslup analizi yapılmış, modern dönem Azerbaycan şiirindeki tür çeşitliliği ve biçim yenilikleri detaylı olarak incelenmiştir. Önde gelen şairlerin eserleri üzerinden geleneksel ve modern unsurların nasıl bütünleştiği örneklendirilmiştir. Bu kapsamda bağımsızlık dönemi Azerbaycan şiirinde öne çıkan şairlerden Vagif Samedoğlu, Vagif Bayatlı Oder, Adil Mirseyid, Ağşın, Keramet, Zahid Sarıtorpak, Alizade Nuri, Resmiiye, Gaşem Nacefzade, Faig İsmayilov, Hayat Şemi, Selam, Deyanet Osmanlı, Hanemir, Murad Köhnekala, Nizami Aydın, Firuze Memmedli, Seher Ahmed, Etimad Başkeçid, Sevinc Elsever, Elşen Azim, Maarif Soltan, Akif Ahmedgil, Kulu Ağses, Resmiiye Sabir, Elçin İsgenderzade ve daha birçok şairin eserleri değerlendirilmiştir. Bu şairler, geleneksel şiirle yeni şiir taleplerinin kesişim noktasında eserler vererek bağımsızlık dönemi şiirinin yeni üslup, ifade tarzı ve şiir teknolojilerinin uygulanması açısından gelişimine önemli katkılarda bulunmuşlardır. Araştırmada, modern şiir biçiminde başarılı örnekler veren bazı şairlerin geleneksel şiirde kuru sözcülüğe düştüğü ve anlam yerine ses uyumuna önem verdiği tespit edilmiştir. Ayrıca, yeni biçim arayışlarını yalnızca dizelerin baş harflerini küçük yazmak veya noktalama işaretlerini kullanmamak olarak gören yaklaşımların poetik derinlikten yoksun olduğu vurgulanmıştır. Ancak çağdaş şiirde Musa Yakub, Neriman Hasanzade, Memmed İsmayıl, Sabir Rüstemhanlı, Fikret Goca gibi şairlerin eserlerinde hem serbest tarzda hem de geleneksel şiirde güçlü poetik söylemler ve estetik derinlikler bulunması, modern ve geleneksel unsurların dengeli harmanlanmasının önemini göstermektedir. Şiir, XXI. yüzyılda da bireysel ve toplumsal varoluşun derin bir ifadesi olarak önemini sürdürmektedir. Bağımsızlık dönemi Azerbaycan şiirinde gerçekleştirilen poetik yenilikler hem millî hem de küresel edebî geleneklere katkı sunmuş ve şiir dilinin özgünlüğünü artırmıştır. Geleneksel ve modern unsurların dengeli bir şekilde harmanlanması, şiirin estetik değerini ve ifade gücünü zenginleştirmiştir.

Anahtar Kelimeler: Azerbaycan şiiri, poetik dönüşüm, bağımsızlık sonrası edebiyat, modernizm ve gelenek, şiirde yenilikçilik

Innovative Tendencies In Post-Independence Azerbaijani Poetry: In The Trail of Poetic Transformation

Abstract

In the 21st century, poetry might appear to have retreated to the background amid rapid digitalization and fast-paced lifestyles. However, it remains one of the rare artistic forms capable of reaching deep into the human soul. In this context, post-independence Azerbaijani poetry represents a period in which literary tradition is blended with modern creative quests. During this era, poets have pursued originality in poetic language, embracing innovative global literary trends while striving to preserve a rich poetic heritage. Historically, Azerbaijani poetry has maintained its devotion to classical legacy and traditional experience, while simultaneously engaging in renewal and exploration. In the post-independence period, Azerbaijani poetry has formed a multifaceted literary structure by combining the sensitivity of preserving national traditions with the influence of modernist movements. This synthesis has enriched poetry in both linguistic and thematic terms, strengthening its poetic identity through explorations of new forms and genres. Investigating these innovative tendencies is crucial for understanding the transformation of national literature in the contemporary world.

This paper aims to examine the emergence of new poetic forms and genres in post-independence Azerbaijani poetry. It analyzes the harmony and tensions between traditional poetry and modernist approaches, focusing on how modern poetic techniques have been adopted and interwoven with traditional elements. The study utilizes content and stylistic analysis of poetic texts, examining the diversity of genres and formal innovations in contemporary Azerbaijani poetry. Through selected works of prominent poets such as Vagif Samedoglu, Vagif Bayatli Oder, Adil Mirseyid, Agshin, Keramet, Zahid Saritorpag, Alizada Nuri, and others, the integration of traditional and modern elements is exemplified. These poets contribute significantly to the development of poetic expression and technique in the post-independence era. The research identifies that while some poets have successfully produced works in modern poetic forms, others have fallen into mere wordplay, prioritizing phonetic harmony over meaning. Furthermore, the tendency to limit formal experimentation to superficial features—such as lowercase line beginnings or the absence of punctuation—is critiqued for lacking poetic depth. However, poets like Musa Yaqub, Nariman Hasanzada, Mammad Ismayil, Sabir Rustamkhanli, and Fikrat Goca demonstrate that a balanced integration of modern and traditional elements can result in profound poetic discourse and aesthetic richness. Poetry continues to serve as a profound expression of individual and collective existence in the 21st century. The poetic innovations realized during the post-independence period in Azerbaijan have contributed to both national and global literary traditions, enhancing the originality of poetic language. The balanced blending of traditional and modern elements has enriched the aesthetic value and expressive power of contemporary Azerbaijani poetry.

Keywords: Azerbaijani poetry, poetic transformation, post-independence literature, modernism and tradition, poetic innovation

Kuşadası Yılandı Burnu'ndan Bulunmuş Arkaik Bir Kouros Heykeli

Suat ATEşLİER

Prof. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Arkeoloji Bölümü

ateslier@gmail.com

ORCID: 0000-0002-8219-0949

 zet

Kuşadası Yılandı Burnu'nda dalgaların aşındırdığı geç döneme ait bir duvarda devşirme olarak kullanıldığı anlaşılan bir kouros torsosu bulunmuştur. Heykelin baş ve bacak kısımları kayıp olmakla birlikte gövde kısmı koruna gelmiştir. Eser Aydın Arkeoloji Müzesi'nde koruma altına alınmıştır. Yılandı Burnu'ndan 1988 yılında M  550'lere tarihlenen arkaik bir kore heykel parçasının bulunduğu ve Selçuk Efes Arkeoloji Müzesi'nde koruma altına alındığı bilinmektedir. Kouros'un göğsünde geç dönem yazı karakteriyle ters olarak yazılmış Grekçe bir yazıt vardır ve bu yazıt heykelin devşirme olarak kullanıldığı evreye ait olmalıdır. Yazıt heykelin göğsü ve karın bölgesini kaplayan derin oyuy n altına yazılmıştır. İlk incelemeler heykelin M  6. Yüzyılın ortalarına ait olduğunu ve gri damarlı Samos mermerinden yapıldığını göstermektedir. Muhtemelen Samos'da yapılmış olan kouros, yarımada ve gerisinde yer alan antik kente ait bir kutsal alanı işaret eder. Strabon (14. 1. 20), Samosluların ana karada Marathesion kentine sahip olduklarını, daha sonra anlaşma yolu ile Ephesoslulara ait olan Neapolis kenti ile değiş tokuş yaptıklarını belirtir. Bu durumda, söz konusu kent değiş tokuşu eğer M  6. Yüzyıl ortalarından önce gerçekleşmediyse, 1988 yılında bulunan arkaik kore ve 2025 şubat ayında bulunan, Samos mermerinden yapılmış arkaik kouros heykelleri Yılandı Burnu yerleşiminin Marathesion olması gerektiği tezini desteklemektedir.

An Archaic Kouros Statue from Yılandı Burnu in Kuşadası

Abstract

A kouros torso, which seems to have been used as a spolia, was found on a late wall eroded by the waves in Kuşadası Yılandı Burnu. The head and leg parts of the statue are missing, but the torso is preserved. The artefact is preserved in the Archaeological Museum of Aydın. It is known that a fragment of an archaic kore statue dating to 550 BC was found from Yılandı Burnu in 1988 and preserved in the Seluk Ephesus Archaeological Museum. On the chest of Kouros there is a Greek inscription written in reverse in a late period font character and this inscription must belong to the phase when the statue was used as a spolia. The inscription is written under the a cube-shaped hollow covering the chest and abdomen of the statue. Preliminary analysis indicates that the statue dates to the mid-6th century BC and is made of grey veined Samian marble. The kouros, probably made in Samos, indicates a sanctuary belonging to the peninsula and the ancient city behind it. Strabo (14. 1. 20) states that the Samians had the city of Marathesion on the mainland, which they later exchanged by treaty for the Ephesian city of Neapolis. In this case, if this exchange did not take place before the mid-6th century BC, the archaic kore found in 1988 and the archaic kouros sculptures made of Samian marble found in February 2025 support the thesis that the settlement of Yılandı Burnu should be Marathesion.

Seyahat Fenomenlerinin Havayolu Deneyimleri: Airqual Modeline Dayalı Olarak Youtube İçeriklerinin Nitel Analizi

Şule KAYA ÜNAL

Dr. Öğr. Üyesi, İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu
sule.kaya@kavram.edu.tr
ORCID: 0000-0002-4291-1000

Kağan Çağrı KARACA

Öğr. Gör. Dr., Dokuz Eylül Üniversitesi Efes Meslek Yüksekokulu
kagancagri.karaca@deu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-1805-0079

Özet

Dijitalleşmenin hızlı gelişimiyle birlikte tüketici tercihlerindeki geleneksel yaklaşımın dijital platformlardan etkilenmesi ile ortaya çıkan dijital pazarlama kavramı, pazarlamanın kapsamını dönüştürerek farklı stratejik yaklaşımları da içermeye başlamıştır. Dijital medyanın yükselişi yeni bir dijital pazarlama aracı olarak influencer'ların (etkileyiciler) ortaya çıkmasına neden olmuştur. Sosyal medya platformları aracılığıyla içerik üreterek takipçileriyle etkileşim kuran ve hedef kitlenin tüketim davranışlarını etkileyen yeni nesil fenomenler olarak ifade edilen dijital influencer'lar, içerisinde bulunan endüstri tarafından daha geniş bir potansiyel tüketici grubuna etki ederek başarılarını artıracak pazarlama stratejilerinden biri olarak görülmektedir. Nitekim tüketici davranışlarında deneyimin ön plana çıktığı postmodern dönem olarak günümüzde, havayolu endüstrisinde faaliyet gösteren havacılık şirketleri de influencer pazarlama stratejilerini etkili bir biçimde kullanmayı hedeflemektedir. Bu kapsamda bu çalışmada YouTube platformunda içerik üreten seyahat influencer'larının havayolu deneyimlerinin ortaya çıkarılması amaçlanmıştır. Bu doğrultuda araştırma kapsamına amaçlı örnekleme yöntemi ile 14 seyahat/gezi içeriği üreten influencer'ın 100.000 izlenme sayısının üzerinde yer alan 16 youtube videosu dahil edilmiştir. Araştırma kapsamında ele alınan seyahat/gezi videolarının araştırmanın amacı doğrultusunda havayolu deneyimleri ile ilgili kesitleri ayrıştırılarak nitel analiz yöntemlerinden içerik analizi ile çözümlenmiştir. Elde edilen veriler ışığında seyahat influencer'larının havayolu seyahati deneyimleri "AIRQUAL", "Seyahat Zamanlaması (seyahat öncesi, seyahat esnası ve seyahat sonrası)" ve "diğer" deneyimler olarak kategorize edilerek temalar oluşturulmuştur. Araştırma sonucunda elde edilen temalar ve kategoriler doğrultusunda havayolu şirketlerinin pazarlama stratejilerini daha etkili hale getirebilmesi için çeşitli öneriler geliştirilmiştir. Bu öneriler seyahatlerde tüketici deneyimlerinin iyileştirilmesi, marka sadakatinin artırılması, hedef kitle ile daha güçlü bir bağ kurulması ve destinasyon pazarlamasına yönelik stratejik yaklaşımları içermektedir.

Anahtar Kelimeler: Influencer, Influencer Pazarlama, Seyahat Deneyimi, Havayolu Deneyimi

Airline Experiences of Travel Influencers: Qualitative Analysis of Youtube Content Based On The Airqual Model

Abstract

With the rapid development of digitalization, the concept of digital marketing, which emerged due to the traditional approach to consumer preferences being affected by digital platforms, has transformed the scope of marketing and has begun to include different strategic approaches. The rise of digital media has led to the emergence of influencers as a new digital marketing tool. Digital influencers, who are referred to as new generation phenomena who interact with their followers by producing content through social media platforms and affect the consumption behaviors of the target audience, are seen by the industry as one of the marketing strategies that can increase their success by involving a wider potential consumer group. As a matter of fact, in today's postmodern era, where experience has come to the forefront of consumer behavior, aviation companies operating in the airline industry also aim to use influencer marketing strategies effectively. In this context, this research seeks to reveal the airline experiences of travel influencers who produce content on the YouTube platform. In this context, 16 videos of 14 influencers who produce travel/trip content and have over 100,000 views were included in the scope of the research with the purposeful sampling method. Within the scope of the study, the sections related to airline experiences were separated and analyzed using content analysis, a qualitative analysis method, in line with the purpose of the study. In light of the data obtained, the airline travel experiences of travel influencers were categorized as "AIRQUAL," "Travel Timing (pre-travel, during travel, and post-travel)," and "other" experiences and themes were created. In line with the themes and categories obtained from the research, various suggestions were developed for airline companies to make their marketing strategies more effective. These suggestions include strategic approaches to improving consumer experiences, increasing brand loyalty, establishing a stronger bond with the target audience, and enhancing destination marketing.

Keywords: Influencer, Influencer Marketing, Travel Experience, Airline Experience

Latmos Kaya Resimlerinin Seramik Sanatında Kullanımı

Tennur YAŞAR

Dr.

tennuryasar@gmail.com

ORCID: 0000-0002-3839-4119

Özet

Bafa Gölü'nün yanı başındaki Latmos/Beş Parmak Dağları, doğal güzelliklere ve eşsiz kültürel mirasa sahiptir. Adını biçiminden dolayı alan bu dağlar, antik dönemde Karia sınırları içerisinde bulunmaktaydı. Bölge, sahip olduğu tarih öncesi ve antik döneme ait arkeolojik zenginlikleri ile göz kamaştırmaktadır. 1990'lı yıllarda başlayan bilimsel araştırmalar sırasında bu dağlarda kaya resimleri keşfedilmiştir. Neolitik ve Kalkolitik dönemlere ait olduğu belirtilen resimler, bölge jeolojisinde görmeye alışkın olduğumuz sarp kayalıkların korunaklı bölümlerinde görülmektedir. Farklı merkezlerde tespit edilen resimlerde boyama şeklinde yapılmış kadın ve erkek figürlerine, bahar bayramlarına, çeşitli süslemelere ve az sayıda hayvan figürü betimlemelerine yer verilmektedir. Bu çalışma ile Latmos Dağlarının farklı merkezlerinde tespit edilmiş olan kaya resimlerine seramik sanatında yer verilerek bölgedeki kültürel değerlerimize dikkat çekilmektedir. Uygulamalarda, Latmos Dağlarındaki resimlerin betimlendiği kayalık alanlardan esinlenerek oluşturulan seramik eserler üzerine, kaya resimlerindeki figürler kazıma ve boya şeklinde işlenmiştir. Seramik uygulamalarında dayanımı yüksek sarı renkli şamotlu seramik çamurları ile Aydın/Karacasu kırmızı renkli torna çamuru tercih edilmiştir. Uygulamalar tornada ve elle şekillendirme yöntemleriyle yapılmıştır. Kaya ve resimlerinden esinlenilerek tasarımılanan eserlerin üretim safhası ve devamında pişirim sürecindeki değişimler gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Latmos, kaya resmi, seramik sanatı, şamot çamur

Use of Latmos Rock Paintings in Ceramic Art

Abstract

The Latmos/Five Finger Mountains, right next to Lake Bafa, have natural beauties and a unique cultural heritage. These mountains, which take their name from their shape, were within the borders of Caria in ancient times. The region dazzles with its archaeological riches from prehistoric and ancient times. During scientific research that began in the 1990s, rock paintings were discovered on these mountains. The paintings, which are stated to belong to the Neolithic and Chalcolithic periods, are seen in the sheltered sections of the steep cliffs that we are used to seeing in the geology of the region. The paintings identified in different centers include painted female and male figures, spring festivals, various decorations and a few animal figure depictions. With this study, rock paintings identified in different centers of the Latmos Mountains are included in ceramic art, drawing attention to our cultural values in the region. In the applications, the figures in the rock paintings were processed by engraving and painting on ceramic works created by taking inspiration from the rocky areas where the paintings in the Latmos Mountains are depicted. In ceramic applications, high strength yellow chamotte ceramic clay and Aydın/Karacasu red wheel clay were preferred. Applications were made with lathe and hand shaping methods. The changes in the production phase and subsequent firing process of the works designed by taking inspiration from rocks and their paintings were observed.

Keywords: Latmos, rock painting, ceramic art, chamotte clay

Yöresel Yemeklerde Füzyon Mutfak Uygulamaları: Burdur Şiş Örneği

Uğur KILINÇ

Doç. Dr., Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi
ugurkiling@mehmetakif.edu.tr
ORCID:0000-0001-6412-2689

Adalet İNCE

Yüksek lisans Öğrencisi , Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi
adaletince2521@gmail.com
ORCID:0009-0003-5397-9427

Özet

Gastronomi, yeme içme faaliyetlerinin bütünü bilim ve sanata dönüştürmeyi öngören kültürel boyutu içeren bir çekicilik yaratma olarak tanımlanabilir. Bu bağlamda yöresel gastronomi ürünlerinin reçetelendirilip kayıt altına alınması önemli bir unsur olarak karşımıza çıkar. Günümüz gastronomisinde coğrafi işaretli bir çok yiyecek ve içecek ayırt edici özelliklerini belirleyip kayıt altına almıştır. Bu ürünlerden bir tanesi de Burdur'a ait mahreç işareti alan Burdur Şiş'tir. Bu çalışmada "füzyon mutfak" ilkeleri gözetilerek yenilikçi özgün ve farklı tekniklerin harmanlanması ile Burdur Şiş'in temel özelliklerine sadık kalınarak yeni ürün geliştirilmesi hedeflenmektedir. Çalışma, 150 yıllık tarihi olan Burdur şişin yeni pişirme yöntemleri ve tabaklama seçeneklerinin denenerek ortaya çıkartılması yöresel mutfaklarda füzyon mutfak uygulamalarının kullanımı açısından öncü çalışmalardan olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Füzyon mutfak, yöresel yemek, yeni ürün geliştirme

Fusion Cuisine Practices in Local Dishes: Burdur Shish Example

Abstract

Gastronomy is defined as mainly attractiveness creation which includes also a cultural dimension that envisages converting the whole of food and bevarege activities into both science and art. In that point of view, one of the important element is to prescribe and record local gastronomy products. In today's cuisine, many foods and beverages with local geographical indications have identified and recorded their distinctive features. One of these products is Burdur Shish, which has the geographical indication of Burdur. In our study, it is aimed to develop a new product by considering the principles of 'fusion cuisine' and blending innovative, original and different techniques while keeping the basic characteristics of Burdur Shish. The study will be one of the leading studies in terms of the use of fusion cuisine practices in local cuisines by trying new cooking methods and tanning options of Burdur shish, which has a history of 150 years.

Keywords: Fusion cuisine, local food, new product development

Alinda Antik Kenti Arkeolojik Peyzaj  zellikleri Odağında Karpuzlu'nun (Aydın) Kentsel Kültürel Miras Bileşenlerinin Değerlendirilmesi

Umut KAPUCI

Dr.  ğr.  yesi, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Edebiyat Fak ltesi, Arkeoloji Bölümü,
umut.kapuci@hbv.edu.tr
ORCID ID: 0000-0001-8550-6091.

 zet

Bu  alışmada Aydın iline bağlı olan Karpuzlu ilçesi, kentsel kültürel miras bileşenleri kapsamında arkeolojik peyzaj özellikleri ile ele alınmaktadır. Bölgede yapılan araştırmalarda Prehistorik dönemlerden Geç Antik  ağ'a kadar isk n gördüğü belirlenen Karpuzlu sınırlarında Geç Klasik ve Hellenistik Dönem'de Karia Bölgesi'nin önemli kentlerinden biri olan Alinda antik kenti yer almaktadır. Dolayısıyla söz konusu yerleşimde anılan dönemlere ait kültürel izleri yansıtan çok sayıda arkeolojik kalıntı, modern kentsel doku içerisinde bütünleşik olarak varlığını sürdürmektedir. Bu doğrultuda Karpuzlu'nun günümüze kadar ulaşan arkeolojik değerleri ve anıtsal yapıları kentsel kültürel miras bileşenleri kapsamında değerlendirilmektedir. Çalışmada mevcut kültürel özellikleri, lokasyonu ve ulaşım ağları üzerindeki konumu ile önemli bir turizm potansiyeline sahip olan Karpuzlu'nun kültürel miras bileşenleri incelenerek, kültürel mirasının korunması ve sürdürülebilir gelişimi kapsamında SWOT analizi gerçekleştirilmiştir. Sonuç olarak, Karpuzlu için arkeolojik peyzaj özellikleri odağında ele alınan kültürel miras değerlerinin sürdürülebilirliğine yönelik öneriler geliştirilerek, Alinda antik kenti özelinde Karpuzlu'nun kültürel sürekliliğini oluşturan özgün ve karakteristik nitelikleri bağlamında kültürel miras özelliklerinin turizm potansiyeli ile etkileşimi kent özelinde bütünleşik olarak değerlendirilmiştir. Bu  alışma, araştırma alanının sosyal, kültürel ve turizm açısından koruma öncelikli sürdürülebilir gelişimine referans teşkil edecek sonuçlar içermesi yönüyle önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Alinda, Karpuzlu, Arkeolojik Peyzaj, Kültürel Miras.

An Evaluation of The Components Of The Urban Cultural Heritage of Karpuzlu (Aydin) With A Focus On The Characteristics of The Archaeological Landscape of The Ancient City of Alinda

Abstract

This study discusses the characteristics of the archaeological landscape of the Karpuzlu district of Aydın Province in terms of the components of the urban cultural heritage. The ancient city of Alinda, which was one of the important cities of the Caria Region during the Late Classical and Hellenistic periods, and was inhabited from Prehistoric periods right until Late Antiquity, lies within the borders of Karpuzlu. This protracted history means that many archaeological artifacts, which reflect the cultural traces of the said periods, can still be found embedded within the modern urban environment. The study evaluates the archaeological values and surviving monumental structures of Karpuzlu within the framework of the components of urban cultural heritage, while also investigating the cultural heritage components of the district. It is suggested that the cultural characteristics and location, particularly in relation to transportation networks, provides the site with significant tourism potential, and a SWOT analysis was conducted to evaluate the optimal methods of protecting and ensuring sustainable development of this cultural heritage. Recommendations are provided in the conclusion of the study on the sustainability of the cultural heritage values discussed in terms of the characteristics of Karpuzlu's archaeological landscape, as is an evaluation of the interaction between the characteristics of the cultural heritage and the potential for tourism within the context of the unique and characteristic features that create the cultural sustainability of Karpuzlu's ancient city of Alinda. The findings of this study are significantly relevant for consideration of the sustainable development of the research area in terms of social, cultural, and tourism conservation.

Keywords: Alinda, Karpuzlu, Archaeological Landscape, Cultural Heritage.

Tazelenme Üniversitesi Kuşaklararası Turizm Dersi Alma Niyetleri: İhtiyaç Analizi

Ülker ÇOLAKOĞLU

Prof. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Turizm Fakültesi
ucolakoglu@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0003-1265-3319

Ceyda IŞIK

Doktora Öğrencisi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Turizm Fakültesi
ceyda.isik@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-0868-6348

Nurcan YILMAZ

Öğr. Gör., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Kuşadası Meslek Yüksek Okulu
nurcan.yilmaz@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0003-1783-5525

Özet

Tazelenme Üniversitesi, yaşlıların çeşitli alanlarda aktifliklerini desteklemeyi amaçlayan ve gayri resmi eğitimi teşvik eden bir model olarak tanımlanır ve 50-60+ yaş arası yetişkinler için eğitim ve kültür merkezleri işlevini yerine getirmeyi amaçlamaktadır. Yaş süreçleri kuşaklara ayrıldığında ise; Sessiz Kuşak (1922-1945), Baby Boomers (1946-1964), ve X Kuşağı (1965-1983) yılları arasında doğanlar olarak sınıflandırılmaktadır. Çalışmada öncelikle nitel araştırma yöntemi tercih edilmiş olup sonrasında elde edilen veriler nicel araştırma yöntemi ile incelenmiştir. Türkiye’de Tazelenme Üniversitesi imkânı sunan üniversitelerin ders programları içerik analizi yöntemiyle incelenmiştir. İncelenen ders programlarına göre Anadolu Üniversitesi ve Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi’ nin seçmeli ders imkânı sunduğu görülmektedir. Batman Üniversitesi tur ve seyahat planlama dersi vererek öğrencilerin turizm bilgisini arttırmayı hedefledikleri düşünülmektedir. Literatürden geliştirilen soru formu ile Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi bünyesindeki Tazelenme Üniversitesi öğrencileri ile turizm odaklı dersleri seçme niyetleri kuşaklararası farklılıkları IBM Spss programında sıklık frekansı özelinde analiz edilmiştir. Kolaylı örneklem ile Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tazelenme Üniversitesi öğrencilerine ulaşılmıştır. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tazelenme Üniversitesine kayıtlı 241 kişi ile gerçekleştirilmiştir. IBM Spss sonuçlarına göre 241 katılımcı (X kuşağı: 31, Baby Boomer; 204 ve Sessiz Kuşak;6) turizm seçmeli dersleri arasından en fazla doğa, kültür ve sağlık turizmini tercih edecekleri belirtilmiştir. Kuşaklararası ise; X kuşağı, doğa, gastronomi ve kültür derslerini, Baby Boomer kuşağı; doğa, kültür, sağlık derslerini ve sessiz kuşak ise kültür, doğa ve sağlık derslerini tercih etmişlerdir. Bugünün X kuşağının ve baby boomer kuşağının sonraki dönemlerde potansiyel öğrenciler olabileceği ve buna istinaden ders programlarının buna göre düzenlenebileceği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Tazelenme Üniversitesi, Kuşaklararası Turizm, Alternatif Turizm

Intentions to Take Intergenerational Tourism Course at Refreshment University: Needs Analysis

Abstract

The Refreshment University is defined as a model that aims to support the elderly in various fields and encourages informal education, and aims to fulfill the function of education and culture centers for adults aged 50-60+. When the age processes are divided into generations; they are classified as those born between the years of Silent Generation (1922-1945), Baby Boomers (1946-1964), and Generation X (1965-1983). In the study, the qualitative research method was preferred first, and then the obtained data were examined with the quantitative research method. The course programs of the universities offering Refreshment University in Turkey were examined with the content analysis method. According to the examined course programs, it is seen that Anadolu University and Alanya Alaaddin Keykubat University offer elective course opportunities. It is thought that Batman University aims to increase the tourism knowledge of the students by offering tour and travel planning courses. With the questionnaire form developed from the literature, the generational differences in the intentions of the Refreshment University students within Muğla Sıtkı Koçman University to choose tourism-focused courses were analyzed in the IBM Spss program. Muğla Sıtkı Koçma University Refreshment University students were reached with convenience sampling. A survey was conducted with 241 people registered to Muğla Sıtkı Koçman University Refreshment University. According to IBM Spss results, 241 participants (Generation X: 31, Baby Boomer; 204 and Silent Generation; 6) stated that they would prefer nature, culture and health tourism the most among tourism elective courses. In terms of intergenerational aspects; Generation X preferred nature, gastronomy and culture courses, Baby Boomer generation preferred nature, culture, health courses and silent generation preferred culture, nature and health courses. It can be said that today's Generation X and Baby Boomer generation can be potential students in the future and that course programs can be arranged accordingly.

Keyword: Refreshing University, Intergenerational Tourism, Alternative Tourism

Moleküler Gastronomi ve Gıda Kimyası

Yalçın GÜÇER

Dr.Öğr.Üyesi, Ankara Üniversitesi, Beypazarı Meslek Yüksekokulu, Otel, Lokanta ve İkram Hizmetleri Bölümü,
Ankara, Türkiye
ygucer@ankara.edu.tr
ORCID: 0000-0002-7280-584X

Burak İŞÇİMEN

Öğr.Gör., Trakya Üniversitesi, Arda Meslek Yüksekokulu, Otel, Lokanta ve İkram Hizmetleri Bölümü, Edirne, Türkiye
burakiscimen@trakya.edu.tr
ORCID: 0000-0002-5897-9421

Özet

Moleküler gastronomi, gıdalarda meydana gelen fiziksel ve kimyasal değişimleri gıda mühendisliği temelinde analiz eden ve bu teknik bilginin mutfak uygulamalarında fiilen kullanılabilirliğini hedef alan bir araştırma alanıdır. Çalışmada, ısı transferi, faz değişimleri, koloidal sistemler, polimerizasyon, maillard reaksiyonu ve enzimatik süreçler gibi temel kimyasal ve fiziksel mekanizmalar üzerinden gıda hazırlama tekniklerinin bilimsel açıklamaları sunulurken, moleküler gastronomi uygulamalarının gıda kimyası çerçevesindeki bilimsel temelleri incelenmiştir. Moleküler gastronomide yaygın olarak kullanılan jel oluşturmalar, emülgatörler, hidrokolloidler ve kriyojenik bileşenler gibi maddelerin yapısal ve fonksiyonel özellikleri incelenmiş ve uygulanan tekniklerin duyu analizi, ürün stabilitesi, gıda güvenliği ve güvencesi açısından etkileri değerlendirilmiştir. Moleküler gastronomi tüm bu bilgiler ışığında, gıda bilimi ve teknolojisi ile gastronomi arasında disiplinlerarası teknik yapısı ile köprü kurarak yenilikçi ürün geliştirme ve bilim temelli mutfak uygulamalarına katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Moleküler gastronomi, gıda kimyası, gıda mühendisliği, gastronomi, yenilikçi mutfak teknikleri

Molecular Gastronomy and Food Chemistry

Abstract

Molecular gastronomy is a field of research that analyses the physical and chemical changes occurring in food based on food engineering principles. The aim of this field is to make this technical knowledge practically applicable in culinary practices. In this study, the scientific foundations of food preparation techniques are examined within the framework of food chemistry. This is achieved by presenting explanations of fundamental chemical and physical mechanisms such as heat transfer, phase transitions, colloidal systems, polymerization, the Maillard reaction, and enzymatic processes. The structural and functional properties of substances commonly used in molecular gastronomy are investigated, including gelling agents, emulsifiers, hydrocolloids, and cryogenic components. The effects of applied techniques are evaluated in terms of sensory analysis, product stability, food safety, and quality assurance. In light of the aforementioned information, molecular gastronomy contributes to innovative product development and science-based culinary practices by building an interdisciplinary bridge between food science and technology and the culinary arts.

Keywords: Molecular gastronomy, food chemistry, food engineering, gastronomy, innovative culinary techniques

İzmir Tarihi Kemeraltı Çarşısı'nda Otantiklik Algısı: Hediye­lik Eşya Satıcıları Perspektifinden Bir Araştırma

Yavuz DEMİRCİ

Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Turizm İşletmeciliği Doktora Programı
yavuz.demirci@ogr.deu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-0159-7166

Özgür Devrim YILMAZ

Prof. Dr., Dokuz Eylül Üniversitesi, İşletme Fakültesi, Turizm İşletmeciliği Bölümü
devrim.yilmaz@deu.edu.tr
ORCID: 0000-0003-2243-5884

 zet

Bu araştırmanın amacı, İzmir Tarihi Kemeraltı Çarşısı'nda hizmet sunan hediye­lik eşya satıcılarının bakış açısıyla yerli ve yabancı turist ile yerel halkın otantiklik algısını değerlendirmektir. Bu amaçla 14 hediye­lik eşya satıcısı ile yarı yapılandırılmış görüşmeler yapılmış ve elde edilen bulgular içerik analizi yöntemi ile incelenmiştir. Çalışmanın bulguları, otantikliğin tanımı, ürünleri otantik yapan unsurlar, ürünleri otantik göstermek için yapılanlar, otantiklik algısındaki değişim, yerli – yabancı turistin otantiklik algısı ve yerel halkın otantikliğe bakışı şeklinde belirlenmiş temalar altında sunulmuştur. Temaların her birinde ayrıca temel kod ve alt kodlar belirlenmiştir. Tarihi, mimarisi, kültürel y n  ve turizm potansiyeli ile İzmir'in ve Türkiye'nin önemli bir somut kültürel miras değeri taşıyan Tarihi Kemeraltı Çarşısı'nda bu konuda yürütülmüş çalışmaya rastlanmamış olması bu çalışmanın önemini vurgulamak açısından yeterlidir. Bu araştırmanın örneklemini yalnızca hediye­lik eşya satıcıları ile sınırlı tutulmakla birlikte; araştırma bulguları Tarihi Kemeraltı Çarşısı'nın hem turizmde otantiklik algısı yönüyle hem de farklı disiplinler tarafından incelenmeye açık bir alan olduğunu açıkça göstermektedir. Araştırma bulguları, yerli ve yabancı turistlerin otantiklik algısında ciddi bir farklılık olduğunu gösterirken, yerel halkın önemli bir tarihi çarşıya karşı ilgisizliğini de göstermektedir. Çalışmanın sonuç bölümünde yer alan değerlendirmelerin sorumlu paydaşlara ve konuya yönelik gelecekte çalışma yapmak isteyenlere önemli bilgiler sağladığı düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Otantiklik, Otantiklik Algısı, Tarihi Kemeraltı Çarşısı, Hediye­lik Eşya, Turist, Yerel Halk.

Perception of Authenticity in İzmir Historical Kemeraltı Bazaar: A Study From The Perspective of Souvenir Sellers

Abstract

The purpose of this study is to evaluate the perception of authenticity among domestic and international tourists, as well as the local community, from the perspective of souvenir vendors operating in İzmir's Historic Kemeraltı Bazaar. To achieve this goal, semi-structured interviews were conducted with 14 souvenir vendors, and the findings were analyzed using content analysis. The results of the study were categorized into themes, including the definition of authenticity, elements that make a product authentic, methods used to present products as authentic, changes in the perception of authenticity, the difference in authenticity perception between domestic and international tourists, and the interest of the local community in authenticity. Each theme was further analyzed with key-codes and sub-codes. The Historic Kemeraltı Bazaar, which carries significant tangible cultural heritage value for both İzmir and Turkey due to its history, architecture, cultural aspects, and tourism potential, has not been the subject of a similar study, emphasizing the importance of this research. Although the sample of this study is limited to souvenir vendors, the findings clearly indicate that the Historic Kemeraltı Bazaar is an area open to examination in terms of both the perception of authenticity in tourism and interdisciplinary research. The findings also reveal a significant difference between the authenticity perceptions of domestic and international tourists, while highlighting the lack of interest of the local community in this historically significant bazaar. The conclusions presented in this study are expected to provide valuable insights for relevant stakeholders and future researchers interested in this topic.

Keywords: Authenticity, Perception of Authenticity, Historical Kemeraltı Bazaar, Souvenirs, Tourists, Residents.

Neolitik  ağ'da Gediz Havzası'nın Kültürel Yapılanması

Yavuz Selim KAYA

Dr. Öğr. Üyesi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Arkeoloji Bölümü
yavuzselimkaya@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-4107-7528

 zet

Gediz Nehri ile kollarının oluşturduğu ve ülkemizin yirmi altı akarsu havzasından biri olan Gediz Havzası, topoğrafik ve coğrafi konumu nedeniyle Anadolu'nun i  kesimleri ile Ege kıyı kesimi arasında doğal bir geçiş şeridi oluşturmuştur. Havzanın; topoğrafik özellikleri, uygun iklim koşulları, bereketli ovaları ve yer altı zenginlikleri gibi elverişli koşullara sahip olması Neolitik  ağ'da birçok yerleşim biçiminin oluşmasına imk n sağlamıştır. Bu durumu bilhassa son yıllarda havza sınırları içerisinde gerçekleştirilen yüzey araştırmaları kanıtlar niteliktedir. Bu araştırmalar sonucunda, havza genelinde Neolitik  ağ'a tarihlendirilebilecek maddi kültür varlıklarının saptandığı 27 merkez tespit edilmiştir. Bu merkezlerden 19 tanesi Manisa yöresinde, 6 tanesi İzmir, 1 tanesi Uşak ve sonuncusu da Kütahya yöresinde bulunmaktadır. Söz konusu bu Neolitik  ağ buluntu merkezlerinin 19 tanesini h y kler oluştururken, 3'  düz yerleşim (Kulaksızlar, Yuvacalı, Akmak a), 3'  tepe üstü yerleşim (Taklantepe, Koldere, Nuriye), 1'i yamaç yerleşimi (Su Deliği Tepe), 1'i de antik yerleşimdir [Larissa (Buruncuk)]. Merkezleri türlerine göre oransal olarak değerlendirdiğimizde ise h y kler % 70.37, tepe üstü yerleşimler % 11.11, düz yerleşimler %11.11, antik yerleşimler de % 3.7'lik bir oranı oluşturmaktadır. Bu yerleşimlerden elde edilen veriler havzanın Neolitik  ağ kültürel yapılanması hakkında bize geniş ve önemli bilgiler sunmaktadır. Özellikle Neolitik  ağ ile başlayan, Kalkolitik  ağ sonlarında artan ve ilk Tunç  ağı ile zirve yapan ticari ilişkiler, Gediz Havzası'nda yer alan yerleşimlerin ekonomik yapısının zenginleşmesine ve sosyal refaha ulaşmasına olanak sağlamıştır. Havzadaki yerleşim bölgelerinde gerek aynı anda benzer tipteki buluntuların ortaya çıkması, gerekse az sayıda yerleşimde açığa çıkarılan benzer nitelikteki mimari kalıntılar, yerleşimler arası ilişkilerin yoğun olduğunu kanıtlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gediz Havzası, Neolitik  ağ, Kültürel Yapılanma

Cultural Structure of The Gediz Basin In The Neolithic Age

Abstract

The Gediz Basin, shaped by the Gediz River and its tributaries and recognized as one of the twenty-six river basins of Turkey, has functioned as a natural transition corridor between the interior of Anatolia and the Aegean coast due to its topographic and geographic characteristics. The basin's favorable conditions—including its diverse topography, suitable climatic conditions, fertile plains, and rich underground resources—have facilitated the development of various settlement types during the Neolithic period. In particular, surface surveys conducted within the basin boundaries in recent years attest to this process. As a result of these investigations, 27 sites have been identified across the basin where material cultural remains datable to the Neolithic period have been documented. Of these, 19 are located in the Manisa region, 6 in İzmir, 1 in Uşak, and 1 in the Kütahya region. Among the identified sites, 19 are mounds (h y k), 3 are flat settlements (Kulaksızlar, Yuvacalı, Akmak a), 3 are hilltop settlements (Taklantepe, Koldere, Nuriye), 1 is a slope settlement (Su Deliği Tepe), and 1 is an ancient settlement [Larissa (Buruncuk)]. When categorized by settlement type, mounds account for 70.37%, hilltop settlements for 11.11%, flat settlements for 11.11%, and the ancient settlement for 3.7% of the total. The data obtained from these sites provide extensive and significant insights into the cultural structure of the basin during the Neolithic period. Particularly, the emergence of trade networks that began in the Neolithic, intensified in the Late Chalcolithic, and peaked in the Early Bronze Age contributed to the economic diversification and social prosperity of settlements within the Gediz Basin. The simultaneous appearance of similar material finds across various settlements, along with the discovery of comparable architectural remains in a limited number of sites, strongly suggests the existence of intensive inter-settlement interactions.

Keywords: Gediz Basin, Neolithic Age, Cultural Structure

Seyyahların Anlatımlarında Arkeolojik İzler: Gediz Havzası  rneği

Yavuz Selim KAYA

Dr. Öğr. Üyesi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Arkeoloji Bölümü
yavuzselimkaya@adu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-4107-7528

 zet

Gediz Havzası'nda yer alan il ve bu illerin ilçeleri ile ilgili tarihi anlamda oldukça değerli bilgiler sunan kaynaklar arasında seyyahlar ve onların kaleme almış olduğu eserler yani seyahatnameler yer almaktadır. Seyyahlar, eserlerinde siyasi olaylar, ticaret, iktisat, farklı topluluklara ait öyküler, türküler, halk şiirleri, dini inançlardan, tarihi eserlere, azınlıklardan, gündelik hayata kadar hemen hemen her konu hakkında bilgi vermeleri bakımından büyük öneme sahiptirler. Anadolu'ya,  ren yerlerini araştırmaya gelen seyyahlar, yaklaşık olarak 16. yüzyıldan itibaren bölgeye gelmeye başlamışlardır. Daha çok eski medeniyetlere duydukları ilgi nedeniyle bu coğrafyaya gelen seyyahlar, özellikle 18. ve 19. yüzyıllarda daha yoğun bir şekilde eski Yunan ve Roma uygarlıklarına merak duymışlardır. Bu bağlamda, y z l m yle birlikte değerlendirildiğinde Manisa ili (ilçeleriyle birlikte), gelişmişliği, tarihsel dokusu, kültürel kimliği ve geçmişiyle havzanın en önemli ili konumuna yükselmektedir. Bu tarihsel ve kültürel özellikleri nedeniyle Manisa, pek çok yerli ve yabancı seyyahın dikkatini çekmiş; bu seyyahlar, kentle ilgili gözlem ve deneyimlerini seyahatnamelerinde ve gravürler aracılığıyla resimsel olarak aktarmışlardır. Manisa hakkında elimizdeki en erken bilgiler, 14. yüzyılda kenti ziyaret eden ve Orta  ağ'ın en büyük seyyahlarından biri olarak kabul edilen İbn Battuta'ya aittir. Bununla birlikte 17. yüzyılda Evliya  elebi kentin mahalle yapısı ve isimlendirilmesine dair bilgiler sunmuştur. Aynı yüzyılda Simeon, Cornelis de Bruyn, Chishull ve Tournefort gibi seyyahlar, kentin idari, sosyal ve doğal yapısını ele almışlardır. 18. ve 19. yüzyıllarda ise von Richter, Walsh, Laborde, Sarre, Keppel ve Texier'in anlatımları, Manisa'nın üretim faaliyetleri, etnik yapısı ve tarihsel konumuna ışık tutmaktadır. Bu anlatımlar, Gediz Havzası'nın kültürel mirasının belgelenmesinde önemli bir kaynak işlevi görmektedir. Sonuç olarak, Manisa özelinde şekillenen bu anlatılar, bölgenin tarihi sürekliliğini ortaya koymakta ve Gediz Havzası'nın kültürel mirasının yazılı belgeler yoluyla izlenebilirliğine katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gediz Havzası, Seyyahlar, Kültürel Miras

Archaeological Traces In Travelers' Narratives: The Case of The Gediz Basin

Abstract

Among the primary sources offering valuable historical insights into the provinces and their districts within the Gediz Basin are travelers and their written works, namely travelogues. These accounts are particularly significant as they provide information on a wide array of topics, ranging from political events, trade, and economy to the stories, songs, folk poetry, religious beliefs, historical monuments, and daily lives of various communities, including minorities. Travelers who began visiting Anatolia to study ancient ruins started arriving in the region as early as the 16th century. Motivated largely by their interest in ancient civilizations, these travelers—especially during the 18th and 19th centuries—developed a keen curiosity about Greek and Roman antiquity. In this context, when considered in terms of its size, level of development, historical texture, and cultural identity, the province of Manisa (including its districts) stands out as the most prominent center in the basin. Owing to these historical and cultural attributes, Manisa drew the attention of numerous local and foreign travelers who conveyed their observations and experiences about the city both textually in their travelogues and visually through engravings. The earliest known information about Manisa is found in the writings of Ibn Battuta, one of the most renowned travelers of the Middle Ages, who visited the city in the 14th century. In the 17th century, Evliya  elebi provided detailed descriptions of the city’s neighborhood structure and nomenclature. During the same century, travelers such as Simeon, Cornelis de Bruyn, Chishull, and Tournefort addressed the administrative, social, and natural characteristics of the city. In the 18th and 19th centuries, the accounts of von Richter, Walsh, Laborde, Sarre, Keppel, and Texier offered valuable insights into Manisa’s economic activities, ethnic composition, and historical significance. These travel narratives constitute an important source for documenting the cultural heritage of the Gediz Basin. Ultimately, the traveler accounts focusing on Manisa reveal the region’s historical continuity and contribute significantly to the preservation and traceability of the Gediz Basin’s cultural heritage through written documentation.

Keywords: Gediz Basin, Travelers, Cultural Heritage

Natürmort Eserlerdeki Gastronomik Unsurlar Üzerine Bir İnceleme

Yeter ÇAN DOMRUK

Dr. Öğr. Üyesi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Kuşadası MYO
yetercan@gmail.com
ORCID: 0000-0003-1217-8976

Özet

Kültür, sosyal olarak iletilen davranış kalıplarının toplamıdır; işaretler, semboller, edebiyat, müzik, sanat, mimari, din ve genel olarak insanın yaşama biçimlerinin tamamıdır. Bir toplumun kültürü sanatında, dilinde, edebiyatında, müziğinde ve her türlü dini ve seküler ritüelinde kendini gösterir. Sanat, sanatsal ifadeye ilham vererek kültürden evrilir ve sanatçının içsel zorunluluğundan doğar. Sanat sıradan olanı alıp onu sıra dışı kılar bu yüzden sanata yaklaşmanın ilk adımı ona bakmayı öğrenmektir. Resim sanatı, güzel sanatlarda heykel ve grafik tasarımı gibi türlerle en eski ve en önemli sanat biçimlerinden biridir. Resim sanatının incelenmesi kendine özgü teknik ve yöntemler gerektiren benzersiz bir alandır. Resim sanatı, mağara resimlerinden çağdaş resime kadar farklı dönemlerde farklı türlerde eserler vermiştir. Resim sanatının önemli bir türü olan natürmort yiyecekler, içecekler, çiçekler, avlanmış hayvanlar, kitaplar gibi cansız nesneleri konu alan sanat eserleridir. Natürmort eserler sanatçıların mahareti ile kendi dönemlerinin gastronomik unsurlarını öğrenmemize de katkı sunmaktadırlar. Sanatın önemli bir dalı olan resim sanatının gastronomi ile olan ilişkisine odaklanan bu çalışmanın alan yazına katkı sunması amaçlanmaktadır. Bu çalışmada yaşamın önemli bir parçası olan gastronominin, önemli ressamların natürmort tabloları üzerinden incelemesi yapılarak kendi zamanlarının gastronomik öğeleri tespit edilmeye çalışılmıştır. Bu araştırmanın gastronomi ve mutfak kültürü alanlarında daha fazla görsel sanat eserlerinin incelenmesine öncülük edeceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Resim sanatı, Natürmort, Gastronomi

A Study On Gastronomical Elements In Still Life Works

Abstract

Culture is the sum total of socially transmitted behavior patterns; signs, symbols, literature, music, art, architecture, religion and generally the entirety of human life styles. The culture of a society is reflected in its art, language, literature, music and all kinds of religious and secular rituals. Art evolves from culture by inspiring artistic expression and arises from the inner necessity of the artist. Art takes the ordinary and makes it extraordinary, so the first step in approaching art is to learn to look at it. Painting is one of the oldest and most important art forms in fine arts, along with sculpture and graphic design. The study of painting is a unique field that requires its own techniques and methods. Painting has produced different types of works in different periods, from cave paintings to contemporary painting. Still life, an important type of painting, is a work of art that deals with inanimate objects such as food, drinks, flowers, hunted animals and books. Still life works also contribute to our learning of the gastronomical elements of their period with the skill of artists. Focusing on the relationship between painting, an important branch of art, and gastronomy, this study aims to contribute to the literature. In this study, gastronomy, an important part of life, was examined through the still life paintings of important painters in order to determine the gastronomical elements of their time. It is thought that this research will lead to the examination of more visual art works in the fields of gastronomy and culinary culture.

Keywords: Painting, Still Life, Gastronomy

Osmanlı Minyatürlerinde Mutfak Kültürü İzleri

Yeter ÇAN DOMRUK

Dr. Öğr. Üyesi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Kuşadası MYO

yetercan@gmail.com

ORCID: 0000-0003-1217-8976

Özet

Bu çalışma Osmanlı minyatür sanatının üç dönemine ait seçilmiş örnekler üzerinden mutfak kültürü izlerini inceleyerek bu alandaki çalışmaları zenginleştirmeyi amaçlamaktadır. Sanat, bakanlara yansıttığı güçlü duygusal değerler için takdir edilir ve sevilir. Sanat, yalnızca sürekli olarak yaratıldığı için değil, aynı zamanda 'sanat' tam anlamıyla sürekli değişen yaratıcı bir olgudur. Sanat eseri, bir sanatçının yaratıcılığı, hayal gücü ve doğuştan gelen yeteneği ile ortaya çıkar. Resim, bir sanat olarak binlerce yıldır varlığını sürdürmüştür, çizim ve heykel ile birlikte en eski yaratıcı sanatlardan biridir. Dünya çapındaki kültürler tarafından da benimsenerek kullanılmıştır. Resim sanatı, gerçekliği şekiller, çizgiler, renkler ve dokular aracılığıyla yakalar ve bu da onu tarihi olayları ve fikirleri kaydetmek için değerli bir araç haline getirir. Orta Çağ'da yaratılan minyatür sanatı yazma eserlere uygulanmış küçük ölçekli renkli figürler biçiminde resmedilmiştir. Yiyecek, popüler kültürün temel bir parçasıdır. Sosyal hayatın ayrılmaz bir parçası olan yemek yemek ve mutfak kültüründe bu minyatürlerin konuları arasındadır. Osmanlı minyatürleri ait oldukları dönemlerin sosyal, politik, kültürel, ekonomik hatta topografik yapısının resmini sunarlar. Bu küçük ölçekli renkli resimler kağıt, metal ve ipek gibi çeşitli malzemelerin üzerine uygulanarak yaratılmıştır. Bu nedenle, "minyatür" terimi, ister küçük bir resim olsun, ister tüm sayfayı kaplayan bir resim olsun döneminin tüm unsurlarını ifade eder.

Anahtar Kelimeler: Resim sanatı, Minyatür, Mutfak kültürü

Traces of Culinary Culture In Ottoman Miniatures

Abstract

This study aims to enrich the studies in this field by examining the traces of culinary culture through selected examples from three periods of Ottoman miniature art. Art is appreciated and loved for the strong emotional values it reflects to the viewer. Art is not only continuously created, but also 'art' is a creative phenomenon that is constantly changing. A work of art emerges from the creativity, imagination and innate talent of an artist. Painting has existed as an art for thousands of years, and is one of the oldest creative arts along with drawing and sculpture. It has been adopted and used by cultures around the world. Painting captures reality through shapes, lines, colors and textures, making it a valuable tool for recording historical events and ideas. Miniature art created in the Middle Ages was depicted in the form of small-scale colored figures applied to manuscripts. Food is a fundamental part of popular culture. Eating and culinary culture, which are inseparable parts of social life, are among the subjects of these miniatures. Ottoman miniatures present a picture of the social, political, cultural, economic and even topographical structure of the periods they belong to. These small-scale color paintings were created by applying them to a variety of materials, including paper, metal, and silk. Therefore, the term "miniature" refers to all elements of the period, whether it is a small painting or a painting that covers an entire page.

Keywords: Painting, Miniature, Culinary culture

Simav'dan Bir Grup Çelenkli Mezar Steli

Zerrin ERDİNÇ

Dr. Öğr. Üyesi, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi
zerrin.erdinc@dpu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-8377-7354

Özet

Simav, Kütahya il merkezinin 142 km güneybatısında bulunmaktadır. Antik dönemde ise Mysia Abbaitis bölgesinde bulunmakta ve Synaus ile Ankyra Sidera antik kentlerine ev sahipliği yapmaktadır. Bölge, Phrygia, Lydia ve Mysia bölgeleri arasında bulunan bir geçiş noktası olması bakımından önemli olup her üç bölgenin de özelliklerini yansıtan kültürel öğelere sahiptir. 2022 yılında T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı, Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü tarafından verilen izinle Kütahya İli, Simav İlçesi (Synaus ve Ankyra Sidera) Arkeolojik Yüzey Araştırması tarafımızdan yürütülmüştür. Bu çalışma kapsamında Simav ilçe sınırları içinde bulunan yerleşimlerde çeşitli tipte mezar stelleri kayıt altına alınmıştır. Çalışma konusu steller üçgen alınlıklı naiskos tipli stellerden oluşmaktadır. Alınlık içlerinde çiçekler ile kalathos, tarak gibi domestik figürler yer almaktadır. Alınlık köşelerinde ise sarmaşık yapraklar bölgenin karakteristik alınlık şemasını yansıtmaktadır. Gövde üzerinde ise genel olarak kullanılan çelenkler dikkat çekmektedir. Kimi zaman çelenklerin ortasında çiçek motifleri bulunmakla birlikte girland, ayna ve rulo gövde üzerinde görülen diğer süslemeleri oluşturmaktadır. Steller tipolojik olarak bölgenin karakteristik yapısını tam olarak ortaya koymasa da bölgenin geçiş noktası olması göz önüne alındığında kendine has ancak net olamayan bir tipoloji sergilediği söylenebilmektedir. Steller benzer örnekler, tipolojik ve ikonografik olarak incelendiğinde genel olarak MS 2-3. yy.lara tarihlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Stel, çelenk, Simav

A Group of Wreath-Adorned Funerary Steles From Simav

Abstract

Simav is located 142 km southwest of Kütahya city center. In antiquity, it was situated in the Mysia Abbaitis region and hosted the ancient cities of Synaus and Ankyra Sidera. The region holds significance as a transition point between Phrygia, Lydia, and Mysia, reflecting cultural elements from all three regions. In 2022, with permission granted by the Turkish Ministry of Culture and Tourism, General Directorate of Cultural Heritage and Museums, the Kütahya Province, Simav District (Synaus and Ankyra Sidera) Archaeological Survey was conducted under our direction. Within the scope of this study, various types of funerary stelae were recorded in settlements within the Simav district. The stelae examined in this study belong to the naiskos-type with triangular pediments. Inside the pediments, floral motifs, calathos, and combs as domestic figures are depicted. The corners of the pediments feature ivy leaves, representing a characteristic pediment scheme of the region. On the main body of the stelae, wreaths are prominently used. In some cases, floral motifs appear in the center of the wreaths, while garlands, mirrors, and scrolls constitute other decorative elements on the body. Although the stelae do not fully reveal a distinct typology of the region, considering the area's role as a transition zone, they exhibit a unique yet non-definitive typological structure. Based on comparisons with similar examples in terms of typology and iconography, the stelae are generally dated to the 2nd-3rd centuries AD.

Keywords: Stele, wreath, Simav



AYDIN ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ
DİDİM MESLEK YÜKSEKOKULU

22 - 25 MAYIS 2025
ÖRSEM Tesisleri
Didim, Türkiye

2. Uluslararası Turizm ve Kültür Araştırmaları Kongresi



DETAY YAYINCILIK

Adakale Sokak No: 14/4 Kızılay-Ankara
Tel: 0312. 434 0949 - Faks: 0312 434 3142
web: www.detayyayin.com.tr
e-posta: detayyay@gmail.com

ISBN: 978-625-5532-62-6



9 786255 532626



Sertifika No: 46573

online satış: www.detayyayin.com.tr